

ADVIEZEN VAN DE KLACHTENCOMMISSIE KATHOLIEK ONDERWIJS

04/05 N-01 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 16 september 2004

Klagers zijn de ouders X., ouders van de minderjarige F X. gewezen leerlinge van de Z-basisschool te G.

De klacht is gericht de heer D, locatiedirecteur van Z- basisschool, tegen mevrouw Y, intern begeleider en tegen het bevoegd gezag.

De klacht houdt in dat de Z-basisschool te weinig aandacht besteedt aan kinderen met dyslexie. Een beleid terzake ontbreekt. Pas twee jaar nadat er bij F tekenen waren op dyslexie is die vastgesteld. Het leerlingendossier van F bleek onvolledig te zijn.

De intern begeleider heeft het zorgprobleem van F onderschat.

Klaagsters hebben moeten vaststellen dat er met hen te weinig communicatie is geweest over wat er aan begeleiding voor dyslectische kinderen noodzakelijk was.

Voor de Commissie staat voorop dat een bevoegd gezag een beleid moet opstellen inzake het omgaan met problemen die met dyslexie samenhangen. De toetsing door de Commissie van dat beleid kan zich slecht beperken tot hoofdlijnen.

Bij deze toetsing is de Commissie een aantal bijzonderheden opgevallen:

Het schort de school aan een optimale communicatie met de ouders. Juist voor kinderen met leerproblemen is die communicatie van groot belang. Een gecoördineerde aanpak wordt dan bemoeilijkt. Voor praktische suggesties van ouders bleek er te weinig belangstelling te zijn.

Klagers hebben lange tijd een beleidsmatige methode in de aanpak van dyslexie gemist. Dat blijkt ondermeer daaruit dat het twee jaar heeft geduurd voordat dyslexie bij F werd vastgesteld. De aanpak van dyslexie is lange tijd afhankelijk geweest van de inzet van afzonderlijke onderwijsgeevenden, hetgeen de continuïteit niet ten goede kwam.

De Z-basisschool heeft zich niet onderscheiden door een pro-actief beleid. Teveel aan maatregelen blijkt te zijn getroffen, omdat ouders dat op enig moment als noodzaak ervoeren.

Met het systematisch analyseren van AVI-toetsen blijkt men op de Z-basisschool nog niet veel ervaring te hebben.

De Commissie acht de klacht, voor zover die op deze punten betrekking heeft, gegrond.

Advies

Aangezien de klacht gegrond is verklaard, betreft dat het ontbreken van beleidsmatige kaders voor het vaststellen van dyslexie en het begeleiden van kinderen met dyslexieproblemen.

Afzonderlijke werknemers kunnen daarvoor niet aansprakelijk gesteld worden.

De Commissie verklaart de klacht, voorzover gericht tegen mevrouw Y, de intern begeleider, ongegrond.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag om te komen tot een beleidsmatige aanpak te komen in het begeleiden van kinderen met dyslexieproblemen en daarbij in het bijzonder aandacht te besteden aan de interactie tussen de school en de ouders

04/05 N-04 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 9 november 2004

Klager is de heer X., vader van G X., leerling van de basisschool Y te Z, die door de Stichting K. in stand wordt gehouden.

De klacht is gericht tegen de heer D, gewezen voorzitter van de Stichting K.

De klacht houdt in dat G in groep 4 tot en met 7 een grote leesachterstand heeft opgelopen, waarvan basisschool Y. lange tijd de E heeft ontkend en genegeerd.

De achterstand van G is pas in volle omvang vast komen te staan, toen zijn ouders hem uitgebreid hadden laten testen.

De school weigert X. tegemoet te komen in het dragen van de kosten van het testen en van de noodzakelijk gebleken bijlessen.

Uit wat namens basisschool Y. naar voren is gebracht is de Commissie duidelijk geworden dat de leerproblemen van G weliswaar niet onopgemerkt zijn gebleven, maar dat de E van de problematiek is onderschat.

Als een leesmethode bij G onvoldoende resultaat opleverde, werd weer diezelfde methode toegepast. Ten onrechte is nagelaten om al dan niet met externe hulp om te zien naar andere onderwijsmethoden. Een professionele organisatie kan zich niet veroorloven onvoldoende inzicht te hebben in de aard van geconstateerde leerachterstanden. De kans op het gebruik maken van inadequate methoden is dan groot. Bovendien bemoeilijkt onvoldoende inzicht in leerproblemen het contact met de ouders.

De Commissie stelt vast dat namens de basisschool Y. is toegegeven in het verleden tekortgeschoten te zijn in haar inzicht in de leerproblematiek van G.

De Commissie verklaart in die zin de klacht gegrond.

De Commissie kan geen uitspraak doen over de verschuldigdheid van wat X. aan betaling van de Stichting K. vordert.

De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling, mede gelet op de uitlating van X., waarin hij zijn tevredenheid uit over de wijze waarop de basisschool Y. zich thans voor G inzet

04/ 05 N-08 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 25 januari 2005

Klager is de heer X, vader van de minderjarige E X., gewezen leerling van de Z- basisschool te B. die door de G.- stichting te B. in stand worden gehouden. De klacht is gEht tegen een aantal functionarissen van de Z- basisschool.

De klacht houdt het volgende in:

E zat in het schooljaar 2003/ 2004 in groep 8. Zijn groepsleerkracht, mevrouw C, heeft toen een onjuist advies uitgebracht over de mogelijkheden die E in het voortgezet onderwijs had. Op verzoek van klager heeft zij toch toegezegd met een school overleg te plegen die klager zelf voor E op het oog had. In de communicatie daarover is zij echter tekortgeschoten. Door de weinig dienstverlenende houding van mevrouw C heeft klager zelf de nodige actie moeten ondernemen in de richting van de school waarvoor hij een voorkeur had.

Toen voordien klager het onderwijskundig rapport over E ter ondertekening voorgelegd kreeg, was hij het met een aantal onderdelen daaruit niet eens. De schooldirectie heeft in eerste instantie de indruk gewekt dat zij aan klagers wens tot wijziging tegemoet zou komen.

Later bleek zij alle medewerking in die richting te weigeren. De directie ontkende toen dat er toezeggingen waren gedaan aan klager.

Toen klager op schoolniveau niet verder kwam, heeft hij het bestuur van de G. Stichting benaderd.

Dat bleek meer geloof te hechten aan de verklaringen van de schoolfunctionarissen dan aan die van klager.

De Commissie doet geen uitspraak over onderdelen van de klacht waarvoor tijdens en na de zitting verontschuldigen zijn aangeboden door de schooldirectie. Deze onderdelen betreffen voornamelijk de wijze van communiceren van de aangeklaagde groepsleerkracht en van de directie. Er blijven echter nog twee onderdelen ter toetsing van de Commissie:

- Voor wat betreft de inhoud van het onderwijskundig rapport stelt de Commissie vast dat de schooldirectie verantwoordelijk is daarvoor. De professionaliteit van de school is voor het beoordelen van een onderwijskundig rapport doorslaggevend. Er is niet gebleken van fouten die een wijziging in de door klager gewenste zin zouden rechtvaardigen. Dat er toezeggingen aan klager zijn gedaan om het rapport te wijzigen is evenmin gebleken. Dit onderdeel van de klacht leidt niet tot gegrondheid. De Commissie kan klager wel toegeven dat de Z- basisschool bij klager ten onrechte het idee heeft doen postvatten dat de inbreng van ouders richtinggevend kon zijn voor de inhoud van het onderwijskundig rapport. Zij heeft het klager namelijk ter ondertekening voorgelegd. Het bij klager gewekte idee is daarna de discussie gaan overheersen.

De klacht, voorzover gericht tegen het bestuur van de G- Stichting, leidt niet tot gegrondheid. Uit wat namens het bestuur naar voren is gebracht, heeft de Commissie de indruk gekregen dat het correct jegens klager is opgetreden. Waar door de medewerkers in de communicatie fouten zijn gemaakt, heeft het bestuur die toegegeven.

Dat het bestuur klager niet inhoudelijk tegemoet is gekomen, wijst er nog niet op dat het in de gezene kwestie bij voorbaat uitgaat van de juistheid van de uitlatingen van zijn medewerkers.

De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling, nu de G- Stichting heeft aangegeven de onderwijskundige rapporten niet meer ter ondertekening aan ouders voor te zullen leggen.

04/ 05 N-10 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 2 december 2004

Klagers zijn de heer X. en mevrouw Y., ouders van de minderjarige L X. leerlinge van de C-basisschool te B.

De klacht is gericht tegen de heer D, directeur van de C.- basisschool.

De klacht houdt het volgende in:

In het schooljaar 2003/2004 zat L in groep 1. Aan het eind van dat schooljaar is besloten dat zij groep 1 nog eens over zou moeten doen. Klagers ervaren dat als strijdig met eerder gewekte indrukken. Zij achten zich door de school niet serieus genomen.

Gesprekken met aangeklaagde hebben niet mogen baten. Zij hebben de wijze waarop aangeklaagde hen te woord heeft gestaan als badinerend ervaren. Excuses worden daarvoor echter niet aangeboden.

Voor de Commissie staat voorop dat het aan de school is om te beslissen over het wel of niet overgaan van een leerling.

De school moet wel alles in het werk stellen om draagvlak bij ouders te verwerven voor haar besluit om een leerling te laten doubleren. Als er omstandigheden zijn die reden geven tot zorg, moeten ouders daarvan zo vroeg mogelijk op de hoogte worden gesteld, bijvoorbeeld in de zogenaamde 10-minutengesprekken.

Naar het oordeel van de Commissie heeft het de C.- basisschool ontbroken aan een voldoende en tijdige communicatie met klagers over het mogelijk doubleren van hun dochter.

Pas op 1 juni 2004 hebben in een gesprek met L's groepsleerkracht klagers vernomen dat hun dochter beter het eerste jaar kon overdoen.

Daarbij konden klagers door de desbetreffende passage in de schoolgids de indruk krijgen dat het aan hen was om na advisering door de school de beslissing over wel of niet doubleren te nemen.

Van een gerichte observatie waarop aangeklaagde zich ter verdediging van het besluit tot doubleren tegenover klagers heeft beroepen is geen sprake geweest. Er is slechts een groepsobservatie geweest, waarvan overigens geen aantekeningen zijn gemaakt. Klagers konden door het gebezigde argument de indruk krijgen dat zij niet serieus werden genomen.

Voor wat betreft de wijze van communiceren van de C.- basisschool met klagers verklaart de Commissie de klacht gegrond.

Een specifiek onderdeel van de klacht betreft de weigering van aangeklaagde om excuses aan te bieden voor de tegen de vader gebezigde zin: "Een ieder is vrij zijn kind van de school te halen."

De Commissie ziet, gelet op de context waarin de bewuste zin geen diskwalificatie in de richting van klagers. De uitlating was een reactie op de mededeling van de vader dat hij geen vertrouwen meer had in de C.- basisschool.

Een negatieve intentie van aangeklaagde ligt binnen de geschetste omstandigheden niet voor de hand.

De Commissie verklaart op dit punt de klacht ongegrond.

Advies

De Commissie adviseert het bevoegd gezag erop toe te zien dat in de documentatie die de school aan ouders verstrekt geen passages bevat die hen op het verkeerde been kunnen zetten.

04/ 05 N-11 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 2 december 2004

Klagers zijn de heer en mevrouw X., ouders van de minderjarige F X., ex- leerling van de Y.- basisschool, welke door de Stichting D. in stand wordt gehouden

De klacht is gericht tegen de heer E, directeur van de Y.-basisschool, de schoolcommissie van de Y.- basisschool en de Stichting D.

De klacht houdt in, dat de Y.- basisschool te weinig aandacht heeft besteed aan de moeite die F met rekenen en met lezen had. Een verzoek om F te laten testen werd niet nodig gevonden. Klagers hadden het sterke vermoeden dat F dyslectisch was.

Voor remedial teaching kwam hij echter niet in aanmerking.

Toen hij tijdens het schooljaar waarin hij in groep 6 zat, van de Y.-basisschool werd gehaald, bleek op de andere school dat hij een achterstand had van twee jaar.

De nalatigheid van de Y.-basisschool en met name die van de aangeklaagde directeur E. heeft de bestaande achterstand vergroot.

De Y.-basisschool zou een vergoeding moeten betalen voor alle extra kosten die klagers voor F hebben moeten maken.

Voor de Commissie is komen vast te staan dat F leerproblemen heeft. Hij heft moeite met lezen, spellen en het automatiseren van eenvoudige berekeningen.

Op de nieuwe school is gebleken dat F in groep 6 een leerachterstand had van twee jaar. Deze achterstand is op de Y.-basisschool ontstaan.

De Commissie dient de vraag te beantwoorden of de Y.- alles heeft gedaan wat van een school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden.

De Commissie stelt vast dat klagers die door hun gezinssituatie ervaring met dyslexie hebben, herhaaldelijk blij hebben gegeven van hun bezorgdheid. De Y.- basisschool heeft aan die signalen onvoldoende aandacht besteed.

Aan de andere kant is gebleken dat klagers niet op de hoogte waren van remedial teaching die aan F gegeven is.

In dit verband is voor de Commissie van belang dat de heer E. heeft aangegeven dat op de Y.- basisschool onvoldoende in kaart is gebracht welke leerling voor welke zorg in aanmerking komt.

De vraag of de Y.- basisschool alles heeft gedaan wat van een school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden wordt door de Commissie ontkennend beantwoord.

De Commissie verklaart de klacht dan ook gegrond.

De Commissie verkeert niet in de positie dat zij de school kan verplichten om aan klagers een vergoeding te betalen.

04/ 05 N-12 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 3 februari 2005

De klacht is afkomstig van mevrouw X., moeder van de achtjarige DA X, leerling van de Z- basisschool te A. die door de B- stichting te C. in stand wordt gehouden.

De klacht is gericht tegen mevrouw K, directeur van de Z- basisschool.

De klacht houdt in dat mevrouw K. niet op de juiste manier heeft gereageerd op een door DA gemaakte tekening. Op die tekening stond een lichaam zonder hoofd en een persoon met een wapen in de hand afgebeeld.

Aangeklaagde heeft zonder klaagster vooraf in kennis te stellen de politie ingeschakeld.

De politie heeft op school DA ondervraagd. Dat heeft bij hem tot traumatische spanningen geleid.

Aangeklaagde heeft aangegeven dat er in de groep waarin DA zit sprake was van bedreiging en pesterij. In het verslag van bevindingen dat de leerkrachten in opdracht van aangeklaagde over de problematiek moesten opstellen kwam ook de tekening van DA voor.

Op de tekening stond bij het lichaam zonder hoofd de naam van een klasgenootje.

De verslaglegging was voor aangeklaagde dermate alarmerend dat zij de wijkagent verzocht heeft om naar de school te komen.

De wijkagent heeft, toen hij op school was zijn eigen aanpak gevolgd. Hij zag reden om DA buiten de klas aan te spreken op de tekening. Aangeklaagde heeft DA toen naar de wijkagent, die vergezeld was van een andere agent, gebracht.

Aangeklaagde was zelf niet bij het gesprek aanwezig.

De Commissie is van oordeel dat een schooldirecteur die met een bedreigende sfeer op school wordt geconfronteerd, de hulp van een externe instantie als de politie in moet kunnen roepen.

Dat de ingeschakelde wijkagent het gesignaleerde probleem aanpakt op zijn eigen wijze, valt aangeklaagde niet aan te rekenen.

De acuut geworden situatie in de groep van DA was in de ogen van de Commissie een voldoende verontschuldiging om aan het verzoek van de wijkagent toe te geven. Daaraan doet niet af dat mogelijk de agent ambtelijk niet bevoegd was om aangeklaagde een bevel of een instructie te geven.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

04/ 05 N-14 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 8 februari 2005

Klaagster is mevrouw X, moeder van ME X, leerling van havo 5 van het B- College te Z., welke school door de K- Stichting te Z. in stand wordt gehouden.

De klacht is ingediend tegen de directie van het B- College, waarvan met name de heer Y., conrector.

De klacht luidt als volgt:

De zoon van klaagster, ME, is op extreem zware wijze gestraft voor het plegen van een onregelmatigheid tijdens een toets. Hij beschikte toen over aantekeningen die op eigen papier stonden en niet op schoolpapier. ME heeft toen het cijfer 1 gekregen. Een herkansing is hem niet geboden. Klaagster beschouwt deze handelwijze van de school als een poging om na een in het schooljaar 2003/2004 gedane - mislukte - poging om ME van school te krijgen alsnog verhaal te zoeken.

Het B.- College biedt ME niet de juiste schoolomgeving. Met diens motivatieproblemen wordt niet adequaat omgegaan.

Aan de handelingen die de Commissie ter beoordeling zijn voorgelegd, kan zij niet de kwalificatie verbinden van onheuse bejegening. Het B.- College heeft uitvoering gegeven aan de regels die het in acht moest nemen.

Dat daarbij op ontoelaatbare manier grenzen zijn overschreden is de Commissie niet gebleken. De Commissie verklaart de klacht dan ook ongegrond.

Op zichzelf zou met deze vaststelling de Commissie haar taak in dezen als beëindigd kunnen beschouwen.

Zij geeft echter als extra overweging mee, dat de klacht haar oorzaak vindt in het gevoel dat regels ten aanzien van de ene leerling strenger worden toegepast dan ten aanzien van de andere. Het op zichzelf correct uitvoeren van regels kan dan door een betrokkene als willekeur worden ervaren.

Zo het B.-College naar aanleiding van de klacht blaam treft, is dat terug te voeren op zijn gebrek aan pogingen om bij klaagster draagvlak te creëren voor het toepassen van de schoolregels.

Als de moeder van een leerling duidelijk doet blijken dat zij van oordeel is, dat haar zoon onevenredig wordt getroffen door de maatregelen die de school treft, ligt het op de weg van die school om het mogelijke te doen om het geschonden vertrouwen te herstellen. Een school kan namelijk voor het voortaan stipt gaan uitvoeren van de regels redenen hebben die verder reiken dan een reactie op het doen en laten van een bepaalde leerling in een concrete situatie. Een school kan er alleen maar baat bij hebben dat ouders daarvan doordrongen zijn.

Uit het dossier blijkt niet dat het B.-College pogingen heeft ondernomen om zijn beleid ten aanzien van de aanpak van leerlingen voor klaagster in een breder perspectief te plaatsen.

Dat er namens het B.- College niemand op de hoorzitting is geweest, heeft bij voorbaat een tot elkaar komen via de Commissie onmogelijk gemaakt.

Advies

De Commissie adviseert het bevoegd gezag om te bewerkstelligen dat de onder de K. Stichting vallende scholen zich de nodige moeite getroosten om de communicatie zodanig te doen verlopen dat opgelegde maatregelen bij ouders niet alleen hun legitimatie vinden in de regels zelf maar ook in het daarvoor verworven draagvlak.

04/ 05 N-15 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 3 februari 2005

De klacht is afkomstig van de heer K., wonende te X. als docent verbonden geweest aan het Z-College te H, welke school door de Stichting S. te H in stand wordt gehouden

De klacht is gericht tegen 1.de heer D, algemeen directeur van het Z- College, 2. de heer E., locatiedirecteur van het Z- College, en 3. de heer F., als sectieleider verbonden aan het Z- College, allen aangeklaagden.

De klacht houdt het volgende in:

K. is in het schooljaar 2003/ 2004 op basis van een overeenkomst voor bepaalde tijd drie maanden als docent werkzaam geweest op het Z- College. De heer F. was toen zijn coach.

De arbeidsovereenkomst is niet verlengd. Als reden daarvoor werd onvoldoende functioneren aangevoerd.

Dat klager naar het oordeel van de leiding niet optimaal kon functioneren is voor een groot deel het Z- College aan te rekenen. Er ontbreekt een beleid met betrekking tot het functioneren van docenten die voor bepaalde tijd zijn aangesteld. Criteria waaraan klager zou moeten hebben voldaan zijn hem vooraf niet bekend gemaakt. Wie bij de beoordeling een rol zouden moeten spelen is evenmin vooraf medegedeeld. Dat zijn eigen coach, de heer F. evenmin een rol zou spelen is klager dus ook niet duidelijk gemaakt; dit ondanks het vreemde daarvan.

Voor problemen waartegen klager is aangelopen en die mede terug waren te voeren op organisatorische tekortkomingen is hijzelf wel volledig verantwoordelijk gehouden.

Contacten die er waren tussen de locatieleiding en hemzelf waren er uitsluitend naar aanleiding van incidenten. Pogingen om aan de gesprekken een bredere inhoud te geven zijn er niet gedaan. Aan die incidenten is wel een voor klager negatieve betekenis toegekend.

Toen klager wilde gaan werken met een klassencijfer, heeft hij dat vooraf aan de heer F, de sectieleider voorgelegd. De heer F. heeft nagelaten aan klager mee te delen dat hij zijn suggestie eerst aan de coördinatoren moest voorleggen. Klager meende daardoor vrij te zijn uitvoering te kunnen geven aan zijn gedachte.

De coördinatoren echter waren op hun beurt van oordeel dat klager in zijn methoden eigenzinnig te werk ging.

De mededeling aan het UWV over klagers leeftijd, die hem ongeschikt zou maken voor het lesgeven aan leerlingen uit de tweede en de derde klas is verre van correct te noemen.

De heer D, de algemeen directeur, aan wie klager zijn bezwaren tegen wat hij zich had moeten laten welgevallen had voorgelegd, heeft zich beperkt tot een louter formele stellingname. De voor klager negatieve beoordeling is niet gewijzigd.

Voor de Commissie is een aantal feiten en omstandigheden vast komen te staan:

Het Z.- College heeft zijn beoordeling gebaseerd op wat de coördinatoren aan lessen hebben bijgewoond. De tijd die de coördinatoren daadwerkelijk daaraan hebben besteed, valt echter als miniem te kwalificeren.

Van een functioneringsgesprek dat op 11 juni 2004 gevoerd, is geen verslag gemaakt, hoewel in dat gesprek wel expliciet door E .is verklaard dat het tijdelijk dienstverband niet zou worden gecontinueerd. Een voor een werknemer zo vergaande mededeling dient met de nodige zorgvuldigheid te worden omgeven. Een verslaglegging van een gesprek waarin die uitspraak wordt gedaan, is wel het minste wat verwacht mag worden.

Aan klager is onvoldoende duidelijk gemaakt hoe hij zich ten opzichte van de coördinatoren zou moeten opstellen. Daarin heeft hij zijn eigen weg moeten zoeken.

De advisering naar aanleiding van klagers voornemen tot invoering van het klassencijfer is een onjuiste geweest, zoals door de heer F. is toegegeven. Ten onrechte is tengevolge daarvan bij de coördinatoren de indruk gewekt, dan wel versterkt, dat klager moeilijk coachbaar zou zijn.

Het voeren van gesprekken met klager door de coördinatoren vond uitsluitend plaats naar aanleiding van incidenten. Die gesprekken zijn nooit in een breder verband getrokken.

Bij de beoordeling van klager heeft het standpunt van de sectie geen rol gespeeld.

De mededeling dat het tijdelijk dienstverband van klager niet verlengd zou worden, heeft hem volledig verrast. Kennelijk hebben voordien signalen die daarop konden wijzen, hem niet bereikt.

Blijkens deze opgesomde feiten en omstandigheden heeft het aan de nodige begeleiding van klager ontbroken. Het Z- College is daardoor zelf mede debet aan het beeld dat is ontstaan dat klager moeilijk coachbaar is.

De bejegening die klager heeft ondergaan, acht de Commissie onvoldoende.

De Commissie verklaart de klacht gegrond in die zin dat het Z - College tekort is geschoten in het begeleiden van klager.

Voor wat betreft de informatieverstrekking aan het UWV heeft de Commissie niet kunnen vaststellen dat er uitlatingen zijn gedaan die jegens klager ongepast waren. Zo de leeftijd van klager in de contacten met het UWV aan de orde is geweest, is die niet gepresenteerd als een doorslaggevende reden voor zijn ontslag. Aan het Z- College kan niet worden verweten dat het klager in een slechtere positie heeft gebracht dan hij tengevolge van zijn ontslag al verkeerde.

Inmiddels is gebleken dat het UWV klager niet als verwijtbaar werkloos beschouwt.

Ten aanzien van de onderdelen van de klacht die de contacten tussen het Z- College en het UWV betreffen, verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

Advies

De Commissie adviseert het de Stichting S. een heldere structuur aan te brengen in het begeleiden van in tijdelijke dienst benoemde docenten die niet de vereiste bevoegdheid hebben, wanneer de benoeming later in het schooljaar heeft plaatsgevonden.

04/05 N-16 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 3 februari 2005

De klacht is afkomstig van heer H., wonende te G. vader van de minderjarige JT H., leerlinge uit klas 2C VMBO van het Z- College te G, welke school door de Stichting Y. te G. in stand wordt gehouden. De klacht is gericht tegen de heer T., als docent gymnastiek verbonden aan het Z- College. aangeklaagde,

De klacht houdt in dat aangeklaagde aan de 13 –jarige JT op haar rapport een 4,7 heeft gegeven voor het vak gymnastiek. Daarbij is de inzet die JT aan de dag heeft gelegd, genegeerd.

De fysieke mogelijkheden en beperkingen van JT zijn eveneens buiten beschouwing gebleven. Het is klager onmogelijk gebleken aangeklaagde in te doen zien dat hij bij het geven van rapportcijfers een leerling breder zou moeten beoordelen dan alleen aan de hand van de gebleken prestaties.

Klager heeft per e-mail van 12 november 2004 zijn standpunt aan de vestigingsdirectie voorgelegd. Pas op 22 november 2004 heeft hij een reactie van aangeklaagde ontvangen, ook per e-mail.

De Commissie oordeelt als volgt:

Namens het bevoegd gezag is met verwijzing naar de klachtenregeling uit het Leerlingenstatuut naar voren gebracht dat de klacht niet ontvankelijk is, omdat voor de behandeling van klachten als de onderhavige het Z- College een bijzondere regeling kent.

De Commissie volgt het bevoegd gezag daarin niet. Op grond van artikel 24B van de Wet op het Voortgezet Onderwijs vervangt de klachtenregeling die voor het Z- College geldt alle andere klachtenregelingen, zoals die van het Leerlingenstatuut.

Blijkens artikel 7 van de op grond van voornoemd wetsartikel ingevoerde klachtenregeling kan door of namens degene die zich benadeeld voelt, bij de Commissie een klacht worden ingediend.

Voor wat betreft de inhoud van de klacht is de Commissie van oordeel dat aangeklaagde aannemelijk heeft kunnen maken dat het Z- College bij de vaststelling van de rapportcijfers voor gymnastiek als beleid hanteert dat de geleverde prestaties doorslaggevend zijn. Inzet kan aan het eind van het schooljaar een rol spelen bij de vaststelling van de overgangscijfers.

Dit beleid is vastgesteld, nadat binnen de vakgroep waarvan aangeklaagde deel uitmaakt, een discussie was ontstaan over een te bereiken eenduidigheid bij het beoordelen van leerlingen voor het vak gymnastiek. Aangeklaagde heeft bij de vaststelling van het rapportcijfer van JT zich gehouden aan de daarvoor geldende normen.

Aangeklaagde heeft, toen hij van klager had vernomen dat deze het niet eens was met de hoogte van het gegeven rapportcijfer, overleg gepleegd met zijn sectie om na te gaan of zijn beoordeling conform de geldende regelgeving was. Daarop is bevestigend gereageerd.

Vertraging in de beantwoording van de e-mail van klager van 12 november, gericht aan de vestigingsdirectie, kan aan dat overleg worden toegeschreven.

Na het gevoerde overleg heeft aangeklaagde aan klager medegedeeld welke de factoren zijn voor de vaststelling van het rapportcijfer en hoe zich die ten opzichte van elkaar verhouden.

Tot het voeren van een gesprek op school is klager niet bereid gebleken.

De Commissie is van oordeel dat aangeklaagde zich zowel in de vaststelling van het cijfer als in zijn communicatie met klager heeft opgesteld zoals van een docent in soortgelijke omstandigheden mag worden verwacht.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling.

04/ 05 N-17 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 12 april 2005

Klaagster is mevrouw X., moeder van de minderjarige RO X., leerling van het Y- College te Z.

De klacht is gericht tegen de heer B. en de heer C, respectievelijk als vestigingsdirecteur en als leraar verbonden aan het Y- College.

Aan de klacht ligt de algemene grief ten grondslag dat de wijze waarop het Y- College RO tot nu toe heeft behandeld erop gericht is dat zijn ouders een andere school voor hem zullen kiezen.

Klaagster heeft zich genoodzaakt gezien een aantal klachten tegen functionarissen van het Y- College in te dienen.

Deze klacht betreft de bejegening van RO door de heer C. van begin november 2004

en de manier waarop de leiding van het Y- College door klaagster van een en ander op de hoogte gesteld, daarmee om is gegaan.

De heer C. negeerde in de les namelijk RO op een voor hem kwetsende wijze. Zijn tijdens de les gestelde vragen werden niet beantwoord. RO werd duidelijk anders behandeld dan de andere leerlingen.

Voor zover aan het optreden van de heer C. de intentie ten grondslag lag RO te straffen, heeft hij dat niet duidelijk gemaakt. Er is sprake geweest van treiteren.

Evenmin kwam er duidelijkheid, toen klaagster de leidinggevenden van het Y- College verzocht om opheldering. Op brieven van klaagster waarin zij de handelwijze van de heer De Jong ter discussie stelde kwam niet eens een reactie.

Uit wat door de heer C. naar voren is gebracht is de Commissie aannemelijk geworden dat zijn handelen tegenover RO gezien dient te worden als een reactie op diens voor het lesgeven storend gedrag.

Het in een les niet antwoorden op vragen van RO vloeide voort uit een keuze die de heer C. bij het begeleiden van leerlingen moest maken. De aandacht van de heer C. was in de bewuste les primair gericht op leerlingen van wie een positieve motivatie bleek.

Voor de Commissie past die keuze binnen een verantwoorde taakuitoefening van een docent.

De Commissie acht daarom onvoldoende grondslag aanwezig om van treiteren te kunnen spreken.

Voor wat betreft de communicatie tussen het Y- College, in het bijzonder de heer B., enerzijds en klaagster anderzijds is namens het bevoegd gezag verwezen naar een brief van mevrouw F., voorzitter van de centrale directie.

In die brief, gericht aan klaagster, is aangegeven hoe het Y- College met de interventies van klaagster om wenst te gaan. Er is in naar voren gebracht dat bij mevrouw F. de bereidheid bestaat om te allen tijde een klacht mondeling aan te horen. Tevens wordt daarin medegedeeld dat op de brieven van klaagster niet meer gereageerd zal worden.

De Commissie acht een dergelijke benadering niet in strijd met het doelmatig leiding geven aan een schoolorganisatie.

De tegen de heer C. ingebrachte beschuldiging was door klaagster in haar brieven te algemeen aangeduid om van de gekozen benadering af te moeten wijken.

Naar het oordeel van de Commissie valt de wijze waarop de leiding van het Y- College, waarvan de heer B. deel uitmaakt, met de brieven van klaagster is omgegaan niet als onfatsoenlijk te beschouwen.

De Commissie verklaart de klacht op beide onderdelen ongegrond. Zij ziet af van het doen van een aanbeveling.

04/05 N-19 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 8 maart 2005

De klacht is afkomstig van de klacht van de heer Z., wonende te Y, vader van de minderjarige T Z. en E Z., leerlingen van de A- basisschool te P. die Stichting P te R. in stand wordt gehouden.

De klacht is gericht tegen de heer C., directeur van de A.- basisschool.

De klacht houdt het volgende in:

Aangeklaagde weigert het rapport van T af te geven aan klager, hoewel hij wel de indruk heeft gewekt het rapport te zullen versturen. Communicatief gezien scoort aangeklaagde met dit laatste laag.

Aangeklaagde heeft een telefoongesprek met klager op 6 december 2004 abrupt afgebroken, hoewel klager daartoe geen aanleiding gaf.

Aangeklaagde wekt sterk de indruk dat hij niet handelt in het belang van aangeklaagde, maar uitsluitend in dat van de moeder van T en E.

De moeilijkheden die er zijn tussen klager en de moeder van T en E worden door de handelwijze van aangeklaagde nog eens vergroot.

Toen T en E op een vrijdag, hun omgangsdag met klager, ziek werden gemeld, is naar aanleiding daarvan niet effectief opgetreden. Klager werd bovendien niet in kennis gesteld van de ziekmeldingen.

Klager kan tot geen andere bevinding komen dan dat zijn geloof in aangeklaagdes integriteit Ernstig is beschadigd.

Voor zover de klacht een uitspraak beoogt die de A.- basisschool tot naleving van haar verplichting tot informatieverstrekking moet brengen, kan de Commissie daarop niet ingaan.

De Commissie verklaart klager niet ontvankelijk in zijn klacht, voor zover die een uitspraak over de plicht tot informatieverstrekking beoogt.

Inmiddels is ter zitting gebleken dat het rapport van T aan klager gegeven is. Daarover doet de Commissie geen uitspraak meer.

Voor de behandeling van de onderdelen van de klacht die de Commissie in behandeling neemt ziet zij als achtergrond een school die zich geconfronteerd ziet met de gevolgen van de soms hoog oplopende conflicten tussen klager en zijn gewezen partner. Van een schooldirecteur vergt dat een behendig manoeuvreren.

Bij dat manoeuvreren wordt van aangeklaagde wel verwacht dat hij daarbij de toepasselijke wettelijke bepalingen in acht neemt. Als een ouder hem een verzoek tot informatieverstrekking doet, dient hij dat verzoek te toetsen aan het belang van het kind op wie de gegevens betrekking hebben.

Uit wat aangeklaagde op dit punt naar voren heeft gebracht blijkt dat het weigeren om aan klager gegevens te verstrekken niet zijn grond vond in een toetsing van diens verzoek aan het belang van het desbetreffende kind, maar slechts in de mededeling van de moeder dat klager reeds over het rapport, waarvan hij de afgifte verlangde, beschikte.

De reden die voor de weigering is aangevoerd kon de beslissing niet dragen. Aangeklaagde had op grond van een eigen inhoudelijke overweging tot een beoordeling van klagers verzoek om informatie moeten komen.

In zoverre acht de Commissie de klacht gegrond.

Resten een aantal onderdelen van de klacht die moeten aangeven dat aangeklaagde in de strijd tussen klager en zijn gewezen partner partij kiest tegen klager:

- Van het beëindigen van het telefoongesprek van 6 december 2004 is ten overstaan van de Commissie de ware toedracht niet vast komen te staan. Dat aangeklaagde in dat gesprek onheus zou zijn opgetreden tegenover klager heeft de Commissie niet kunnen nagaan.

- Op de stelling van klager dat aangeklaagde ten onrechte geen actie heeft ondernomen, toen uitgerekend op een dag waarop klager zijn kinderen van school zou komen halen, zij ziek waren gemeld, heeft aangeklaagde gereageerd met de mededeling dat er pas ingeval van langdurige of veelvuldige ziekte een taak is voor de school. Daarvan was in de door klager aangegeven situatie geen sprake.

De Commissie acht dit een plausibele verklaring.

- Blijkens een van de bijlagen van het verweerschrift heeft de vader van de moeder van T en E de klacht onder ogen gehad en is diens verklaring gebruikt ter ondersteuning van het verweer.

De Commissie acht het bieden van die gelegenheid ongewenst. De klacht betreft een kwestie tussen klager en aangeklaagde. Daarbij past geen inmenging van partijdige derden. Op dit punt maakt klager aangeklaagde terecht een verwijt.

- Voor wat betreft de communicatie die er is geweest in november 2004 heeft aangeklaagde aangegeven dat hij betreurt dat hij ten onrechte tot 6 december 2004 de indruk heeft gewekt dat klager T's rapport zou ontvangen. Kennelijk is het contact in de bewuste periode niet optimaal geweest. De Commissie kan klager op dit punt volgen.

- Aan het verweer zijn bijlagen toegevoegd die uitsluitend de verhouding tussen klager en zijn gewezen partner betreffen. Aangezien die voor de Commissie geen relevante gegevens bevatten en ook niet is aangegeven waarom die van belang zouden moeten zijn, acht de Commissie het toevoegen van deze bijlagen in strijd met de privacy die jegens klager in acht genomen dient te worden

Aangeklaagde heeft in dezen niet correct gehandeld jegens klager.

Ten aanzien van de aangevoerde feiten en omstandigheden waaruit een voor klager negatieve stellingname van aangeklaagde moet volgen, overweegt de Commissie dat in de soms hectische situaties door aangeklaagde opgetreden is tegenover klager op een wijze die niet altijd vlekkeloos genoemd kan worden.

De Commissie verbindt daaraan echter geenszins de gevolgtrekking dat aangeklaagde te verwijten valt dat hij ten onrechte partij kiest tegen klager en daarmee voor de moeder. Zij heeft dan ook geen reden om de integriteit van aangeklaagde in twijfel te trekken.

De onderdelen van de klacht waaruit de partijdigheid van aangeklaagde zou moeten volgen leiden dan ook in hun gezamenlijkheid niet tot gegrondheid.

04/05 N-20 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 8 februari 2005

Klager is de vader van twee leerlingen (7 en 9 jaar oud) van een basisschool en zijn klacht richt zich tegen het bevoegd gezag, tegen de directeur, de adjunct-directeur en een leerkracht van de school.

De klacht houdt in:

1. de school mengt zich in privaatrechtelijke aangelegenheden; 2. de school heeft geweigerd om het zorgteam in te schakelen; 3. de school heeft fysiek geweld jegens zijn dochter toegestaan; 4. er is geweigerd met de gedane meldingen van fysiek geweld iets te doen; 5. de school heeft hem relevante informatie over zijn dochter onthouden; 6. de school heeft de moeder aangezet tot het verstoren van de lessen en haar daarin gesteund; 7. de school en het bevoegd gezag hebben het ouderlijk gezag van klager geschonden.

Klager is sinds maart 2002 verwickeld in een echtscheidingsprocedure met zijn ex-echtgenote. Zowel hij als zijn ex-echtgenote zijn belast met het ouderlijk gezag over hun twee dochters. Dat is in december 2004 na een door zijn ex-vrouw aangespannen procedure in hoger beroep nog eens bevestigd.

Klager stelt dat hij sinds maart 2002 consequent tegenwerking van de school ondervindt. De schooldirectie mengt zich in privaatrechtelijke aangelegenheden. Hij wordt niet geïnformeerd omtrent het reilen en zeilen van zijn dochters op school. Klager vindt dat zijn recht op uitoefening van het ouderlijk gezag wordt geschonden.

Klager heeft de school herhaalde malen gemeld dat het niet goed gaat met zijn dochters, in het bijzonder met zijn oudste dochter. Laatstgenoemde wordt bij voortdurend door haar stiefbroer, zowel thuis als op school, mishandeld. Zij is verscheidene malen weggelopen van huis, aangezien haar

moeder hier niet tegen optreedt. Het meisje heeft telkens haar toevlucht bij klager gezocht. De school heeft de melding van klager van de mishandelingen van zijn dochter door het stiefbroertje niet serieus genomen en zij heeft nagelaten een en ander te onderzoeken. De school laat daarnaast toe dat de moeder de kinderen uit de klas haalt, teneinde de omgang tussen klager en zijn dochters onmogelijk te maken. De moeder heeft een aantal malen, onder toezicht van de schooldirectie, de lessen verstoord. Klager stelt dat de school partij kiest voor de moeder en dat de school zich actief bemoeit met de omgangsregeling. Zo heeft de school klager gesommeerd om zijn dochter direct naar haar moeder te brengen, nadat zij voor de achtste keer was weggelopen van huis. De school stelt de moeder zo in staat haar kwalijke praktijken, zowel op het schoolplein als in de leslokalen, ongestraft voort te laten zetten.

In november 2004 werd klager de toegang tot de school geweigerd omdat hij het stiefbroertje op een agressieve manier zou hebben benaderd. Klager bestrijdt allereerst dat hij zich op enigerlei wijze jegens de jongen bedreigend zou hebben opgesteld. Hij heeft hem alleen te verstaan gegeven dat hij moest ophouden met het slaan van zijn stiefzusje. De reden dat hij uiteindelijk de jongen op zijn gedrag aansprak, was gelegen in het feit dat de directeur niet tegen de mishandelingen optrad. Klager stelt daarnaast dat een zekere 'meneer T' in de directe nabijheid was toen hij de jongen aansprak. Als het allemaal zo ernstig was zoals de school beweert, dan zou die persoon wel hebben opgetreden. Er zijn overigens meer ouders geweest die de jongen hebben aangesproken op zijn gedrag. Bovendien heeft dit gesprek tussen hem en klager niet in november 2004 plaatsgevonden, maar al eerder in de maand oktober 2004. Op de bewuste datum in november werd klager door de school meegedeeld dat zijn dochter niet met hem zou meegaan. Hij heeft de keus bij haar gelaten. Zij trachtte met hem mee te gaan, maar de school hield haar tegen.

Klager heeft tot driemaal toe de school verzocht om voor zijn dochter het zorgteam in te schakelen, maar de school weigerde dat telkenmale. In november 2004 vernam klager van de vertrouwenspersoon dat hij ten dienste van de school en het bevoegd gezag een rapport had opgesteld, waarin hij adviseert om het zorgteam in te schakelen. Het advies is echter naar zijn weten niet opgevolgd. Klager constateert dan ook dat zijn zorgen over zijn dochters volstrekt niet serieus worden genomen.

Klager is ook verbolgen over het feit dat de school op in december het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) heeft ingeschakeld. Hij meent dat dit nergens op slaat. Klager vindt dat hij door de school en het bevoegd gezag voortdurend op een onbeschofte wijze is behandeld en dat zij door hun handelwijze uiteindelijk zijn dochters het recht op een veilige plaats ontzeggen.

Het standpunt van de school en het bevoegd gezag

Het bevoegd gezag weerspreekt, mede namens de school, de klacht op alle onderdelen. Het bevoegd gezag geeft daarnaast aan dat het buitengewoon lastig communiceren is met klager. De school wordt in al haar geledingen door klager bestookt met e-mailberichten. Zowel in deze e-mailberichten als in de met hem gevoerde telefoongesprekken stelt klager zich negatief en agressief op. Met name de groepsleerkracht van de oudste dochter van klager ervaart het contact met klager als bedreigend. Het bevoegd gezag heeft klager derhalve te kennen gegeven dat in het vervolg het contact dient te geschieden met de gemachtigde van het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag stelt zich voorts op het standpunt dat indien klager zijn toonzetting niet verandert, een verwijdering van de twee meisjes van school in de rede ligt. De school en het bevoegd gezag willen dat met het oog op de belangen van de kinderen zien te vermijden. De Commissie zal bij de beoordeling van de klacht - voorzover relevant - nader op het standpunt ingaan.

De beoordeling van de klacht

Gelet op hun onderlinge samenhang zal de Commissie de onderdelen 1 en 6 van de klacht gezamenlijk behandelen en zij overweegt daartoe het volgende. Te constateren valt dat de relatie tussen klager en zijn ex-echtgenote valt aan te merken als vijandig. Het is de Commissie duidelijk

geworden dat de school zich geconfronteerd ziet met de gevolgen van de soms hoog oplopende conflicten tussen klager en de moeder van de meisjes. Van een school vergt dat een behendig manoeuvreren. In aanmerking genomen dat de verzorging van de kinderen in handen is van de moeder, is zij degene met wie de school primair communiceert. Op het moment dat de school zich voortdurend geconfronteerd ziet met ruzies tussen de gewezen echtlieden omtrent het van school afhaken van hun dochters, hetgeen in november 2004 zelfs is ontaard in het fysiek trekken aan het oudste meisje, ontkomt zij er in feite niet aan om de omgangsregeling tussen klager en zijn dochters als richtlijn te nemen.

Met betrekking tot het besluit van de school om klager voor de momenten dat hij volgens de omgangsregeling geen recht heeft op de kinderen, de toegang tot de school en het schoolplein te ontzeggen, merkt de Commissie op dat het treffen van een dergelijke maatregel valt onder de discretionaire bevoegdheid van de school. De Commissie kan de uitoefening van die bevoegdheid slechts marginaal toetsen, hetgeen met zich brengt dat de Commissie slechts kan beoordelen of de school, alle omstandigheden van het geval meewegende, in redelijkheid tot de betrokken beslissing heeft kunnen komen.

De school stelt dat zij tot de maatregel is gekomen als reactie op de agressieve wijze waarop klager de stiefbroer van zijn oudste dochter heeft benaderd. Klager erkent dat hij de jongen heeft aangesproken, maar bestrijdt dat hij dit op een agressieve wijze zou hebben gedaan. Daarnaast stelt hij dat het aanspreken reeds plaatsvond in oktober 2004. De school stelt op haar beurt dat diverse leerkrachten constateerden dat de jongen hevig overstuurd was, hetgeen niet weersproken wordt door klager. De Commissie stelt vast dat er in ieder geval een confrontatie op de school of het schoolplein heeft plaatsgevonden tussen klager en het stiefbroertje, waarna de desbetreffende leerling overstuurd was. De Commissie stelt daarnaast vast dat er op de bewuste maandagmiddag een schermutseling tussen klager en de moeder heeft plaatsgevonden, waarbij letterlijk aan de oudste dochter is getrokken. De school verwijt klager dat hij die maandag op school was, terwijl volgens de gegevens waarover de school beschikt, de omgangsregeling betrekking heeft op het van school halen van zijn dochters op donderdagen en het komen brengen op vrijdagen. Door klager wordt de door de school geschetste omgangsregeling niet weersproken. Hij stelt dat het meisje op dat moment bij hem verbleef, aangezien ze was weggelopen van haar moeder. De Commissie is van oordeel dat het primair de verantwoordelijkheid was van klager, nu hij zich buiten de afgesproken tijden op of rond de school bevond, dat een en ander in rust zou verlopen en er geen onveilige situatie voor haar kon ontstaan. De Commissie acht het gezien de cumulatie van factoren, niet onredelijk dat de school ten behoeve van de veiligheid van haar leerlingen tot deze maatregel is gekomen.

Daarnaast merkt de Commissie op dat zij het evident acht dat het de rust in een klas geen goed doet wanneer de moeder de meisjes uit de klas haalt, waarmee ook nog eens het misnoegen van klager wordt opgewekt. De school is in het kader van het creëren van een veilige en rustige leeromgeving daarmee niet gebaat en de Commissie acht het dan ook volkomen aannemelijk geworden dat de school, zoals zij stelt, de moeder heeft aangesproken op haar gedrag. Voor klager was dit wellicht niet inzichtelijk, maar de Commissie acht de school niet gehouden om klager in kennis te stellen van reprimandes aan het adres van de moeder. De Commissie heeft geen aanwijzing gevonden dat de school (ten onrechte) partij kiest tegen klager en daarmee voor de moeder. De Commissie heeft dan ook geen reden om de integriteit van de school c.q. de aangeklaagde personen in twijfel te trekken.

Wellicht had de school kunnen overgaan tot het entameren van een gesprek met de moeder en klager, teneinde duidelijkheid te geven omtrent hetgeen de school wel en niet kan tolereren en daarnaast te komen tot het maken van heldere afspraken. De vraag is of beide ouders daartoe bereid zouden zijn geweest en of het gesprek ook daadwerkelijk vruchten zou hebben afgeworpen. De Commissie acht het in ieder geval zeer wel voorstelbaar dat de school zich in een penibele positie gemanoevreerd zag. Mogelijkerwijs dat de school, in het moeizaam laveren tussen de strijdende

ouders, niet altijd vlekkeloos heeft opgetreden, maar voor de Commissie is geenszins komen vast te staan dat de school en het bevoegd gezag zich jegens klager op een onoorbare wijze zouden hebben gedragen. Daarvoor wordt door klager een en ander onvoldoende onderbouwd. Alles overziende acht de Commissie dan ook de onderdelen 1 en 6 ongegrond.

Met betrekking tot het tweede klachtonderdeel, de grief dat de school geweigerd heeft het zorgteam in te schakelen, overweegt de Commissie het volgende. Ter zitting is voor de Commissie duidelijk geworden dat in november 2004, naar aanleiding van een melding van de vertrouwenspersoon het zorgteam is geïnformeerd. De school stelt dat haar voor die tijd geen signalen bereikt hebben dat het consulteren van het zorgteam geïndiceerd was. Beide meisjes gaven geen blijk van (serieuze) leerproblemen. Het zorgteam, onder wie de school maatschappelijk werkster, heeft vervolgens bekeken of ze aanmerking kwamen voor ondersteuning door dit zorgteam. Gegeven het feit dat er geen sprake was van problemen op didactisch gebied, maar de school inmiddels wel een Eige zorg had over het welbevinden van de beide meisjes in hun thuissituatie, is op aanraden van de schoolmaatschappelijk werkster besloten tot een melding bij het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling. Deze melding door de school vond gezien de stukken plaats in december 2004.

De Commissie constateert derhalve dat de school wel degelijk het zorgteam heeft ingeschakeld, maar dat door de school c.q. het zorgteam een andere afweging is gemaakt hoe het beste voor de kinderen te handelen. Deze afweging komt de Commissie niet onlogisch voor. De Commissie betreft in haar overweging dat klager in zijn brief van november 2004 aan het bevoegd gezag zelf melding maakt van het feit dat zijn dochters door een gedragsdeskundige van de Raad voor de Kinderbescherming zijn gehoord en dat de Raad voor de Kinderbescherming in een brief van januari 2005 aan het bevoegd gezag meldt dat hij bemoeienis heeft gehad met klager en de moeder, waarbij bovendien een grote zorg wordt uitgesproken over de ontwikkeling van de twee meisjes.

Uit voornoemde brief blijkt dat de bemoeienis van de Raad tot stand is gekomen naar aanleiding van een verzoek van de rechtbank Haarlem. De Commissie stelt vast dat de Raad voor de Kinderbescherming is gebleken dat rondom de zorgelijke situatie van deze twee meisjes, nog vier kinderen, kinderen van de respectievelijke nieuwe partners van de moeder en vader, betrokken zijn geraakt bij de strijd tussen de vader en moeder van beide meisjes. Verder is gebleken dat de primaire verzorging en opvoeding van de dochters van klager bij beide ouders goed verloopt, maar dat met betrekking tot de secundaire opvoedingsvaardigheden (bijvoorbeeld de wijze waarop de ene ouder de kinderen in staat stelt tot een ongecompliceerde omgang met de andere ouder), op beide ouders het nodige valt af te dingen. Daardoor is een situatie ontstaan dat de ene ouder de andere ouder, bewust en onbewust, bij voortduring diskwalificeert, waarmee verder wordt bijgedragen aan een voor de beide kinderen optredend loyaliteitsconflict. De Raad voor de Kinderbescherming heeft met beide ouders indringend gesproken om te trachten begrijpelijk te maken wat hun handelen en spreken voor effect heeft op hun dochters. De boodschap is gegeven dat bij beide ouders 'de knop ommoet', in het belang van de ontwikkeling van de meisjes. Indien de ouders ervoor zouden kiezen, tegen beter weten in, om de (juridische) strijd voort te zetten, dan zal de ontwikkeling van deze en de overige kinderen verder in het gedrang komen. De Raad voor de Kinderbescherming heeft de ouders een individueel hulpverleningstraject geadviseerd.

Het feit dat (achteraf) de zorg van de school door de Raad voor de Kinderbescherming onderschreven wordt, bevestigt de Commissie in haar oordeel dat de zorg van de school over de thuissituatie en de ontwikkeling van de meisjes, en die van nog vier leerlingen, kinderen van de respectievelijke nieuwe partners van klager en zijn ex-echtgenote, gefundeerd was. Gezien alle problematiek waar de school zich voor gesteld zag, is de Commissie van oordeel dat het alleszins begrijpelijk is dat gekozen werd voor de melding bij het AMK in plaats van het begeleiden door het zorgteam. De school heeft daar overigens ook niet geheimzinnig over gedaan, zij heeft alle betrokken

ouders van de melding in kennis gesteld. Alles overziende acht de Commissie het tweede onderdeel ongegrond.

Gelet op hun onderlinge samenhang behandelt de Commissie het derde en vierde onderdeel van de klacht, de grief dat de school fysiek geweld jegens zijn dochter toestaat en weigert iets met de meldingen te doen, gezamenlijk. De Commissie overweegt het volgende. De Commissie stelt vast dat de school heeft kennisgenomen van de verwijten van klager over het stiefbroertje. De school stelt dat zij onderzocht heeft of het meisje op school door haar stiefbroer wordt geslagen. De leerkrachten hebben de twee kinderen extra geobserveerd, doch kwamen tot de slotsom dat zij het best goed met elkaar konden vinden. Aangezien de school op geen enkel moment wangedrag van de jongen jegens zijn stiefzusje constateerde, meende zij verder niets te kunnen doen. De Commissie is van oordeel dat geenszins is gebleken dat de school niet bereid was een en ander te onderzoeken en zeker valt niet vast te stellen dat de school fysiek geweld zou toestaan. Daarvoor wordt een en ander door klager onvoldoende aannemelijk gemaakt en de Commissie acht derhalve deze twee onderdelen van de klacht ongegrond.

Met betrekking tot het vijfde en zevende klachtonderdeel, de grieven van klager dat hem relevante informatie over zijn dochters zou zijn onthouden en dat daarmee zijn ouderlijk gezag is geschonden, acht de Commissie zich onbevoegd een oordeel uit te spreken. Artikel 14, lid 3 van de Wet op het primair onderwijs sluit uit dat naast een andere voorziening op grond van een wettelijke regeling (in casu de gang naar de burgerlijke rechter) de Commissie nog een taak heeft. Voor deze onderdelen van de klacht staat klager de rechtsgang van artikel 1:377h van het Burgerlijk Wetboek open. Ingevolge dit artikel kan klager, nu sprake is van een *gezamenlijke* gezagsuitoefening over de twee meisjes, de burgerlijke rechter verzoeken een regeling vast te stellen inzake het verschaffen van informatie. Het kan dan informatie betreffen als bedoeld in art 1:377c, lid 1 en lid 2 BW. In laatstgenoemd artikel wordt bepaald dat een ouder desgevraagd door derden die beroepshalve (zoals een school) beschikken over informatie inzake belangrijke feiten en omstandigheden die de persoon van het kind of diens verzorging en opvoeding betreffen, daarvan op de hoogte wordt gesteld. Dit betekent, in het geval de school zou weigeren klager informatie over zijn dochters te verstrekken, zoals klager stelt, dat hij de burgerlijke rechter kan verzoeken om te bepalen dat die informatie alsnog door de school wordt verstrekt. Het is derhalve klager die stappen moet ondernemen in die richting.

Voorzover het zevende klachtonderdeel, de grief van klager dat zijn ouderlijk gezag wordt geschonden, niet alleen betrekking heeft op het vermeende gebrek aan informatieverschaffing door de school, maar ook op andere aspecten van zijn klacht zoals hierboven beschreven onder punt 2.2, acht de Commissie het onderdeel een algehele kwalificatie van de houding van de school jegens klager. De Commissie is daarop bij de behandeling van de andere onderdelen al ingegaan.

Advies

De Commissie adviseert het bevoegd gezag het beleid met betrekking tot de informatieverstrekking aan gescheiden ouders van leerlingen verder te ontwikkelen en dit beleid wellicht ook te publiceren in de schoolgids.

Daarnaast verdient het aanbeveling dat de school, zeker in het geval van verstoorde verhoudingen met een ouder, zich onthoudt van het (op eigen initiatief) corresponderen per e-mail en zich zoveel mogelijk beperkt tot het sturen van brieven per reguliere post. De Commissie acht dat vooral raadzaam wanneer sprake is van uitnodigingen om voor een gesprek op school te komen of wanneer de school aan een ouder een maatregel oplegt, zoals zij dat deed bij klager in november 2004, waarbij hem per e-mailbericht werd meegedeeld dat hem de toegang tot de school en het schoolplein werd ontzegd op de momenten dat hij volgens de omgangsregeling geen recht heeft op zijn kinderen.

04/05 N-21 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 8 februari 2005

Klagers zijn de ouders van een ex-leerlinge van een basisschool en hun klacht richt zich tegen de directeur van de school.

De klacht houdt in:

De school heeft aan het eind van het schooljaar 2003/2004 het besluit genomen de dochter van klagers niet te plaatsen in de combinatiegroep 2/3, zoals in de rede zou hebben gelegen, maar haar opnieuw in de combinatiegroep 1/2 te laten participeren. Valide argumenten voor dit besluit bleken er niet te zijn. In een bespreking met klagers in juni 2004 heeft de schoolleiding aangegeven waarom de plaatsing in groep 1/2 voor haar het beste zou zijn. Achteraf bleek dat de door de schoolleiding aangevoerde argumenten gebaseerd waren op onjuiste informatie. De schoolleiding bleef desondanks bij haar eerder genomen besluit. Klagers hebben toen besloten hun kinderen op een andere school plaatsen. Toen hun kinderen op de eerste dag na de zomervakantie niet op (de oude) school kwamen, heeft de aangeklaagde meteen de leerplichtambtenaar ingeschakeld, wat klagers als grievend hebben ervaren.

In het schooljaar 2003/ 2004 was de dochter van klagers voor het tweede jaar ingedeeld in groep 1/ 2. In de loop van dat schooljaar merkten klagers dat zij met minder plezier naar de school ging. Er was onvoldoende uitdaging. De groepsleerkracht heeft toen na overleg met klagers voor hun dochter de mogelijkheid geopend om met een zogenaamd stickerboek te gaan werken. Daarvan zou de juiste stimulans uitgaan.

Klagers gingen ervan uit dat hun dochter het nieuwe schooljaar zou worden geplaatst in de combinatiegroep 2/3. Tijdens een gesprek met de groepsleerkracht op een tafeltjesavond was dat ook aan de orde geweest. Geen van de observatiegegevens wettigde een andere conclusie.

Medio april viel de groepsleerkracht wegens ziekte uit. De rest van het jaar werd hun dochter door twee vervangers begeleid. Deze schaften het gebruik van het stickerboek af.

Klagers werden aan het eind van het schooljaar geconfronteerd met het voornemen om hun dochter opnieuw in groep 1/2 te plaatsen. Omdat zij dan voor de derde maal van groep 1/2 deel zou uitmaken en klagers dat als problematisch zagen, hebben zij de schoolleiding terzake om opheldering gevraagd.

In juni 2004 is er een bespreking geweest waaraan de schoolleiding en klagers hebben deelgenomen. Daarin voerde de schoolleiding een aantal argumenten aan die haar keuze moesten schragen: de keuze was gemaakt in overleg met de (toen nog zieke) vaste groepsleerkracht, de keuze zou mede zijn gebaseerd op een onderzoek van de Universiteit van Groningen, de prestaties, de weerbaarheid, het concentratievermogen, de zelfstandigheid en de taakgerichtheid van hun dochter zouden onder het gemiddelde van de groep liggen en de combinatiegroep 2/ 3 zou al te vol zijn, waardoor er voor hun dochter geen plaats was.

De schoolleiding bood aan het eind van de bespreking aan dat de intern begeleider alsnog hun dochter zou gaan toetsen. Daarbij werd voor plaatsing in groep 2/3 wel als voorwaarde gesteld dat zij boven het gemiddelde zou moeten scoren.

Kort na de bespreking in juni werd klagers duidelijk dat de schoolleiding hun onjuiste informatie had verstrekt: De groepsleerkracht bleek pas te zijn geraadpleegd, toen de beslissing tot plaatsing in groep 1/2 al was genomen. Het wetenschappelijk onderzoek bleek niet voor de gehele groep te zijn uitgevoerd. Bovendien konden de gegevens over het schooljaar 2003/ 2004 niet de gevolgtrekking wettigen dat hun dochter op enig terrein een lager niveau had dan gemiddeld. Verder bleek dat in de groep 2/3 nog maar 23 leerlingen waren geplaatst, zodat er nog ruimte voor tenminste 2 leerlingen zou bestaan.

Met die kennis vonden klagers dat het unfair zou zijn om hun dochter onvoorbereid te doen toetsen, waarbij zij ook nog bovengemiddeld zou moeten scoren. Klagers hebben dan ook afgezien van die mogelijkheid.

Klagers hebben de schoolleiding verzocht om haar beslissing ten aanzien van de plaatsing van hun dochter te heroverwegen. Aangeklaagde heeft per brief aan klagers medegedeeld dat de school bij haar keuze was gebleven

In juli is er in aanwezigheid van aangeklaagde nog een gesprek geweest tussen klagers en een lid van de raad van bestuur van het bevoegd gezag. Ook dat gesprek leidde niet tot een voor klagers bevredigende redengeving voor de plaatsing in groep 1/2. Veeleer leek volstreekte willekeur aan het genomen besluit ten grondslag te liggen.

Klagers hebben na deze ervaringen met de school besloten hun kinderen na de zomervakantie naar een andere school van dezelfde stichting te laten gaan. Op de eerste schooldag hebben zij daarvan aangeklaagde per e-mail in kennis gesteld. Aangeklaagde, kennelijk niet op de hoogte van de e-mail, heeft de afwezigheid van de kinderen van klagers gemeld aan de leerplichtambtenaar. Diens interventie heeft klagers zeer onaangenaam verrast.

Gelet op de kennis die aangeklaagde van de achtergronden van klagers had, was het benaderen van de leerplichtambtenaar een te vergaand middel om achter de reden van de afwezigheid van de kinderen te komen. Zij had ook klagers zelf, dan wel hun advocaat kunnen benaderen teneinde de gewenste helderheid te krijgen. Klagers hebben het optreden van aangeklaagde naar aanleiding van de absentie als grievend ervaren.

Het standpunt van de school en het bevoegd gezag

Aangeklaagde, daarin ondersteund door het bevoegd gezag, heeft de klacht gemotiveerd bestreden. Op het standpunt zal de Commissie bij de beoordeling van de klacht, voor zover relevant, ingaan.

De beoordeling van de klacht

Voor de Commissie staat voorop dat het aan de school is om te beslissen over de plaatsing van leerlingen in de respectievelijke klassen. Zij moet daarbij rekening houden met de capaciteiten van alle leerlingen. De school wordt geacht in haar mogelijkheden en beperkingen daarvoor op professionele wijze eigen beleidsregels te hanteren. In hoeverre de school daarbij rekening kan houden met wensen van ouders ten aanzien van hun kind, stelt zijzelf in laatste instantie vast.

Als, zoals met de onderhavige klacht, aan de Commissie de wijze van besluitvorming ten aanzien van plaatsing in een bepaalde klas wordt voorgelegd, kan zij slechts toetsen of de school heeft gehandeld zoals van een goede school in vergelijkbare omstandigheden mag worden verwacht.

De Commissie is van oordeel de besluitvorming ten aanzien van de plaatsing van de dochter van klagers die toets kan doorstaan. Het is niet waarschijnlijk geworden dat het genomen besluit op onprofessionele wijze tot stand is gekomen. Dat aan het besluit een onjuiste of onvolledige redengeving ten grondslag heeft gelegen, is niet aannemelijk gemaakt.

Aangeklaagde heeft uiteengezet dat bij de samenstelling van de groepen de schoolorganisatie als geheel bij betrokken is en dat niet een invalleerkracht die op enig moment voor de klas staat en die mogelijk onvoldoende achtergrondinformatie heeft, een doorslaggevende rol heeft.

De Commissie heeft in het besluit om de dochter van klagers in groep 1/2 te plaatsen geen strijdigheid kunnen zien met de door de school gehanteerde beleidskaders. Dat een mogelijke heroverweging van het besluit alleen kon plaatsvinden onder door de school gestelde voorwaarden, overschrijdt naar het oordeel van de Commissie evenmin die beleidskaders. De Commissie verklaart de onderdelen van de klacht die op de totstandkoming van het besluit tot plaatsing betrekking hebben ongegrond.

Rest het onderdeel van de klacht betreffende de inschakeling van de leerplichtambtenaar. De Commissie overweegt dat een schooldirecteur op de eerste dag van afwezigheid van een leerling verschillende middelen ten dienste staan om de reden van absentie te achterhalen. De Commissie acht het mede in het kader van een goede communicatie raadzaam om in een dergelijk geval te beginnen met het middel dat in zijn effect het minst verstrekking is. Pas als dat niet het gewenste

gevolg heeft, kan naar een verdergaand middel worden omgezien. In de omstandigheden waarin de stemming toch al geïrriteerd was, beschouwt de Commissie het zonder voorafgaand overleg met de betrokken ouders inschakelen van de leerplichtambtenaar als buiten proportie, temeer daar de plicht om de leerplichtambtenaar in te schakelen pas ontstaat na drie dagen ongeoorloofd verzuim. Te dezen aanzien verklaart de Commissie de klacht gegrond.

04/05 N-22 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 8 maart 2005

De klacht is afkomstig van de heer B., wonende te P., vader van de minderjarige CO B, leerlinge van de W- school te P die door de R- Stichting te P in stand wordt gehouden.

De klacht is gericht tegen de heer J., directeur van de W- school.

De klacht houdt in dat de W-school weigert aan klager de informatie te verstrekken waarop hij als vader van CO recht heeft. Klager is niet belast met de ouderlijke macht.

Er is klager alles aan gelegen om van de vorderingen van CO, van de bevindingen omtrent een mogelijke keuze voor een andere school en van de bijzondere begeleiding van zijn dochter op de hoogte te zijn. Het gaat om haar toekomst.

Daar CO's moeder weigert klager informatie daaromtrent te verschaffen heeft hij aan de W- school zelf daarom verzocht, zowel mondeling als schriftelijk. De school, in de persoon van aangeklaagde, heeft tot op heden geweigerd aan de wens van klager tegemoet te komen. Als reden voor die weigering voert aangeklaagde aan, dat CO's moeder heeft verboden om de gevraagde informatie te verstrekken, omdat "zij dat zelf wel zou doen".

Aangeklaagde handelt door zijn weigering in strijd met een wettelijke verplichting.

Het oordeel van de Commissie:

Voor zover de klacht een advies beoogt dat aangeklaagde tot naleving van artikel 1:377C BW moet brengen, kan de Commissie die niet in behandeling nemen. Het is aan de rechter voorbehouden om over de informatieverstrekking als waarom is verzocht, een inhoudelijke uitspraak te doen.

De Commissie verklaart klager niet ontvankelijk in zijn klacht, voor zover die een uitspraak over de plicht tot informatieverstrekking beoogt.

De Commissie acht klager wel ontvankelijk in zijn klacht voor wat betreft de wijze waarop met zijn verzoeken om informatieverstrekking is omgegaan.

De school dient met inachtneming van artikel 1: 377 C BW op een verzoek om informatie in te gaan. Als een school van oordeel is, dat het verschaffen van alle informatie of van bepaalde gegevens niet in het belang is van het bewuste kind, dient zij dat op grond van haar eigen overwegingen te baseren en te motiveren.

Het onheuse van de handelwijze van aangeklaagde is daarin gelegen dat hij tegenover klager zijn standpunt dat de informatieverstrekking strijdig zou zijn met het belang van CO, uitsluitend heeft gebaseerd op een verbod van haar moeder.

Een besluit om klager geen informatie te verschaffen dat zo vergaande gevolgen voor hem heeft, vereist een inhoudelijke fundering.

De Commissie verklaart de klacht gegrond, voor zover die behelst dat de motivering die de weigering om de informatie te verschaffen moest onderbouwen, onvoldoende is geweest.

Aangezien aangeklaagde ter zitting kennelijk heeft ingezien dat zijn redenen om informatieverstrekking te weigeren onvoldoende waren, ziet de Commissie af van het doen van een aanbeveling.

04/05 N-23 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 7 april 2005

Klagers zijn de ouders van een leerling van een basisschool en hun klacht richt zich tegen de directie van de school.

De klacht houdt in:

Toen hun zoon in groep 6 zat, hebben klagers de school reeds aangegeven dat zij een zorg om hem hadden en de vraag gesteld of het speciaal onderwijs geïndiceerd was. Volgens de school was dat niet aan de orde. Inmiddels zit hun zoon in groep 8 en vindt de school opeens dat hij naar het speciaal onderwijs moet. Hij is voor halve dagen geschorst. De school ziet geen kans hem te motiveren en weet niet wat ze met hem aan moet. Er is door de school niets ondernomen, er zijn geen externe deskundigen geraadpleegd en het ontbrak aan begeleiding.

Klagers hebben een grote zorg omtrent het functioneren van hun zoon. De eerste problemen dienden zich aan toen hij in groep 6 zat. Hij werd erg gepest en in zijn beleving werd hij door de school niet goed opgevangen. Buiten het feit dat hij gepest werd, ontstonden er problemen met betrekking tot zijn gedrag. Hij is namelijk een erg druk kind en hij kan niet echt stilzitten. Ook is hij niet altijd aanspreekbaar. Hij heeft weinig zelfvertrouwen, aangezien het pesten is blijven doorgaan. Klagers hebben de school destijds gevraagd of het niet beter was om hem naar het speciaal onderwijs te laten gaan, maar de school achtte dat in het geheel niet nodig.

Hun zoon zit thans in groep 8 en voor klagers is duidelijk geworden dat de school niet meer weet wat ze met hem aanmoet. De school zou volgens haar zeggen alles in het werk hebben gesteld om hem zo goed mogelijk te laten functioneren, maar klagers hebben daar hun twijfels over. Hij draait slechts één uur per dag mee in zijn eigen groep 8 en de rest van de dag bevindt hij zich in groep 3 of in de kleutergroep op een andere locatie van de school. Voor het uur dat hij doorbrengt in groep 8 gelden nog eens tal van regels, waardoor hij nog eens extra in een isolement wordt geplaatst. Daarnaast ontvangen klagers signalen van andere ouders dat hun zoon vaak ten onrechte de schuld krijgt van incidenten die in de klas plaatsvinden. In de beleving van klagers wordt teveel naar zijn gedrag gekeken en zou meer de nadruk moeten liggen op het werk dat hij moet doen.

De stand van zaken is dat hun zoon op dit moment niet of nauwelijks onderwijs geniet, waardoor hij volgend schooljaar slecht voorbereid naar het voortgezet onderwijs zal gaan. Bovendien vindt de school nu opeens wel dat hij in aanmerking komt voor speciaal onderwijs, terwijl dat twee jaar eerder naar haar mening dus niet nodig was. Hierdoor heeft hij in feite twee jaar onderwijs gemist en derhalve een grote achterstand opgelopen. Klagers stellen dat de school heeft gefaald in het begeleiden en onvoldoende gebruik heeft gemaakt van andere middelen die haar ten dienste staan om ervoor te zorgen dat hun zoon gewoon als ieder kind onderwijs kan genieten. Het gevolg is dat hij een psychische klap heeft gekregen, wat zich uit in depressief gedrag en een grote onwil om naar school te gaan.

Het standpunt van de school

De school weerspreekt de klacht. De Commissie zal bij de beoordeling van de klacht - voorzover relevant - nader op het standpunt van de school ingaan.

De beoordeling van de klacht

De Commissie stelt vast dat de school de zorg om de jongen met klagers deelt, maar dat zij de klacht gemotiveerd weerspreekt en een en ander ook met stukken onderbouwt. Voor de Commissie is dan ook het volgende aannemelijk geworden. Duidelijk is dat het functioneren van de zoon van klagers al vanaf het schooljaar 1999-2000, toen hij in groep 3 op de school begon, een punt van aandacht voor de school is geweest en dat zij met name in het huidige schooljaar veel in het werk heeft gesteld om hem op school te kunnen handhaven. Kennelijk is de school door het opleggen van een strakke structuur daar in ieder geval tot het eind van zijn schooljaar in groep 6 in geslaagd. Het is de Commissie gebleken dat er in dat schooljaar handelingsplannen zijn opgesteld, teneinde een niet al

te grote leerachterstand weg te werken en iets te doen aan zijn negatieve zelfbeeld. De Commissie acht het niet onbegrijpelijk dat de school op het standpunt stond dat er in dat betreffende schooljaar 1999-2000 op didactisch gebied geen aanleiding was om te veronderstellen dat hij het reguliere basisonderwijs niet zou aankunnen en dat met betrekking tot de wijze waarop hij zich gedroeg en dan met name wat betreft zijn psychisch welbevinden, er weliswaar voor de school een serieuze zorg was ontstaan, maar dat ook daarmee het speciaal onderwijs nog niet in beeld kwam. De school heeft klagers wel gewaarschuwd dat hun zoon alarmerende uitlatingen deed en benadrukt dat hij hulp nodig heeft. De Commissie begrijpt dat klagers vervolgens contact hebben opgenomen met de huisarts en dat via hem het Bureau Jeugdzorg is ingeschakeld.

Wat betreft het gepest worden merkt de Commissie op dat de school overtuigend weerspreekt dat zij het pesten niet goed zou hebben opgevangen. Het pesten is slechts éénmaal gemeld en er zijn heldere afspraken gemaakt dat ieder voorval aan de leerkracht gezegd zou worden. De leerkracht heeft herhaaldelijk navraag gedaan bij de zoon van klagers, maar van pestgedrag bleek niets meer. Evenmin is het op een later moment door hemzelf of klagers aan de orde gebracht, noch ontving de school anderszins signalen dat hij slachtoffer was van pestgedrag.

Voorts constateert de Commissie dat in het huidige schooljaar in groep 8, zijn participatie in het dagelijkse schoolgebeuren buitengewoon problematisch is geworden. In groep 7 heeft de jongen nog het merendeel van de tijd onderwijs gevolgd in zijn eigen groep, maar in groep 8 zag de school zich blijkbaar nauwelijks nog instaat om hem, gezien zijn gedrag en houding in de klas, te handhaven. De Commissie stelt vast dat vanaf het moment dat hij in groep 7 zit, de school veelvuldig met klagers in gesprek is geweest, teneinde te trachten hem te motiveren. Er heeft overleg plaatsgevonden op schoolniveau en met klagers, waaruit concrete afspraken volgden met klagers en hun zoon. Via klagers heeft de school telkenmale het Bureau Jeugdzorg gevraagd om advies, het aanreiken van handvatten en verzocht om nader onderzoek naar de zoon van klagers. Met name dit schooljaar heeft hij intensieve begeleiding gehad van de interne begeleider en is er mede met de orthopedagoge een beleid uitgestippeld om hem naar beste kunnen te ondersteunen en te zorgen dat hij zoveel als mogelijk is, tijd binnen zijn eigen groep kan doorbrengen. Voor de Commissie is duidelijk geworden dat de school zich geconfronteerd ziet met een leerling met gedragsproblemen en zij heeft dan ook geen enkele aanwijzing dat hij vaak ten onrechte de schuld zou krijgen van incidenten die plaatsvinden in de klas.

De Commissie is van oordeel dat de school er blijk van heeft gegeven dat er voor haar veel aan gelegen was om de zoon van klagers te motiveren en hem door intensieve begeleiding alle kansen te geven het reguliere basisonderwijs te volbrengen. Het feit dat hij met de Cito-eindtoets in groep 8 op vmbo-niveau scoorde is een aanwijzing dat de school in ieder geval voor een deel daarin is geslaagd. Alles overziende is de Commissie van oordeel dat door klagers een en ander onvoldoende onderbouwd wordt en dat hun grieven door de school overtuigend en goed gedocumenteerd weerlegd worden. De Commissie acht derhalve de klacht ongegrond.

Aanbevelingen

Niettegenstaande het feit dat de Commissie de klacht ongegrond acht, geeft zij het bevoegd gezag en de school in overweging om zeer kritisch te kijken naar de vraag wanneer zij als reguliere basisschool een grens bereikt heeft in de opvang en begeleiding van een individuele leerling.

04/05 N-24 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 7 april 2005

Klager is de vader van een leerling van een school voor voortgezet onderwijs en zijn klacht richt zich tegen een docente van de school.

De klacht houdt in:

In december 2004 heeft de docente tijdens de les de zoon van klager een sleutelbos in zijn gezicht gegooid, teneinde zijn aandacht te verkrijgen.

De zoon van klager zit in de derde klas. Het incident van december 2004 staat niet op zichzelf. Zijn zoon heeft reeds eerder in het schooljaar 2004/2005 een conflict gehad met zijn docente, waarbij hem onrecht werd aangedaan.

Een medeleerling van zijn zoon had namelijk tijdens een les van deze docente eerst punaises op zijn stoel gelegd en daarna met een ballpoint op zijn shirt geschreven. Zijn zoon trok toen zijn shirt gedeeltelijk uit, om te kijken of er ballpointstrepen op stonden. De docente stuurde hem vervolgens, zonder te informeren wat de beweegredenen waren voor zijn gedrag, de klas uit. Later heeft zij hem een andere plaats toegewezen, zonder de desbetreffende leerling te berispen.

Vervolgens vond het incident van december 2004 plaats. Tijdens de les gooide de docente zijn zoon een sleutelbos in het gezicht. Haar intentie was zijn aandacht te krijgen. Weliswaar had zijn zoon geen zichtbaar letsel opgelopen, maar sindsdien is zijn vertrouwen in de docente dusdanig geschaad dat hij geen lessen meer van haar wil bijwonen.

Klager is zeer ontdaan dat in een tijd waarin gesproken wordt over zinloos geweld en waarin normen en waarden zo actueel zijn, een dergelijk incident op school kan plaatsvinden. Klager wenst dan ook dat de docente voor haar gedrag berispt wordt en dat zij behalve aan hem, met name haar excuses aanbiedt aan zijn zoon, ten overstaan van de hele klas.

Het standpunt van aangeklaagde, de school en het bevoegd gezag

De docente weerspreekt dat zij de zoon van klager een sleutelbos in het gezicht heeft gegooid, doch erkent dat zij een sleutelbosje in zijn richting gooide, waarbij de sleutels per ongeluk zijn gezicht raakten. De schoolleiding heeft haar erop gewezen dat zij haar handelwijze afkeurt. Er hebben gesprekken plaatsgevonden tussen klager en de school, waarbij van de zijde van de docente en de school diverse malen excuses zijn aangeboden aan klager en zijn zoon. De school, mede namens het bevoegd gezag, stelt zich op het standpunt dat aan alle verlangens van klager reeds is voldaan. De Commissie zal bij de beoordeling van de klacht - voorzover relevant - nader op de standpunten ingaan.

De beoordeling van de klacht

De Commissie stelt vast dat de docente een sleutelbosje in de richting van de zoon van klager heeft gegooid en dat de sleutels hem hebben geraakt. De docente stelt dat zij het sleutelbosje in zijn richting heeft gegooid, gegeven het feit dat hij met zijn ogen dicht zat, om zijn attentie te krijgen. Zij gooide met een boogje, met de bedoeling dat het sleutelbosje op zijn tafel zou komen. De sleutels raakten echter per ongeluk zijn gezicht. Door klager wordt deze lezing van het gebeuren niet betwist.

De Commissie acht het weliswaar onwenselijk en onverstandig om op deze wijze een leerling bij de les trachten te betrekken, maar voor de Commissie is duidelijk geworden dat de docente geenszins de intentie had om de zoon van klager letterlijk dan wel figuurlijk te beschadigen. Eveneens is voor de Commissie komen vast te staan dat zij zich na haar enigszins ongelukkig handelen op een verantwoordelijke wijze heeft opgesteld. Zij heeft zich immers direct bij de zoon van klager verontschuldigd, het incident bij de schoolleiding gemeld, haar excuses aan klager aangeboden en zelfs nogmaals, ten overstaan van de klas, haar excuses aan de zoon van klager aangeboden.

Voorts stelt de Commissie vast dat de schoolleiding de handelwijze van de docente afkeurt en dat zij haar daarop duidelijk heeft gewezen. Naast de reprimande hebben er gesprekken plaatsgevonden tussen klager en de school, waarbij ook van de zijde van de school excuses zijn aangeboden en klager

het aanbod is gedaan om zijn zoon een aantal gesprekken te laten voeren met de schoolpedagoge. De Commissie constateert dan ook dat de docente en de school de klacht serieus hebben genomen.

Voorzover het 'conflict' tussen de zoon van klager en de docente eerder in het schooljaar 2004/2005 deel uitmaakt van de klacht, is de Commissie van oordeel dat een en ander voldoende door de docente is weersproken. Alles overziende is de Commissie van oordeel dat zij en de school op een adequate manier getracht hebben om voor klager tot een bevredigende oplossing te komen en dat van haar en de school niet meer verwacht kon worden. Aangezien bovendien aan alle wensen van klager reeds tegemoet is gekomen, acht de Commissie derhalve de klacht ongegrond.

04/05 N-26 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs van 12 april 2005

Klaagster is mevrouw X., moeder van de minderjarige RO X., leerling van het Y- College te Z.

De klacht is gericht tegen mevrouw F., voorzitter van de centrale directie van de Stichting Y- College te Z.

De klacht houdt in dat bij een schorsing die aan RO is opgelegd fouten zijn gemaakt. Aan diens ouders is namelijk niet medegedeeld waarom en voor hoelang die maatregel is getroffen.

De schorsing zou, zo bleek later, duren totdat een bemiddelingspoging zou zijn gedaan. Inmiddels is die bemiddelingspoging ondernomen, maar RO is nog steeds niet op het Y-College teruggeweest. Blijkens het besluit tot verwijdering dat inmiddels is genomen is het kennelijk ook de bedoeling niet dat RO nog terugkeert.

De schorsing was een van de pogingen om RO's ouders voor een andere school te doen kiezen.

De Commissie stelt vast dat RO herhaaldelijk blijkt heeft gegeven van gedragingen die voor de school onaanvaardbaar waren. De conflictueuze situatie waarin de school en klagster zich bevonden bemoeilijkten een corrigerend optreden in ernstige mate.

Na ontvangst van een brief van de vestigingsdirecteur aan klagster en haar echtgenoot, waarin hij verzocht RO aan te sporen tot fatsoenlijk gedrag heeft zich een ernstig incident voorgedaan. Een broer van RO is met zijn auto het schoolplein opgereden, heeft daarbij een hek beschadigd, is ongevraagd het vertrek van de afdelingsdirecteur binnengelopen en heeft hem met de dood bedreigd. RO moedigde daarbij het gedrag van zijn broer verbaal aan. Van een en ander is aangifte gedaan bij de politie.

Op diezelfde dag heeft de afdelingsdirecteur gebeld naar RO's vader en hem medegedeeld dat RO zou worden geschorst. Naast de geconstateerde geweldpleging werden daarvoor het conflict tussen klagster en het Y- College en de weerslag daarvan op RO's gedrag als redenen aangevoerd.

Enkele dagen daarna is op initiatief van de Onderwijsinspectie een bemiddelingspoging ondernomen. Namens het Y- College is aan klagster medegedeeld dat gedurende de poging RO niet op school zou komen.

De bemiddelingspoging heeft tot niets geleid, aangezien voor klagster plaatsing van RO op een andere school niet bespreekbaar was. Toen was gebleken dat de bemiddelingspoging was mislukt, heeft aangeklaagde medegedeeld dat RO van school zou worden verwijderd. In de brief waarin het besluit tot verwijdering op de formeel juiste wijze aan klagster en haar echtgenoot bekend werd gemaakt is ook de reden voor schorsing aan klagster medegedeeld.

Tegen deze achtergrond overweegt de Commissie dat de schorsing, noch in haar oplegging, noch in haar zwaarte, een onevenredige maatregel was. Zeker na het bedreigingsincident was voor het Y- College de situatie dermate acuut dat een maatregel die ten doel had dat RO tijdens het doen van de bemiddelingspoging niet op school zou zijn, noodzakelijk was. Het Y- College heeft daarbij ook nog zoveel mogelijk moeite gedaan om de voor RO nadelige effecten van de schorsing te verzachten door voor hem een andere school te zoeken. De Commissie heeft niet de indruk gekregen dat het Y- College een feitelijke verlenging van de schorsing heeft bewerkstelligd door aan klagster de voor haar onmogelijke eis te stellen dat zij akkoord zou gaan met plaatsing van RO op een andere school.

De Commissie acht de klacht voor wat betreft de oplegging van de schorsing en de zwaarte daarvan ongegrond.

De Commissie acht de klacht in zoverre wel gegrond dat enkele formele voorschriften die bij een schorsing in acht moeten worden genomen, niet zijn nageleefd. De voorgeschreven schriftelijke melding van de schorsing aan de ouders van RO heeft te laat plaatsgevonden. In eerste instantie is volstaan met een telefonische mededeling.

Verder is het Y- College er ten onrechte van uitgegaan, dat toen de schorsing gekoppeld werd aan de verwijderingsprocedure, de verlenging daarvan van rechtswege zou plaatsvinden. Daardoor is het Y-College te laat geweest met het mededelen aan RO's ouders van de reden van de verlenging van de schorsing.

Aangezien aangeklaagde heeft toegegeven te laat te zijn geweest met het tijdig mededelen van de redenen van de verlenging van de schorsing, ziet de Commissie af van het doen van een aanbeveling.

04/05 N-30 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 7 april 2005

Klagers zijn de ouders van een leerling van een school voor voortgezet onderwijs en hun klacht richt zich tegen de adjunct-directeur en de coördinator van de school.

De klacht houdt in:

1. tussen het moment van instroming in het schooljaar 2003/2004 en het tweede rapport van dat schooljaar hebben klagers geen bericht van de school gekregen over het minder of slecht functioneren van hun zoon; 2. de school heeft klagers niet c.q. te laat bericht dat hij op basisniveau was geplaatst (na positieve reacties bij het eerste rapport); 3. de school is niet ingaan op het externe advies om plaatsing op niveau k of t te heroverwegen; 4. de school toonde geen bereidheid tot enige medewerking ten aanzien van extra begeleiding door een orthopedagoge van de gefuseerde school; 5. de school stemde in met een vervolgonderzoek met betrekking tot het achterhalen van blokkades maar gaf geen reactie op het advies; 6. de school ging niet in op adviezen, voorstellen, verzoeken en aangedragen alternatieven van een jeugdpsycholoog en een medewerker van het Bureau Jeugdzorg.

De zoon van klagers is in augustus van het schooljaar 2003/2004 op de school gestart in leerjaar 3 op VMBO-k/b niveau en zit thans in klas 4 VMBO-b. Voorafgaande aan de instroming hebben klagers de afdelingsleider duidelijk te kennen gegeven dat hun zoon structuur nodig heeft. Direct toen hij op de school startte, hebben klagers contact opgenomen met zijn mentor, met het verzoek aan hem om alle belangrijke zaken omtrent Joost aan hen door te geven.

Klagers zijn ingegaan op de uitnodiging van de school een mondelinge toelichting te krijgen op het eerste schoolrapport. De cijferlijst was goed en er werden positieve opmerkingen gemaakt. Niettemin kregen klagers op een gegeven moment het gevoel dat hun zoon niet goed functioneerde op school. Begin 2004 hebben zij contact gezocht met de afdelingsleider, die een en ander bij docenten verifieerde en vervolgens bevestigde dat dit inderdaad het geval was. Daar de tweede proefwerkweek ging plaatsvinden, zou Joost extra moeten werken.

Het tweede schoolrapport leek acceptabel, maar tijdens het gesprek met de mentor vernamen klagers opeens dat hun zoon inmiddels was geplaatst op b-niveau. Daarnaast zagen klagers zich geconfronteerd met het feit dat Joost in aanraking was gekomen met justitie. Zij zijn op aanraden van de Raad voor de Kinderbescherming overgegaan tot het inschakelen van het Bureau Jeugdzorg. De afdelingsleider liet klagers weten dat de school Joost een brief had meegegeven, waarin stond dat hij in een andere klas op niveau b geplaatst zou worden. Klagers vinden dat de school dermate belangrijke informatie niet behoorde mee te geven aan hun zoon, maar deze direct naar hen had dienen te sturen. Op het zeer dringende verzoek van klagers tot heroverweging van deze beslissing ging de afdelingsleider niet in. Vervolgens hebben klagers op advies van het Bureau Jeugdzorg hun

zoon laten testen, aangezien het vermoeden bestond dat hij onder zijn kunnen functioneerde en wellicht daardoor ook met justitie in aanraking was gekomen. De uitkomst van het onderzoek bevestigde het vermoeden dat hij onder zijn niveau was ingedeeld, hun zoon zou op HAVO niveau moeten kunnen functioneren. De onderzoeker heeft in zijn verslag nadrukkelijk gewaarschuwd voor het negatieve effect van een dergelijk gat tussen leervermogen en leeraanbod.

Voor de zomervakantie heeft een gesprek plaatsgevonden tussen klagers, de afdelingsleider en het Bureau Jeugdzorg, hetgeen alleen leidde tot een advies om te achterhalen waardoor hun zoon niet optimaal functioneerde. De afdelingsleider was wederom niet bereid om hun zoon over te plaatsen of mee te denken dan wel te zoeken naar een alternatief. De uitkomst van het nieuwe onderzoek gaf aan dat hij niet tot motivatie komt in deze situatie en dat plaatsing op VMBO k- of t- niveau mogelijk wel succes zou hebben. De afdelingsleider kon/wilde echter wederom niet ingaan op het advies. Ook niet wanneer hun zoon extra begeleid zou worden door een orthopedagoge van een andere school. Zowel een psycholoog als het Bureau Jeugdzorg hebben tevergeefs getracht de afdelingsleider tot andere gedachten te bewegen.

Wat betreft de verdere behandeling van hun klacht bij de Commissie, vinden klagers dat de school zich schuldig maakt aan stemmingmakerij, daar zij niet relevante stukken, zoals alle informatie van vorige scholen en een suggestief stageverslag, in handen van de Commissie heeft gesteld om ten overvloede aan te geven dat hun zoon niet gemotiveerd is. Bovendien wordt door de school de suggestie gewekt dat Joost aan drugs zou zijn verslaafd. Klagers zijn ook verbolgen over het feit dat de school geen nieuwe inhoudelijke reactie geeft op hun bij de Commissie ingediende klacht. De school heeft als verweer slechts de aan klagers gerichte brief van januari 2005 ingebracht en is daarmee voorbijgegaan aan de door klagers daarop gegeven reactie van februari 2005, alsmede aan de door hen ingebrachte brief van maart 2005 van de psycholoog.

Het standpunt van de school en het bevoegd gezag

De school en het bevoegd gezag weerspreken de klacht. De Commissie zal bij de beoordeling van de klacht - voorzover relevant - nader op de standpunten van de school en het bevoegd gezag ingaan.

De beoordeling van de klacht

Gegeven de onderlinge samenhang zal de Commissie het eerste en tweede onderdeel van de klacht gezamenlijk behandelen. De Commissie overweegt als volgt. Aannemelijk is geworden, nu naar het oordeel van de Commissie een en ander ter zitting door de school onvoldoende wordt weerlegd en evenmin door verslaglegging door haar wordt onderbouwd, dat de school vanaf het moment dat de zoon van klagers het schooljaar 2003/2004 startte tot het moment van het tweede rapport, klagers in onvoldoende mate op de hoogte heeft gehouden met betrekking tot het functioneren van hun zoon. De Commissie stelt vast dat er weliswaar intern door de school over zijn gebrek aan inzet is gesproken, maar de Commissie mist dat de school haar zorgen om hem, zoals die naar voren zijn gekomen op docentenvergaderingen, duidelijk naar de ouders heeft teruggekoppeld. De Commissie betreft bij haar overweging dat de woordrapportage van oktober 2003 betrekkelijk gunstig luidde en dat door de school niet weersproken wordt dat er positieve opmerkingen werden gemaakt in de mondelinge toelichting op het eerste rapport.

Vervolgens constateert de Commissie dat de school de brief met daarin het voorlopig advies om de jongen de basisberoepsgerichte leerweg te laten volgen, aan hem heeft meegegeven en dat hij de brief niet heeft afgegeven aan zijn ouders. Klagers hebben pas tijdens een mentorgesprek vernomen dat hun zoon daadwerkelijk was geplaatst op basisniveau. De Commissie is van oordeel dat dergelijke belangrijke adviezen en beslissingen over de verdere schoolvoortgang van een leerling niet aan de betreffende leerling moet worden meegegeven, maar per post aan de ouders dient te worden gestuurd, dan wel hen persoonlijk dient te worden meegedeeld. De Commissie heeft er overigens

nota van genomen dat de school haar beleid heeft aangepast en dat zij inmiddels haar adviezen per post stuurt. Alles overziende acht de Commissie derhalve de klachtonderdelen 1 en 2 gegrond.

Met betrekking tot het derde onderdeel van de klacht, de grief dat de school niet is ingegaan op het externe advies om plaatsing van de zoon van klagers op VMBO kader- of technisch niveau te heroverwegen, is de Commissie van oordeel dat het de school haar eigen bevoegdheid is om te bezien wat zij uiteindelijk met de adviezen van externe deskundigen doet. Voor de Commissie is aannemelijk geworden dat de school zich geconfronteerd zag met een leerling die volstrekt niet gemotiveerd was en dat haar beslissing om hem op basisoniveau te doen plaatsen na ampel beraad is genomen. Bovendien kwam het advies van de externe deskundige pas op het moment dat hij al daadwerkelijk op basisoniveau geplaatst was. Al zou de school bereid zijn geweest om in het verzoek van klagers te bewilligen, de school zag zich geplaatst voor de wettelijke regels in deze, die het terugplaatsen naar een ander niveau onmogelijk maakt. In zoverre acht de Commissie dit klachtonderdeel ongegrond.

De Commissie merkt daarentegen wel op dat zij zich niet aan de indruk kan onttrekken dat de school meer blijk had kunnen geven van het belang om klagers duidelijk te maken dat een terugplaatsing van basisoniveau naar kader- of technisch niveau wettelijk gezien niet mogelijk was, nog afgezien van het feit dat het voor de school ook op organisatorisch gebied nauwelijks mogelijk was. Het is de Commissie ter zitting gebleken dat dit argument voor klagers niet inzichtelijk was.

Gezien de onderlinge samenhang van de klachtonderdelen 4, 5 en 6 zal de Commissie deze gezamenlijk behandelen. De Commissie verstaat deze onderdelen als een grief van klagers over de wijze waarop de school met adviezen van externe deskundigen is omgegaan en hoe de school met klagers heeft gecommuniceerd vanaf het moment dat hun zoon op VMBO- basisoniveau was geplaatst. De Commissie overweegt daartoe het volgende. Voorzover met het inschakelen van externe deskundigen en de door hen gegeven adviezen door klagers beoogd werd om alsnog een terugplaatsing van hun zoon op k- of t- niveau te bewerkstelligen, constateert de Commissie dat de school deze adviezen terzijde heeft gelegd. De Commissie is van oordeel dat de school daarmee geenszins onoorbaar heeft gehandeld. Zoals reeds betoogd bij de bespreking van onderdeel 3 is het in principe aan de school in hoeverre zij zich iets gelegen laat aan de adviezen van derden met betrekking tot de plaatsing van een leerling op een bepaald niveau. Bovendien was het feitelijk onmogelijk om hem nog terug te plaatsen. Voorzover klagers stellen dat de school ook niet bereid was om gebruik te maken van aangereikte adviezen ten behoeve van een beter functioneren van hem, is de Commissie van oordeel dat klagers dit onvoldoende aannemelijk hebben gemaakt. Wat betreft deze aspecten acht de Commissie de onderdelen ongegrond.

Voorzover de onderdelen zijn te verstaan als een grief met betrekking tot de wijze waarop de school met klagers en de externe deskundigen heeft gecommuniceerd, is de Commissie van oordeel dat de school meer blijk had kunnen geven van haar verantwoordelijkheid als professionele organisatie. De Commissie mist dat de school (schriftelijk) aan alle betrokkenen helder en duidelijk heeft gemaakt wat haar beperkingen waren en wat zij wel aan adviezen en geboden suggesties ten dienste van het functioneren van de zoon van klagers kon overnemen. Daarnaast valt het de Commissie op dat in de door de school ingebrachte stukken een aantal slordigheden voorkomen, zoals foutief vermelde data en dat klagers naar een onjuiste klachtencommissie werden verwezen. In zoverre acht de Commissie de onderdelen gegrond.

Tenslotte merkt de Commissie op dat zij het als een gemis ervaart dat de school de externe vertrouwenspersoon niet heeft ingeschakeld, zodat door bemiddeling van deze onafhankelijke derde in een eerder stadium de klacht mogelijk op schoolniveau kon worden opgelost.

04/05 N-33 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 10 mei 2005

Klaagster is de moeder van een leerlinge van groep 4 van een basisschool en haar klacht richt zich tegen de inval-groepsleerkracht.

De klacht houdt in:

De dochter van klaagster is door de groepsleerkracht zo hard bij haar bovenarm vastgepakt, dat zij dientengevolge blauwe plekken op haar arm heeft opgelopen.

Op een maandagavond in februari 2005 constateerden klaagster en haar echtgenoot dat de linker bovenarm van hun dochter vol blauwe plekken zat. Ze zijn toen met haar naar de huisarts gegaan. De huisarts verwees klaagster en haar dochter vervolgens naar het ziekenhuis. In het ziekenhuis was de eerste indruk dat de kwetsuren veroorzaakt waren door een handgreep. Op de terugweg naar huis hoorde klaagster van haar dochter wat er die dag op school was voorgevallen.

Het is klaagster gebleken dat haar dochter die maandagochtend voor het schoolzwemmen door de leerkracht hard in haar arm is geknepen. Daar ging een ruzie aan vooraf tussen haar dochter en een klasgenootje. Haar dochter was door het klasgenootje geduwd en zij heeft op haar beurt het meisje geschopt.

Maandagmiddag heeft de dochter van klaagster op school nog ruzie gemaakt met een ander klasgenootje. Over en weer werd er wat geduwd.

Klaagster en haar man kwamen pas om 23.30 uur met hun dochter uit het ziekenhuis. De volgende ochtend, voor schooltijd, hoorde klaagster van haar dochter dat de leerkracht tegen haar had gezegd dat zij niets over het voorval tegen haar moeder mocht zeggen. Het was niet de bedoeling van haar dochter dat klaagster naar de juf zou gaan, aangezien ze erg bang was dat zij dan opnieuw door de leerkracht bij de arm zou worden gegrepen. Klaagster besloot toen om haar dochter die betreffende ochtend niet naar school te laten gaan.

Klaagster beschouwt dit als een Eig incident. Zij straft haar dochter nimmer op een fysieke wijze en zij acht het onacceptabel dat anderen dat doen. Haar dochter voelt zich al heel lang niet prettig en veilig bij de leerkracht.

Het standpunt van aangeklaagde en het bevoegd gezag

De leerkracht weerspreekt de klacht. Zij erkent dat ze de dochter van klaagster kan hebben aangeraakt, maar stelt dat ze daarbij absoluut geen kracht heeft gezet en dat het dus onmogelijk is dat het meisje de blauwe plekken door haar handelen heeft opgelopen.

Het bevoegd gezag stelt zich op het standpunt, nu de stellingen van klaagster en de leerkracht lijnrecht tegenover elkaar staan, dat er voor het bevoegd gezag geen basis is om oplossingen aan te dragen of maatregelen te treffen. Het bevoegd gezag vindt dat eerst moet komen vaststaan wat feitelijk gebeurd is en het bevoegd gezag wenst dan ook het advies van de klachtencommissie en de resultaten van het onderzoek van de politie af te wachten, alvorens tot handelen te kunnen overgaan.

De Commissie zal bij de beoordeling van de klacht - voorzover relevant - nader op de standpunten van aangeklaagde en het bevoegd gezag ingaan.

De beoordeling van de klacht

De Commissie moet haar oordeel baseren op de door partijen ingebrachte stukken en hetgeen zij bij de mondelinge behandeling naar voren hebben gebracht.

Voor de Commissie is komen vast te staan dat de dochter van klaagster blauwe plekken op haar arm heeft opgelopen, nu de leerkracht dit niet heeft bestreden. Begrijpelijk is dat klaagster daarover ontdaan is en dat zij de leerkracht voor het ontstaan van die blauwe plekken verantwoordelijk acht. Hoewel de leerkracht heeft erkend dat zij de dochter van klaagster kan hebben aangeraakt, brengt dit voor de Commissie nog niet het onomstotelijke bewijs met zich dat de blauwe plekken door die aanraking zijn ontstaan. Daarbij is van belang dat gebleken is dat de dochter van klaagster op diezelfde maandag ook verwickeld is geraakt in schermutselingen met twee klasgenootjes en niet is uit te sluiten dat de blauwe plekken tijdens die schermutselingen zijn opgelopen. Op grond van het vorenstaande komt de Commissie tot de slotsom dat de klacht ongegrond is.

Aanbevelingen

De Commissie ziet er geen heil in dat de school het onderzoek van de politie afwacht. Zij acht het van belang dat de school op korte termijn met klaagster en de leerkracht een gesprek aangaat, wellicht onder deskundige begeleiding, om te trachten tot een oplossing te komen waarin alle partijen zich kunnen vinden.

Voorts constateert de Commissie dat in de schoolgids onder het kopje 'Klachten' wordt vermeld dat indien de afhandeling van de klacht in een gesprek met de directeur niet tot volle tevredenheid heeft plaatsgevonden, de klagende ouder een beroep kan doen op het bestuur van de school of de Klachtencommissie. Volledigheidshalve merkt de Commissie op dat de Klachtencommissie een laagdrempelige voorziening is en dat klagende ouders in principe gerechtigd zijn, zolang er geen andere voorziening op grond van een wettelijke regeling voor hen openstaat, om zonder tussenkomst van de school klachten in de zin van de klachtenregeling rechtstreeks bij de Commissie aanhangig te maken. Dat laat onverlet dat het vanzelfsprekend aanbeveling verdient om eerst te trachten een klacht, al dan niet met hulp van de vertrouwenspersoon, op schoolniveau af te handelen. Wellicht dat het bevoegd gezag er zorg voor kan dragen dat ook het adres van de Commissie in de schoolgids wordt vermeld.

04/05 N-34 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 10 mei 2005

Klager is de vader van twee leerlingen van een basisschool en zijn klacht richt zich tegen de directeur van de school.

De klacht houdt in:

- 1. De directeur heeft de vader van zijn ex-partner, de moeder van zijn kinderen, kennis laten nemen van zijn klaagschrift in de zaak onder referentienummer 04-05 N-19.*
- 2. In maart 2005 weigerde de directeur de kinderen van klager mee te geven voor een medisch onderzoek. De directeur vond de toestemming van de moeder daarvoor noodzakelijk. Hij heeft vervolgens telefonisch contact opgenomen met de behandelaar van de kinderen en bovendien heeft hij het voorval gemeld bij de politie.*
- 3. De directeur heeft gedreigd de kinderen van school te verwijderen.*
- 4. De directeur toont zijn partijdigheid naar de moeder in haar juridische strijd met klager, hetgeen ten koste gaat van de kinderen.*
- 5. De school heeft de dochter van klager al een dag eerder dan de andere leerlingen het schoolrapport meegegeven.*

Klager leeft gescheiden van mevrouw X. Beiden zijn belast met het ouderlijk gezag over hun kinderen. De kinderen wonen bij hun moeder en voor klager geldt een omgangsregeling. De

verhouding tussen hem en zijn ex-partner is slecht. Inmiddels is ook zijn relatie met de school ernstig verstoord, aangezien met name de directeur zich voortdurend partijdig heeft getoond in conflicten tussen klager en de moeder en hij het vertrouwen van klager heeft beschaamd. Een en ander heeft ertoe geleid dat klager al eerder een klacht tegen de directeur bij de Commissie heeft ingediend, in welke zaak zij een uitspraak heeft gedaan. Het eerste onderdeel van de thans te behandelen klacht maakte deel uit van deze zaak onder referentienummer 04-05 N-19. Weliswaar is het eerste klachtonderdeel dus al afgehandeld, maar het vormt in feite de grondslag van de verdere problematiek, daar de directeur weigert zijn gedrag te veranderen. Hij blijft zich mengen in kwesties die hem niet aangaan.

Zo weigerde de directeur in maart 2005 de kinderen van klager mee te geven, toen hij ze onder schooltijd kwam halen voor een medisch onderzoek. Klager erkent dat hij de school en zijn kinderen niet vooraf in kennis heeft gesteld dat hij ze die bewuste vrijdag zou komen halen, maar klager voorzag dat hij in de wielen zou worden gereden indien hij zijn plannen eerder kenbaar zou maken. Klager vindt dat hij volkomen gerechtigd is om zijn kinderen voor het onderzoek van school te halen, daar hij evenals de moeder met het ouderlijk gezag over de kinderen is belast, hij volgens de omgangsregeling op vrijdagen recht heeft op de kinderen, het onderzoek op advies van de huisarts verricht zou worden en de moeder bovendien toestemming daarvoor had gegeven.

Klager verwijt de directeur verder dat hij zich ook nog eens schuldig heeft gemaakt aan stemmingmakerij door niet alleen ten onrechte de moeder, maar ook nog eens zijn ex-schoonvader, de behandelaar van zijn kinderen en zelfs de politie te gaan bellen. Door zich in privé-zaken te mengen heeft de directeur veroorzaakt dat de moeder haar eerder gegeven toestemming voor het onderzoek heeft ingetrokken. Dat is strijdig met de belangen van zijn kinderen en daarnaast heeft het inkomstenderving van klager en de behandelaar ten gevolge gehad. Het argument van de directeur dat hij een zorg over de kinderen had en rekening hield met een mogelijkheid dat klager zijn kinderen naar het buitenland zou meenemen, acht klager onzinnig en niet reëel.

Het meegeven van het rapport aan zijn dochter, een dag voordat alle andere leerlingen hun rapport meekrijgen, acht klager belastend voor zijn kind. Zij werd daardoor in een uitzonderingspositie geplaatst. Klager is van mening dat de houding van de directeur in zijn geheel ook blijkt geeft van desinteresse naar zijn kinderen en vooral ook van onwil naar hem. De directeur schroomt niet om een dreigement met het verwijderen van zijn kinderen van de school in te zetten als represaille of drukmiddel tegen klager.

Het standpunt van de directeur en het bevoegd gezag

De directeur, daarin ondersteund door het bevoegd gezag, weerspreekt in grote lijnen de klacht. De Commissie zal bij de beoordeling van de klacht - voorzover relevant - nader op de standpunten ingaan.

De beoordeling van de klacht

De Commissie baseert haar oordeel op de door partijen ingebrachte stukken en hetgeen zij bij de mondelinge behandeling van de klacht naar voren hebben gebracht.

Met betrekking tot het tweede klachtonderdeel, stelt de Commissie vast dat formeel gezien de school niet kan weigeren om een ouder die met het ouderlijk gezag is belast zijn kinderen mee te geven. In zoverre acht de Commissie de klacht gegrond.

De Commissie voegt daar wel aan toe dat zij het begrijpelijk acht dat de manier van handelen van klager bij de school niet alleen leidde tot een zorg over de kinderen van klager, maar ook over de rust en het gevoel van veiligheid in de klas. De Commissie acht het onwenselijk dat klager zonder de school, de moeder en de kinderen daar vooraf van in kennis te stellen plotseling onder schooltijd zijn

kinderen uit de klas komt halen. Het argument van klager dat hij vreesde voor tegenwerking van de school acht de Commissie onvoldoende redengevend. Klager had immers, zoals hij stelt, toestemming van de moeder. Klager zou er daarom verstandig aan hebben gedaan om tijdig een en ander met de school af te stemmen. Naar het oordeel van de Commissie lag het dan ook volkomen in de rede dat de school de moeder in kennis stelde van deze ongebruikelijke gang van zaken. In feite is de school min of meer verplicht om de moeder als verzorgende ouder op de hoogte te houden van het wel en wee met betrekking tot de kinderen. De Commissie acht dit aspect van de klacht derhalve ongegrond.

Wat betreft de aspecten van de klacht dat de school de behandelaar van de kinderen heeft gebeld en de politie heeft benaderd, is de Commissie van oordeel dat deze bemoeienis te ver gaat. Met name het inschakelen van de politie acht de Commissie een overtrokken reactie, nu naar het oordeel van de Commissie er volstrekt geen reële aanleiding was om te vermoeden dat klager met zijn kinderen naar het buitenland zou vertrekken. De Commissie betreft in haar overweging dat klager volgens de omgangsregeling op vrijdagen recht heeft op zijn kinderen en het zodoende in ieder geval aan de waarneming van de school is onttrokken wat klager met zijn kinderen buiten schooltijd doet. De Commissie acht dit aspect van de klacht gegrond.

Het derde onderdeel van de klacht, het verwijt van klager dat de school dreigde de kinderen van school te verwijderen, acht de Commissie gegrond. De school heeft immers erkend dat zij dat niet had moeten doen en de Commissie heeft er nota van genomen dat de school bereid is haar excuses op papier te zetten.

De Commissie is van oordeel dat het vierde onderdeel van de klacht onvoldoende feitelijk onderbouwd is en zij acht dit onderdeel dan ook ongegrond.

Het vijfde onderdeel van de klacht acht de Commissie eveneens ongegrond. Naar het oordeel van de Commissie heeft klager niet aannemelijk gemaakt dat met het één dag eerder verstrekken van het rapport in een gesloten envelop er een zware druk werd gelegd op de dochter van klager of dat haar belangen anderszins werden geschaad. De Commissie voegt er overigens aan toe dat de school wellicht met klager en de moeder een afspraak kan maken hoe in de toekomst de rapportverstrekking te regelen. Eventueel zou de school het rapport per reguliere post kunnen versturen.

Aanbevelingen

De Commissie adviseert het bevoegd gezag om te bewerkstelligen dat de directeur en klager met elkaar in gesprek gaan om de vertrouwensband zo goed als mogelijk is te herstellen. De Commissie wijst er tevens op dat het bevoegd gezag daarnaast in ogenschouw zou kunnen nemen hoe het is omgegaan met het advies van de Commissie in de zaak onder referentienummer 04-05 N-19, nu het eerste onderdeel van de huidige klacht, waarin klager niet-ontvankelijk is, eigenlijk de onderliggende grief is van klager. De Commissie heeft in haar eerdere advies dit onderdeel gegrond geacht en op de hoorzitting van mei 2005 waarin de resterende grieven zijn behandeld heeft de directeur wel erkend dat hij destijds op dat punt niet juist heeft gehandeld. De Commissie acht het in het kader van een veilige schoolomgeving voor de kinderen noodzakelijk dat partijen over en weer het vertrouwen gaan herstellen.

04/05 N-35 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 9 juni 2005

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw X. te Z, klagers, ouders van de minderjarige C X. en F X., gewezen leerlingen van de Y- basisschool

De klacht is gericht tegen mevrouw A. K, als leerkracht en intern begeleidster verbonden aan de Y- basisschool en tegen de directie van de Y- basisschool.

De inhoud van de klacht:

De kinderen van klagers, C (8 jaar) en F(5 jaar) zijn tot 17 januari 2005 als leerling ingeschreven geweest op Y- basisschool. Klagers hebben besloten hun kinderen naar een andere school te laten gaan vanwege het feit dat zij ontevreden waren over het onderwijs in het algemeen op de Y- basisschool, alsmede over de wijze waarop mevrouw K functioneerde.

Mevrouw K heeft klagers benaderd om over hun besluit tot verandering van school te spreken. Aangezien klagers geen behoefte hadden aan een dergelijk gesprek hebben zij bij brief van 12 januari 2005 hun besluit schriftelijk aan haar uitgelegd.

In de brief is onder meer gesteld dat inmiddels door Jeugdzorg was geconstateerd dat C waarschijnlijk ADHD/Autisme (PDD-NOS) heeft en dat als deze verschijnselen eerder onderkend waren, hij eerder zou zijn geholpen en het voor hem en de ouders niet zo moeilijk zou zijn geweest. Verder hebben klagers geschreven dat Jeugdzorg zich afvraagt waarom er geen alarmbellen op school zijn gaan rinkelen en waarom de verschijnselen niet zijn herkend. Toen uit de schriftelijke reactie hierop van mevrouw K bleek, dat zij de briefwisseling met klagers aan Jeugdzorg wilde sturen, hebben klagers haar herhaaldelijk uitdrukkelijk verboden informatie aan Jeugdzorg te sturen. Ook in een gesprek op 14 januari 2005 met de directrice van de school, mevrouw L. Beveren, hebben klagers bezwaar gemaakt tegen het versturen van informatie door mevrouw K aan Jeugdzorg. Mevrouw Beveren heeft toegezegd dit met mevrouw K te bespreken en klagers te zullen terugbellen. Dat laatste is nooit gebeurd.

Op 4 februari heeft Jeugdzorg ongevraagd een brief van mevrouw K ontvangen met kopieën uit het dossier van C en uit de briefwisseling met klagers.

Omdat klagers boos waren om de gang van zaken, heeft mevrouw X. op 11 februari 2005 de originele dossiers van de Y- basisschool gehaald. Bij het lezen van deze dossiers is klagers gebleken dat ze niet volledig en niet juist waren, zodat zij de nieuwe school niet op de juiste wijze konden informeren over het niveau van de kinderen. Verschillende stukken uit de dossiers die klagers niet van belang achtten voor de nieuwe school (kijklijsten van C, correspondentie over het schoolplein en een busuitje en een sociogram) zijn door klagers vernietigd.

Klagers vermoeden dat, in tegenstelling tot hetgeen in de schoolgids staat vermeld,

het Gouds Ontwikkelings Volgstelsel voor Kleuters (het GOVK) op de Y- basisschool niet bestaat. De school heeft niet zorgvuldig gerapporteerd over de kinderen van klagers. Hun dossiers zijn niet compleet.

Het oordeel van de Commissie

De Commissie stelt vast dat mevrouw K zonder expliciete toestemming aan klagers te hebben gevraagd, ja zelfs tegen hun zin, een brief met bijlagen aan Jeugdzorg heeft verzonden.

Het argument van mevrouw K dat het informatie betrof die voor het grootste deel reeds bekend was bij Jeugdzorg treft naar het oordeel van de Commissie geen doel omdat op grond van de schoolgids van Y- basisschool., als ook meer algemeen op grond van de bepalingen in de Wet Bescherming Persoonsgegevens nu eenmaal ondubbelzinnige toestemming is vereist, in casu van de ouders van het desbetreffende minderjarige kind, voor het verstrekken van persoonsgegevens aan derden.

De Commissie merkt in dit verband nog op dat het haar niet is gebleken dat mevrouw K uitsluitend de uit anderen hoofde bij Jeugdzorg bekende stukken heeft verzonden.

Naar aanleiding van het verweer dat Jeugdzorg niet als derde moet worden beschouwd, maar als een instelling die nauw betrokken is bij de begeleiding van de kinderen van klagers merkt de Commissie op dat Jeugdzorg een zelfstandige organisatie is die weliswaar nauw contact heeft met basisscholen, maar hiervan geen onderdeel uitmaakt. Daar komt nog bij dat op het moment dat mevrouw K de informatie naar Jeugdzorg heeft gestuurd de kinderen niet meer op Y- basisschool zaten.

Overigens is de Commissie van oordeel dat mevrouw Beveren als directeur het belang van deze zaak heeft miskend doordat zij niet onmiddellijk na haar gesprek met klagers op 14 januari 2005 in haar contact met mevrouw K hierover heeft gesproken, maar aan andere zaken in de school prioriteit heeft gegeven.

Hoe begrijpelijk het ook is dat mevrouw K in de gegeven omstandigheden en met de beste bedoelingen zich afvroeg waarom Jeugdzorg zich naar de ouders toe zo over de school heeft uitgelaten als klagers hebben aangegeven en zij terugkoppeling met Jeugdzorg van belang achtte voor mogelijke toekomstige leerlingen van de school die door deze instelling worden begeleid, dit alles rechtvaardigt niet het zonder toestemming toezenden van persoonlijke gegevens aan Jeugdzorg, zodat de Commissie dit onderdeel van de klacht gegrond acht.

Voor zover de klacht betrekking heeft op het GOVK en de dossiers van de kinderen van klagers overweegt de Commissie het volgende.

De Commissie stelt vast dat uit het verweer van aangeklaagden en de niet vernietigde onderdelen van de schooldossiers van de kinderen van klagers, voor zover de Commissie daarvan heeft kunnen kennisnemen, niet aannemelijk is geworden dat op de Y-basisschool het GOVK niet daadwerkelijk zou worden toegepast en dat de dossiers van de kinderen van klagers niet compleet zouden zijn. Het is de Commissie voorts onvoldoende aannemelijk geworden dat de school voor beide kinderen van klagers geen adequaat onderwijskundig rapport zou hebben opgesteld voor de nieuwe school. Voor wat betreft het uitschrijfbewijs dat de ouders blijkens hun mededeling niet ontvangen hebben, stelt de Commissie vast dat mevrouw Beveren ter zitting heeft verklaard dat dit naar de nieuwe school is toegezonden.

Dit onderdeel van de klacht acht de Commissie op grond van het bovenstaande ongegrond.

Aanbeveling

De Commissie adviseert het bevoegd gezag er voor zorg te dragen dat in de toekomst niet tegen de zin van de ouders gegevens over leerlingen, zoals aangegeven in de schoolgids naar derden worden gezonden.

04-05 N-41 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 11 oktober 2005

Klaagster is mevrouw X., moeder van de minderjarige RO X., leerling van het Y-College te Z.

De klacht is gericht tegen mevrouw F., voorzitter van de centrale directie van de Stichting Y-College te Z.

De inhoud van de klacht

RO X., de minderjarige zoon van klagster, is in het schooljaar 2004/2005 na een opgelegde schorsing van het Y-College verwijderd.

Voor het opleggen van deze maatregelen droeg aangeklaagde de verantwoordelijkheid.

Haar positie is dermate centraal dat toezicht door het bestuur op de opgelegde maatregelen onmogelijk was. Aangeklaagde fungeerde daardoor feitelijk als beroepsinstantie van haar eigen besluiten.

Op de mogelijkheid van maken van bezwaar tegen de verwijdering is door aangeklaagde niet gewezen. Aangeklaagde weigert school- en boekengeld te restitueren. Schadeplechtigheid wordt niet erkend.

De Commissie gaat niet in op de schorsing en de verwijdering op zichzelf.

Over de schorsing heeft zij zich reeds uitgelaten in haar advies van 12 april 2005 (04/05 N- 26). Voor het behandelen van bezwaren tegen een verwijdering is de procedure die het Inrichtingsbesluit Voortgezet Onderwijs kent, de aangewezen.

Ter behandeling door de Commissie rest of aangeklaagde ten opzichte van klagster onredelijk heeft gehandeld door met betrekking tot de schorsing en de verwijdering van RO een taak uit te oefenen die op grond van het Inrichtingsbesluit Voortgezet Onderwijs aan het bevoegd gezag toekomt.

Voor de Commissie is een gegeven dat blijkt uit het huishoudelijk reglement van de Stichting Y-College de bevoegdheid tot het nemen van een aantal besluiten, waaronder die ten aanzien van schorsing en verwijdering van leerlingen, door het bestuur is gemandateerd aan de centrale directie. Aan een bevoegd gezag van een school komt die bevoegdheid toe.

Niet is gebleken dat aangeklaagde bij de schorsing en verwijdering van RO formeel haar bevoegdheden heeft overschreden.

De Commissie verklaart de klacht, voor zover daarmee wordt gesteld dat er ten aanzien van de schorsing en de verwijdering sprake is geweest van een onjuiste en ongewenste rolvermenging, ongegrond.

Het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat klaagster niet gewezen is op de mogelijkheid om bezwaar te maken tegen de verwijdering van RO is feitelijk onjuist. Uit de door aangeklaagde overgelegde kopie van haar brief aan de ouders van RO waarin de verwijdering wordt medegedeeld is uitdrukkelijk melding gedaan van de mogelijkheid om binnen zes weken bezwaar te maken. Van die mogelijkheid is ook gebruik gemaakt. De Commissie verklaart de klacht op dit punt ongegrond. De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling.

04-05 N-42 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 10 november 2005

De klacht is afkomstig van de heer M., vader van de minderjarige P M., leerling van de P. basisschool te F. De klacht is gericht tegen vijf personeelsleden van P. basisschool.

De inhoud van de klacht

P is jarenlang het slachtoffer geweest van pesten. Van een geïntegreerd pestbeleid was geen sprake. De school zocht de oplossing van het probleem primair in pogingen tot gedragsverandering van P. Actie tegen pesten van medeleerlingen werd niet eigener beweging ondernomen, maar altijd op initiatief van Ps ouders.

Wat aan maatregelen getroffen werd, had geen blijvend effect.

Het gevolg van alles is, dat P nu afhankelijk is van professionele psychologische ondersteuning.

Klager heeft het pestbeleid van de P. basisschool als soft en halfslachtig ervaren.

Aangeklaagden hebben volgens hun respectievelijke reacties onderkend dat P veelvuldig het slachtoffer is geweest van pesten. Zij hebben aangegeven dat zij binnen de kaders van het plan van aanpak met betrekking tot pesten, zoals dat voor de P. basisschool is vastgesteld, maatregelen hebben getroffen, zowel algemene als specifieke, namelijk tegen die pesten waarvan P het slachtoffer was.

Een aantal gegeven voorbeelden kan hun gezamenlijke bewering staven:

- De P. basisschool besteedde en besteedt structureel aandacht aan het bespreekbaar maken van pesten in het algemeen door onder meer leerlingenbespreking en catecheseprojecten.
- Er worden "leerlingencontracten" afgesloten waarin pesten wordt verboden. Die contracten worden in de klas opgehangen.
- Leerlingen van wie bekend was dat zij P pestten, zijn daarop aangesproken.
- Bij ouders van leerlingen die P pestten, is persoonlijk aangedrongen op correctie van het gedrag van hun kinderen
- Aan klager en zijn echtgenote zijn adviezen gegeven om te zoeken naar mogelijkheden om P sociale vaardigheden te vergroten.
- Een tijdlang heeft P een schriftje bij kunnen houden waarin alle bijzonderheden die hij meemaakte, vermeld konden worden. Aan de hand daarvan kon de school, waar noodzakelijk ingrijpen, dan wel stimuleren.
- Tijdens het buitenspelen waren leerkrachten extra alert op pestgedrag.

- Het laatste jaar werd op iedere vrijdagmiddag de week met P doorgesproken door de leerkracht.
- Tijdens het omkleden voor de gymlessen bleef de leerkracht altijd in de jongenskleedkamer.

Deze opsomming van getroffen maatregelen, die in hun onderlinge samenhang duiden op een geïntegreerd beleid, brengen de Commissie tot de bevinding dat van de P. basisschool niet gezegd kan worden dat zij zich voor het tegengaan van pesten onvoldoende heeft ingespannen. Voor de Commissie is overtuigend aangevoerd dat de personeelsleden van de P. basisschool hebben gehandeld als van leerkrachten in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden. Aangeklaagden hebben gemotiveerd aangegeven dat zij op de pesten, voor zover de school daarop vat kon hebben, doorgaans adequaat hebben gereageerd. Wat er fout is gegaan, kan niet aan een falend beleid van de P. basisschool worden toegeschreven.

De klacht behelst met name dat de P. basisschool structureel tekortgeschoten is in het signaleren en tegengaan van de pesten waarvan P het slachtoffer is geweest. Voor de Commissie is dat in onvoldoende mate aannemelijk geworden. Zij verklaart de klacht dan ook ongegrond en ziet geen reden tot het doen van aanbevelingen.

04/ 05 N-43 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 29 juni 2005

De klacht is afkomstig van de heer M en mevrouw N., ouders van de minderjarige M M, leerling van de het W-College te A., die door de B- stichting te A. in stand wordt gehouden.

De klacht is gericht tegen mevrouw K, conrector van het W- College en de heer L., afdelingsleider van het tweede leerjaar van het W- College.

De klacht houdt in dat M, leerling in het tweede leerjaar, ten onrechte een havo-advies heeft gekregen. Een vwo-advies had, gelet op de uitkomsten van de Cito-toets, in de rede gelegen. M is op de basisschool bovendien een klas overgesprongen.

Klagers waren zeer verbaasd, toen zij van het havo-advies vernamen. Zij betwijfelen, of het W-College de juiste context heeft geboden om Ms vaardigheden ten volle te doen blijken.

Het W- College weigert in te gaan op een voorstel van klagers om een onafhankelijke deskundige een bindend advies uit te doen brengen.

De Commissie constateert uit wat aangeklaagden naar voren hebben gebracht dat het W- College bij de besluitvorming ten aanzien van M, heeft gehandeld conform de daarvoor geldende regels. Het leerproces en de resultaten over de brugperiode van de eerste twee jaar zijn daarbij doorslaggevend. De resultaten van de Cito-toets spelen in dat verband geen rol.

De regels voor het geven van het overgangsadvies zijn vooraf aan alle ouders, dus ook aan klagers, bekend gemaakt.

Voor wat betreft het weigeren om een deskundige een bindend advies te doen uitbrengen overweegt de Commissie dat een school voor het vaststellen van een overgangsadvies zelf verantwoordelijk is. De school neemt bij de besluitvorming terzake de nodige procedurele en inhoudelijke zorgvuldigheid in acht. Een school kan haar verantwoordelijkheid niet uit handen geven aan een instantie die slechts beschikt over de kennis die ontleend is aan een momentopname.

De Commissie kan het W-College niet adviseren om de besluitvorming ten aanzien van Jan in heroverweging te nemen.

De Commissie heeft niet de indruk gekregen dat de school verantwoordelijk is voor een eventueel onderpresteren van M. Prestaties van leerlingen hangen van meer factoren af dan wat een school aan context biedt.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

Advies

De Commissie adviseert om in de schoolgids de namen en de andere relevante gegevens van de vertrouwenspersonen op te nemen.

04-05 N-47 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 11 oktober 2005

De klacht is afkomstig van de heer A., vader van de minderjarige AL en Li, leerlingen van de H. Basisschool te G. Zijn klacht is gericht zich tegen de directeur, de adjunct-directeur en een leerkracht van de school.

Aangeklaagden, althans één of meer van hen, hebben aan de moeder van minderjarige leerlingen over klager informatie doen toekomen die privacygevoelig was. Dat is geschied zonder klagers toestemming. De conflictueuze situatie tussen klager en zijn ex-echtgenote wordt door die informatievervalsing versterkt.

De school, door klager op haar fout aangesproken, reageert niet, laat staan dat zij uit haar fouten lering wil trekken.

Klager is sinds maart 2002 verwickeld in het afwikkelen van een echtscheidingsprocedure met zijn ex-echtgenote, mevrouw X. Uit hun huwelijk zijn twee dochtertjes, AL en Li, geboren.

Klager ondervindt sinds maart 2002 stelselmatig van de H. Basisschool tegenwerking in het contact met zijn dochtertjes. Dat heeft reeds eerder geleid tot een klachtenprocedure voor de Commissie.

Getracht is de impasse waarin klager enerzijds en de school anderzijds zijn beland, te doorbreken door middel van mediation.

Klager heeft na enkele gesprekken om hem moverende redenen afgezien van het verdergaan met mediation.

Op 19 mei 2005 kreeg klager via zijn advocaat correspondentie van mevrouw X. in handen, waaronder een persoonlijke brief aan de rechter. In die brief kwam de zin voor: "In het conflict van de vader met school schijnt ook geen schot te zitten. Ook hier is mediation geweest met de vader en de schoolleiding maar ook dit heeft geen oplossing gebracht."

Deze mededeling kan mevrouw X. van geen andere persoon hebben vernomen dan van één der aangeklaagden.

De H. Basisschool had de moeder van AL en Li helemaal niet op de hoogte mogen brengen van het bestaan van de gevoerde mediation- gesprekken en van het resultaat daarvan.

De mediator heeft aan het begin van het traject uitdrukkelijk gesteld dat alles wat in de gesprekken wordt gezegd en de uitkomst daarvan geheim blijven, tenzij na overleg tussen partijen anders wordt besloten. Deelnemers aan mediation dienen zich aan die regel te houden.

De school heeft door mevrouw X. op de hoogte te stellen van het verloop van het mediation-gebeuren de daarvoor geldende regels geschonden. Zij heeft bovendien daardoor inbreuk gemaakt op klagers privacy, wat op het conflict tussen zijn ex-echtgenote en hem een escalerend effect heeft.

Het belang van AL en Li wordt geschaad door het welbewust laten lekken van gevoelige informatie.

De school, aangesproken op wat zij fout heeft gedaan, weigert op klagers verzoeken om opheldering te reageren. Er lijkt ook geen wil aanwezig om van gemaakte fouten te leren.

Voor de Commissie staat vast dat de verhouding tussen klager en zijn ex-echtgenote als vijandig te kenschetsen valt. De H. Basisschool, waarvan hun kinderen, AL en Li, leerlingen zijn, ziet zich geconfronteerd met de gevolgen van de soms hoog oplopende conflicten tussen de ouders. Dat vereist een behendig manoeuvreren.

Na de mondelinge behandeling van de eerdere klacht van klager(04/05 N-20) heeft het bevoegd gezag besloten de impasse te doorbreken door middel van mediation.

Na twee mediation- gesprekken heeft klager besloten af te zien van deelname aan verdere gesprekken.

Het feit dat er mediation is geweest die niet tot resultaat heeft geleid, is een vertrouwelijk gegeven, waarvan de gewezen echtgenote van klager zonder diens toestemming geen kennis had mogen nemen..

Het bevoegd gezag heeft aangegeven dat het uitlekken van de vertrouwelijke informatie ook op een andere manier kan hebben plaatsgevonden dan klager naar voren heeft gebracht.

Hoewel de Commissie heeft moeten constateren dat de aangeklaagden niet zelf ter zitting zijn verschenen, acht zij zich voldoende voorgelicht door hetgeen namens de aangeklaagden door de vertegenwoordigers van het bevoegde gezag naar voren is gebracht.

De wederzijdse standpunten staan lijnrecht tegenover elkaar. Gelet op de beperkte mogelijkheden van de commissie bij gebrek aan voldoende eenduidige informatie rest de Commissie daarom niets anders dan de klacht, voor zover die doelt op het doen lekken van vertrouwelijke informatie door een of meer aangeklaagden, ongegrond te verklaren.

De klacht heeft ook betrekking op het uitblijven van een reactie op de vraag van klager hoe de vertrouwelijke informatie had kunnen uitlekken. Te dien aanzien is namens het bevoegd gezag verklaard dat klager zijn vraag had gesteld per e-mail en dat hem reeds eerder was voorgehouden dat, gelet op zijn groot aantal e-mail berichten alleen op schriftelijke bescheiden van hem zou worden gereageerd, zoals brieven. De Commissie bespeurt in een dergelijke aanpak geen onheuse bejegening van klager.

De Commissie verklaart de klacht op dit punt ongegrond en ziet, mede gelet op de uitgebreide advisering die zij in haar advies 04/05 N-20 heeft gegeven, af van het doen van een aanbeveling.

04-05 N-48 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 29 september 2005

De klacht is afkomstig van de heer K., vader van de minderjarige AD K., gewezen leerling van het L-college te A. De klacht is gericht tegen de directeur van de school.

Inhoud van de klacht

AD, de zoon van klager, heeft in 2004 na het behalen van zijn havo-diploma op advies van de afdelingsleider de overstap gemaakt naar klas 5 van het vwo.

In juni 2005 heeft de docente mevrouw X. aan AD op botte wijze medegedeeld dat het vwo voor hem niet zinvol was, gelet op de stand van zijn taalontwikkeling. Een overgang naar klas 6 vwo is door die aangebrachte geestelijke beschadiging onmogelijk gemaakt.

AD's ouders zijn nooit eerder in kennis gesteld van eventuele taalachterstanden. Eerdere onderkenning daarvan had de ontstane moeilijkheden kunnen voorkomen.

De psychische schade die voor AD is ontstaan, vindt haar oorzaak in toerekenbaar handelen en nalaten van het L-college.

Toen AD op het havo, zat presteerde hij, gegeven het reguliere onderwijsaanbod, op het verwachte niveau. Daardoor was er geen reden om hem extra ondersteuning in de talen anders dan binnen de reguliere setting te bieden.

Toen AD zich na het behalen van het havo-diploma had gemeld voor het vwo, is hij daarvoor, conform het bestaande beleid, ingeschreven. Inschrijving van een leerling met een havo-diploma bij de vwo-afdeling houdt evenwel geenszins een garantie in dat het gewenste diploma binnen de gestelde tijd wordt behaald. De opleidingen hoeven niet bij voorbaat op elkaar aan te sluiten. Opgemerkt is in dit verband nog dat AD van de school het advies heeft gekregen om tijdens de zomervakantie enige deficiënties op het gebied van de taal weg te werken.

Na de vakantie is gebleken dat AD dat niet of onvoldoende had gedaan.

Met instemming en op kosten van zijn ouders heeft hij in groep 5 vwo extra ondersteuning gekregen bij twee moderne talen.

De rapportcijfers van AD in klas 5 vwo bleken onvoldoende basis te bieden voor de overgang. In het algemeen heeft in een dergelijk situatie uit het oogpunt van gelijke behandeling van alle leerlingen

een school niet het recht om af te wijken van de vastgestelde overgangsnormen, al dan niet in combinatie met bijzondere taken.

Het is aan de Commissie om na te gaan of er bijzondere omstandigheden zijn die een afwijking van die lijn rechtvaardigen.

De rol van mevrouw X. binnen het geheel is als zodanig niet ter beoordeling voorgelegd aan de Commissie. Haar wijze van presenteren zal de Commissie dan ook niet bij haar overwegingen betrekken.

Wel gaat de Commissie in op de door klager gestelde relatie tussen de veroorzaakte psychische schade, de depressiviteit van AD en de gevolgen daarvan enerzijds en de bewuste mededeling van mevrouw X. anderzijds.

Het is de Commissie in dat verband niet aannemelijk geworden dat - gegeven AD's scores voor de talen - zijn doubleren zijn oorzaak vindt in de aan hem gedane mededeling. De ontstane psychische schade en depressiviteit kunnen dus niet als de gevolgen worden gezien van de gedane mededeling. Er zijn van functionarissen van het L- college aan de Commissie geen tekortkomingen gebleken die het doubleren van AD in de hand zouden hebben gewerkt en die de school tot meer zouden verplichten dan zij gedaan heeft. De prestaties van leerlingen hangen af van meer dan wat de schoolomgeving aan stimulansen biedt.

Aan het door de afdelingsleider gegeven advies kan dan ook geen garantie voor een succesvolle afronding van de vwo- opleiding worden ontleend, mede gelet op de daarmee gepaard gaande aansporing aan AD om tijdens de zomervakantie zijn moderne talen bij te spijkeren.

De Commissie komt bij de beoordeling van de klacht tot de bevinding dat het L -College ten opzichte van AD heeft gehandeld, zoals van een goede school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond en ziet af van het doen van aanbevelingen.

04-05 N-53 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 31 augustus 2005

De klacht is ingediend door mevrouw V, moeder van de minderjarige JA V., leerling van het K- college te Z. De klacht is gericht tegen de directeur, de leerkracht en de studiebegeleider van de school

Inhoud van de klacht:

Ten onrechte heeft het K-college JA, de zoon van klaagster, niet over laten gaan naar de derde klas van het havo. Hij kreeg een vmbo- advies. Een verzoek van klaagster tot heroverweging van het besluit is afgewezen. Met dit alles is geen rekening gehouden met de sociaal emotionele crisis waarin JA was beland en die op zijn rapportcijfers negatief effect heeft gehad. Deze crisis is mede in de hand gewerkt door de onprofessionele wijze waarop het K-college met diens gedragsproblemen is omgegaan.

Faciliteiten die in verband met JA's dyslexie noodzakelijk waren, zijn bovendien niet verleend. Dat heeft eveneens ongunstig uitgewerkt op JA's rapportcijfers.

Van de tegen JA getroffen maatregelen, waaronder een schorsing van twee dagen en een verwijdering uit de Duitse les gedurende een maand, kan overigens gezegd worden dat zij eenzijdig tegen JA gericht en buiten proportie waren.

De handelingen en gedragingen die aangeklaagden worden verweten, zijn als volgt te categoriseren.

- De verwijdering uit de les Duits:

De leerkracht heeft JA volgens klaagster ten onrechte een maand buiten de les gehouden, terwijl hij slechts een weekeinde heeft gehad om de daardoor ontstane achterstand in te halen. Uit het gevoerde verweer komt echter naar voren dat JA maximaal zes maal tijdens de les Duits op de gang heeft moeten verblijven. Hij kon daar zijn schoolwerk verrichten. Van een verwijdering was geen sprake. Voorts is gebleken dat Martin meer tijd is geboden om de ontstane achterstand weg te werken dan het ene weekeinde waarvan klaagster melding maakt.

De tegen JA getroffen sanctie was bovendien een reactie op zijn voor de les hinderlijke gedragingen. De leerkracht heeft aannemelijk kunnen maken dat de achterstanden die JA het laatste kwartaal heeft opgelopen voor het vak Duits, primair terug te voeren waren op zijn eigen werkhouding.

De Commissie ziet het op de gang plaatsen van JA tijdens de les Duits niet als een maatregel die buiten proportie was. Naar het oordeel van de Commissie heeft de leerkracht het JA mogelijk gemaakt om de ontstane achterstand, als die al haar oorzaak vond in het op de gang moeten verblijven, weg te werken. Voor de Commissie is niet waarschijnlijk geworden dat de getroffen maatregel de oorzaak was van de sterke daling van de cijfers voor het vak Duits.

De Commissie verklaart de klacht, voor zover specifiek gericht tegen de handelwijze van de leerkracht, ongegrond.

- De begeleiding bij de dyslexieproblemen:

Voor wat betreft de aanpak van de dyslexieproblemen van JA die in het schooljaar 2004/2005 zijn vastgesteld, is gememoreerd dat de functionarissen van het K-college daaraan in de begeleiding voldoende aandacht hebben besteed.

JA kreeg namelijk 20% extra tijd voor het verrichten van opdrachten en hij kreeg vergrotingen van repetities. Er is niet gesteld of gebleken dat dat onvoldoende zou zijn geweest.

Naar het oordeel van de Commissie heeft het K-college aan JA de extra steun geboden die van een goede school verwacht mocht worden.

Voor zover de klacht betrekking heeft op het onvoldoende bieden van faciliteiten door het K-college aan JA in verband met diens dyslexie, verklaart de Commissie die ongegrond.

- De opgelegde schorsing:

Tussen het opleggen van de schorsing van twee dagen en de handeling waarop de getroffen maatregel een reactie was, heeft de Commissie geen onevenredigheid kunnen bespeuren. Weliswaar bood de sfeer in de klas waarin JA zat, niet aan iedereen de nodige veiligheid, maar dat rechtvaardigt geen handelingen die de integriteit van medeleerlingen aantasten.

De Commissie heeft daarbij niet de indruk gekregen dat JA fungeerde als een zondebok voor de gedragsproblemen van zijn klas in haar geheel. De opgelegde schorsing is uitsluitend opgelegd naar aanleiding van een handeling van JA zelf. De Commissie verklaart de klacht op het punt van de opgelegde schorsing ongegrond.

- Het in de hand werken van de crisis:

De kern van de klacht is dat het K-college niet adequaat en niet professioneel met JA's moeilijkheden is omgegaan. Handelingen die hun oorzaak konden vinden in een groepsgebeuren, zijn volgens klaagster dikwijls aan JA alleen toegeschreven. Een sociaal isolement was daarvan volgens haar het gevolg.

Aangeklaagden hebben aannemelijk kunnen maken dat zij met JAs gedrags- en motivatie-problemen zijn omgegaan zoals van een school in vergelijkbare omstandigheden mag worden verwacht. Dat de cijfers voor bepaalde vakken op het laatste rapport beduidend lager waren dan op de daaraan voorafgaande, is aan JA's eigen gebrek aan inzet toe te schrijven. Onvoldoende is gesteld of gebleken dat het K-college meer aan begeleiding had moeten doen dan zij daadwerkelijk heeft gedaan.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond en ziet af van het doen van aanbevelingen.

04/05 N-54 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 11 oktober 2005

De klacht is afkomstig van de heer V.X., vader van de minderjarige A X., gewezen leerling van het Y- College te Z.

De klacht is gericht tegen de heer L. B, afdelingsleider 4 en 5 havo van het Y- College, tegen mevrouw drs. K. BA, als docente verbonden aan het Y- College en tegen de heer J. HA, als sportleraar verbonden aan het Y- College, aangeklaagden.

Inhoud van de klacht

In het schooljaar 2004/2005 zat A voor de tweede keer in groep 4 van het havo. Mevrouw BA was toen een van zijn docenten. Deze heeft A steeds als de oorzaak beschouwd van moeilijkheden die zij met gedragingen van zijn groep had.

Dat vond zijn trieste hoogtepunt vlak voor de toetsweek. Er vond toen tijdens de les een incident plaats. Mevrouw BA heeft toen van A een aantal uit de bibliotheek afkomstige papieren afgepakt. Dat had zij niet mogen doen. Zij heeft daardoor namelijk zelf de boze reactie van A op het afpakken – hij zwiepte boeken en sleutels van de tafel van mevrouw BA af – feitelijk uitgelokt. A is daarna uit de les verwijderd.

Bij een tactvol optreden zou het niet tot een escalatie zijn gekomen. Bovendien werd achteraf de indruk gewekt dat As opstelling tijdens het incident bedreigend was geweest. De andere twee aangeklaagden hebben door de wijze waarop zij bij de afwikkeling van het incident betrokken waren, de zaak doen verergeren.

Door hun handelen is de indruk versterkt dat de oorzaak van het incident en van de nasleep daarvan uitsluitend bij A heeft gelegen.

Hij mocht namelijk bij wijze van straf niet op de daarvoor vastgestelde tijden de noodzakelijke toetsen afleggen.

De houding van de heer B heeft zich gekenmerkt door arrogantie. De heer HA, de klassenmentor, was voor overleg met klager onbereikbaar. Beiden hebben door hun respectievelijke rol binnen het geheel voor klager de communicatie bemoeilijkt.

Het gevolg van alles is geweest dat A zich onzeker is gaan voelen en daardoor niet optimaal heeft kunnen werken voor zijn overgang. Hij belandde in een neerwaartse spiraal. Door de ontstane onzekerheid heeft A niet kunnen voldoen aan een verzoek van de heer B om zijn oordeel over mevrouw BA aan het papier toe te vertrouwen. Het uitblijven van die schriftelijke reactie wordt hem ten onrechte aangerekend.

Het opblazen van het incident tijdens de les van mevrouw BA, de wijze van omgaan daarmee door de andere aangeklaagden en de door dit alles ontstane onzekerheid van A hebben zijn doubleren bewerkstelligd.

Het gevolg van dit alles is geweest, dat A na twee keer doubleren het Y- College heeft moeten verlaten.

Het oordeel van de Commissie

Volgens de weergave van mevrouw BA van het bewuste incident had zij tijdens de les uittrekselblaadjes, die er op dat moment niet hoorden, van de tafel van A weggenomen en hem medegedeeld dat hij die na de les terug kon krijgen. Na een herhaling van die mededeling werd hij toen echter zo boos dat hij onder het bezigen van onwelvoeglijke taal sleutels en boeken van haar bureau zwiepte. Vervolgens is hij uit de les verwijderd.

Deze op hoofdpunten onvoldoende weersproken weergave van het incident voert de Commissie tot de slotsom dat de reactie van mevrouw BA op As gedragingen tijdens de les niet als overtrokken of als nodeloos beschadigend kan worden gekenschetst.

De heer B heeft aangegeven dat hij het incident bedreigend vond voor mevrouw BA en dat hij het daarom hoog opnam. Dat vereiste een bijzondere benadering. Op korte termijn zou het incident besproken moeten worden met daarbij ook aanwezig As ouders. In afwachting van dat gesprek zou A van enkele lessen worden uitgesloten. Tevens is toen besloten dat hij niet aan de op 13 juni 2005 af te leggen toetsen zou deelnemen. In een later stadium zou hij die in mogen halen.

Op 13 juni is er over het incident een gesprek geweest met A en zijn ouders. Daarin is vastgesteld op welke datum de gemiste toetsen alsnog afgelegd zouden kunnen worden. Verder is daarin afgesproken dat A de tijd tot 17 juni onder meer zou gebruiken om op papier te zetten wat er zijns inziens schortte aan de werkwijze van mevrouw BA.

Voor een gesprek dat op 19 juni zou volgen, waarbij ook mevrouw BA aanwezig zou zijn, konden dan de gemaakte aantekeningen als basis dienen.

Op 19 juni bleek er ondanks tussentijds rappelleren echter geen bericht van A binnen te zijn gekomen. De heer B heeft toen aan klager gemeld het geagendeerde gesprek af te gelasten.

De Commissie ziet in de wijze waarop de heer B met het incident is omgegaan geen bedoeling om A extra te benadelen.

Toetsen die hij door de opgelegde maatregel had gemist, mocht hij later inhalen.

A is in de gelegenheid gesteld om wat mevrouw BA eventueel verkeerd had gedaan aan het papier toe te vertrouwen.

Bij het treffen van maatregelen is naar het oordeel van de Commissie op voldoende zorgvuldige wijze met As belangen rekening gehouden.

De heer HA heeft aangegeven dat hij in zijn rol van mentor zich het gehele schooljaar 2004/2005 voldoende moeite heeft getroost om A tot een juiste werkhouding te stimuleren.

Voor wat betreft de rol van de heer HA na het bewuste incident heeft de Commissie niet de indruk gekregen dat enig handelen of nalaten van hem de situatie voor A extra heeft bemoeilijkt. Hij was niet de direct verantwoordelijke voor het afwickelen van de problemen die door het bewuste incident waren ontstaan.

De Commissie acht het niet aannemelijk gemaakt dat de heer HA door enig tekortschieten in het communiceren een voor A onhoudbare situatie in de hand heeft gewerkt.

De Commissie komt tot de bevinding dat de aangeklaagden niet te verwijten valt dat zij in de wijze waarop zij met de gedragingen van A zijn omgegaan, van onjuist reageren hebben blij gegeven. Aan aangeklaagden valt dan ook niet tegen te werpen dat zij door hun optreden tegenover A zijn doubleren hebben bewerkstelligd. Zij verklaart de klacht ongegrond.

04/05 Z-01 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 15 september 2004

Klagers zijn de grootouders en tevens verzorgers van een leerling van een basisschool en hun klacht richt zich tegen de directeur van de school.

De klacht houdt in:

1. De combinatieklas 5/6 is niet gelijkwaardig aan de combinatieklas 6/7; 2. de selectie van de leerlingen in groep 5/6 was niet zorgvuldig en niet juist; 3. de plaatsing van hun kleinzoon in groep 5/6 is oneerlijk, discriminerend en niet in zijn belang; 4. hun kleinzoon ondervindt grote schade nu alleen hij in groep 5/6 is geplaatst en al zijn vrienden en vertrouwde leraar in groep 6/7.

In juli 2004 kregen klagers de indeling onder ogen waaruit bleek dat hun kleinzoon voor het komende schooljaar zou worden geplaatst in de combinatieklas 5/6. Klagers maken groot bezwaar tegen deze plaatsing. Reeds voordat de groepen waren ingedeeld, hebben klagerster en een ouder van een andere leerling in een gesprek op 14 juli 2004 met de directeur aangegeven dat zij zich zorgen maakten over de formering van combinatie groepen. Klagerster heeft bovendien in datzelfde gesprek er nadrukkelijk op gewezen dat het in verband met hun kleinzoon zijn achtergrond buitengewoon belangrijk was dat de continuïteit in zijn leven gehandhaafd zou blijven en dat het in die zin dus van belang was dat hij bij zijn vriendjes in de klas zou komen, met dezelfde leerkracht. Voorts heeft klagerster gewezen op het belang dat hun kleinzoon in groep 6/7 zou worden geplaatst. De directeur heeft toegezegd dat hij alle door klagerster ingebrachte punten zou meenemen in zijn beslissing.

Klagers waren dan ook onaangenaam getroffen toen zij met de groepsindeling werden geconfronteerd. Zij constateerden dat alle vrienden van hun kleinzoon in groep 6/7 geplaatst waren

en dat hij dus van hen werd gescheiden. Hun kleinzoon moest ook zijn vertrouwde leerkracht missen. Klaagster heeft direct contact gezocht met de directeur en gevraagd of hij wilde terugkomen op zijn beslissing om hun kleinzoon in groep 5/6 te plaatsen. Dat wilde hij niet. Klagers hebben daarna nog herhaalde malen het verzoek gedaan om de beslissing te heroverwegen, maar zij stuitten steeds op onwil van de school. Er werd niet geluisterd naar hun argumenten. Ook de bemoeienis van de pleezorgwerker van Jeugdzorg mocht niet baten. Hij wees de directeur ook op het belang van de kleinzoon van klagers om de continuïteit te handhaven. De directeur persisteerde echter in zijn weigering om hem in groep 6/7 te plaatsen.

Het standpunt van de school en het bevoegd gezag

De school en het bevoegd gezag weerspreken de klacht. De Commissie zal bij de beoordeling van de klacht - voorzover relevant - nader op de standpunten van de school en het bevoegd gezag ingaan.

De beoordeling van de klacht

Met betrekking tot de vier klachtonderdelen, waarvan de laatste drie overigens zeer nauw met elkaar samenhangen, overweegt de Commissie het volgende. Het eerste onderdeel van de klacht luidt dat de twee combinatiegroepen niet gelijkwaardig zijn. Nog afgezien van de vraag of dit een relevante factor is die moet worden meegewogen in de beoordeling of de schoolleiding in deze zorgvuldig heeft gehandeld, is voor de Commissie niet komen vast te staan dat er sprake zou zijn van twee ongelijkwaardige groepen. Daarvoor wordt naar haar oordeel door klagers onvoldoende aangedragen. De Commissie acht dit onderdeel derhalve ongegrond.

Met betrekking tot de overige grieven van klagers overweegt de Commissie het volgende. De Commissie stelt vast dat de directeur ter zitting heeft aangegeven dat de groepsindeling en het bekend maken daarvan later dan wenselijk was heeft plaatsgevonden en dat hij uit de gang van zaken lering heeft getrokken om in de toekomst in een eerder stadium naar buiten te treden over de groepsindeling. Daarnaast geeft de directeur aan dat door tijdsgebrek de school verzuimd heeft om met leerlingen te praten en dat indien hem de achtergronden omtrent de kleinzoon van klagers duidelijker waren geweest, hij eerder met klagers 'om de tafel' was gaan zitten. Voorts constateert de Commissie dat de directeur erkent dat de zinsnede "Ervan bewust zijnde dat wij het toch niet voor iedereen goed zullen doen, is deze verdeling dan ook definitief en wensen wij daar niet van af te wijken" in de brief aan de ouders van juli 2004 ongelukkig gekozen is en in het vervolg niet meer gebezigd zal worden.

Naar het oordeel van de Commissie, zoals ook impliciet door de directeur wordt erkend, liet de procedure al met al te wensen over. De Commissie neemt daarnaast het verslag van het gesprek met klagster in ogenschouw. Uit dit verslag maakt de Commissie op dat het verleden van de kleinzoon van klagers in allerlei opzichten kan worden gekenschetst als traumatisch. De Commissie volgt derhalve niet het betoog van de directeur dat de jongen niet te beschouwen is als een zorgleerling. Dat hij op cognitief gebied goed meekomt neemt de Commissie voetstoots aan, doch op sociaal /emotioneel gebied is hij naar het oordeel van de Commissie zeker wel te beschouwen als een (potentiële) zorgleerling. Voor de Commissie is bovendien aannemelijk geworden dat hij wel degelijk - in meer of mindere mate - vatbaar is voor hechtingsproblematiek. Gelet hierop acht de Commissie de toepassing van de criteria die de school hanteerde voor het samenstellen van de groepen onzorgvuldig.

Naar het oordeel van de Commissie had het in de rede gelegen, nu de kleinzoon wat haar betreft aan verschillende criteria voldeed die indiceerden dat hij gebaat was met continuïteit, om hem te plaatsen bij zijn belangrijkste vriendjes en zijn 'eigen' leerkracht. De Commissie gaat er vanuit dat klagers het beste kunnen beoordelen wie die vriendjes zijn. De Commissie acht derhalve de beslissing

om hem niet in groep 6/7 te plaatsen en met name het persisteren in die beslissing na de herhaalde verzoeken van klagers onvoldoende onderbouwd. De Commissie betreft bij haar overweging dat de directeur in een vergelijkbaar geval, handelende over persoonlijkheidsproblematiek bij een medeleerling van de jongen, oordeelde dat er door de school een verkeerde keuze was gemaakt met betrekking tot de plaatsing van die leerling in één van de groepen en de directeur in dat geval wel ontvankelijk was voor de argumenten van de desbetreffende ouders van de leerling. De Commissie constateert daarnaast dat de directeur zich niets aan het advies van de pleegzorgwerker gelegen heeft laten liggen. De Commissie is van oordeel dat de directeur in onderhavige zaak, gelet op alle omstandigheden van het geval, blijkt heeft gegeven van een te starre houding. Alles overziende acht de Commissie het tweede onderdeel van de klacht gegrond.

Met het oordeel van de Commissie dat de school c.q. de directeur zorgvuldiger had kunnen en dienen te handelen, zoals hiervoor besproken, volgt logischerwijs dat met het bestreden besluit van de school het belang van de kleinzoon van klagers niet gediend was. In zoverre acht de Commissie het derde onderdeel van de klacht gegrond. Voor zover het onderdeel betrekking heeft op de grief dat de plaatsing van de jongen in groep 5/6 oneerlijk en discriminerend is, acht de Commissie dat ongegrond. Daarvan is naar het oordeel van de Commissie niet gebleken.

Met betrekking tot het vierde onderdeel van de klacht, dat de kleinzoon grote schade heeft ondervonden van de plaatsing in groep 5/6, is de Commissie van oordeel dat door klagers onvoldoende is aangevoerd wat een dergelijk vergaande conclusie rechtvaardigt. De Commissie acht dit onderdeel in zoverre ongegrond. Wel is voor de Commissie aannemelijk geworden dat het niet goed was voor zijn welbevinden dat hij mogelijk schade daarvan zou kunnen ondervinden, maar dat aspect is in feite ook meegenomen in de vaststelling dat met het besluit van de school zijn belang niet gediend was, zoals besproken bij het derde onderdeel van de klacht.

Aanbevelingen

De Commissie adviseert het bevoegd gezag om te bewerkstelligen dat de school in de toekomst bij haar besluiten omtrent het samenstellen van de groepen een en ander in een vroeg stadium met ouders c.q. verzorgers van leerlingen communiceert.

Daarnaast constateert de Commissie dat de (externe) vertrouwenspersoon niet in beeld is geweest, hetgeen de Commissie als een gemis ervaart. In het belang van een goede communicatie, zou naar het oordeel van de Commissie bemiddeling door deze onafhankelijke derde wellicht verstandig zijn geweest, zodat in een eerder stadium getracht had kunnen worden de beschadigde verhoudingen te herstellen.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag derhalve te bevorderen dat klachten in eerste instantie op een adequate wijze binnen de betrokken school worden afgehandeld, mede door de inzet van de vertrouwenspersoon.

Daarnaast valt het de Commissie op dat in de schoolgids een onderscheid wordt gemaakt tussen 'gewone' of reguliere klachten en klachten die specifiek betrekking hebben op ongewenste intimiteiten. De Commissie wijst erop dat sinds de invoering in 1998 van 'de kwaliteitswet' de wetgever geen onderscheid meer maakt in de behandeling van diverse soorten klachten.

De Commissie wijst er voorts op dat de Klachtencommissie een laagdrempelige voorziening is. Klagende ouders zijn in principe gerechtigd, zolang er geen andere voorziening op grond van een wettelijke regeling voor hen openstaat, om alle soorten van klachten rechtstreeks bij de Commissie aanhangig te maken. De Commissie geeft het bevoegd gezag ter overweging een en ander in de schoolgids aan te passen, zoals dat tot uitdrukking komt in de model klachtenregeling voor het

primair en voortgezet onderwijs. De Commissie adviseert derhalve om, naast de naam en het adres van de vertrouwenspersoon, ook het adres van de Commissie in de schoolgids op te nemen. Dat laat onverlet dat het aanbeveling verdient om eerst te trachten de klacht, al dan niet met hulp van de vertrouwenspersoon, op schoolniveau af te handelen.

04/05 Z-03 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 17 november 2004

Klagers zijn de ouders van een voormalige leerling van een basisschool voor speciaal onderwijs en hun klacht richt zich tegen de (voormalige) locatiedirecteur en de intern begeleider van de school.

De klacht houdt in:

De school heeft fouten gemaakt met betrekking tot de begeleiding en beoordeling van hun zoon en daarnaast een en ander niet helder met hen gecommuniceerd.

In januari 2003 krijgen klagers het advies van de school om voor hun zoon op de kortst mogelijke termijn een andere school te zoeken. Wat de school betreft moeten klagers alle denkbare scholen proberen. Gegeven de druk die de school uitoefent, melden klagers hun zoon aan bij verschillende scholen. Aangezien hun zoon blijk geeft van een voorkeur om 'iets met zijn handen te doen' c.q. een vak te leren, hij wil graag kok worden, geven zowel klagers als hun zoon de voorkeur aan school X. Bovendien wijst één van de schollen hun zoon namelijk al meteen af, omdat zij geen praktijkonderwijs kunnen bieden. School X. is een mogelijkheid, maar deze school wijst hun zoon uiteindelijk ook af nu zij tegenstrijdige bEhten krijgen van de school.

In juni 2003 blijkt namelijk dat de school is teruggekomen op haar eerdere advies. De school wil de zoon van klagers bij nader inzien, gegeven zijn sociaal-emotionele ontwikkeling, nog een jaar houden. Er zijn in het schooljaar 2002-2003 drie interne begeleiders werkzaam op de school, die ieder voor zich eigen signalen afgeven. Als school X. één van de interne begeleiders benadert voor nadere informatie, krijgen ze een andere persoon aan de telefoon, die meldt dat het verstandiger is om de jongen nog een jaar op zijn eigen school te laten blijven. Klagers vinden dat echter helemaal geen goed idee en zij begrijpen niet waarom de school een en ander niet met hen besproken heeft. Daar komt bij dat hun zoon door de school het etiket 'autistisch' krijgt opgeplakt, terwijl die diagnose nimmer door een deskundige is gesteld.

Thans volgt hun zoon onderwijs op vmbo theoretisch niveau op een nieuwe school en hij is geplaatst op de zogeheten 'auti-afdeling'. Hoewel hij goed presteert, vinden klagers dat hij niet op deze school thuishoort. Zij wensen hun zoon alsnog geplaatst te zien op school X. Hun zoon wil dat zelf ook heel graag.

Het standpunt van de school en het bevoegd gezag

De school en het bevoegd gezag erkennen dat er het een en ander valt aan te merken op de gevolgde procedure en dat op het gebied van de communicatie met klagers fouten zijn gemaakt. De Commissie zal bij de beoordeling van de klacht - voorzover relevant - nader op de standpunten van de school en het bevoegd gezag ingaan.

De beoordeling van de klacht

De Commissie baseert haar oordeel op de door partijen ingebrachte stukken en hetgeen door partijen ter zitting mondeling is aangevoerd. Allereerst constateert de Commissie dat de school niet kan onderbouwen waarom zij in de periode van januari 2003 tot juni 2003 terugkomt op haar oorspronkelijke advies om de zoon van klagers leerwegondersteunend onderwijs op het vmbo te

laten volgen, en uiteindelijk van oordeel is dat hij een jaar langer dient te blijven. Een en ander valt ook niet uit stukken te herleiden, nu de school verzuimd heeft, zoals zij ook erkent, om dit proces te documenteren. Voorts hebben klagers naar het oordeel van de Commissie aannemelijk gemaakt, mede gegeven het feit dat de school die mogelijkheid ook openhoudt, dat de school tegenstrijdige signalen heeft gegeven aan school X., daar de verschillende interne begeleiders van de school met uiteenlopende adviezen kwamen en elkaar tegenspraken in hun informatie over hun zoon. De school heeft daarmee verwarring gesticht.

Bovendien constateert de Commissie dat voor klagers het gehele proces volstrekt niet inzichtelijk was, nu een en ander niet naar hen werd teruggekoppeld en zij ook niet alle externe rapporten hebben ontvangen. De Commissie stelt derhalve vast dat het niet alleen aan de interne communicatie op school heeft ontbroken, aangezien tussen de verschillende interne begeleiders een goede coördinatie ontbrak, maar dat ook de externe communicatie, de informatieoverdracht aan klagers, ernstig te wensen overliet. Het voormelde overziende is de Commissie van oordeel dat de school procedureel gezien onzorgvuldig gehandeld heeft en acht zij de klacht van klagers derhalve gegrond.

De Commissie voegt daar overigens aan toe, niettegenstaande haar oordeel dat door de school serieuze fouten zijn gemaakt, dat daarmee niet gezegd kan worden dat dit alles ten koste is gegaan van de ontwikkeling van de zoon van klagers. Uit de stukken is het de Commissie gebleken dat het extra jaar dat hij op de school heeft doorbracht wel effectief is geweest.

Aanbevelingen

De Commissie adviseert het bevoegd gezag om te bewerkstelligen dat de school haar adviezen deugdelijk onderbouwt en zorg draagt voor een goede verslaglegging. De Commissie acht dat eens te meer van belang nu het gaat om een school voor speciaal onderwijs. Voorts beveelt de Commissie aan dat de school zich meer rekenschap geeft van het belang van een goede communicatie met de ouders van leerlingen.

04/05 Z-04 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 17 november 2004

Klagers zijn de ouders van twee leerlingen van een basisschool en hun klacht richt zich tegen de voormalig directeur van de school, thans werkzaam voor een andere school vallende onder hetzelfde bevoegd gezag en tegen de interne begeleider.

De klacht houdt in:

De school heeft onvoldoende zorg geboden aan hun geadopteerde kinderen, afkomstig uit Polen. Inzicht in de noodzaak van bijzondere zorg kwam bovendien ruimschoots te laat. Toen klagers eenmaal op de hoogte waren gebracht van de E van de situatie, wilden zij met aangeklaagden over de voortgang praten. De wijze waarop aangeklaagden klagers bij die gelegenheid hebben toegesproken was onbehoorlijk. Inhoudelijk was de reactie van aangeklaagden weinig tegemoetkomend. Aan klagers is, voordat de school bereid zou zijn om het nieuwe schooljaar door te gaan met hun zoons, de voorwaarde gesteld om een contract te ondertekenen, wat zij als een onwenselijk drukmiddel zagen.

Klagers zijn de ouders van twee adoptiekinderen uit Polen, geboren in december 1998. In november 2002 zijn de kinderen naar Nederland gekomen. In september 2003 zijn de jongens begonnen in groep 1. Klagers hebben vanwege de bijzondere situatie, samenhangend met de adoptie vanuit Polen, aan de school de nodige achtergrondinformatie gegeven. De school kon daarmee de gewenste bijzondere aandacht aan hun besteden. Toegezegd is dat dit ook zou gebeuren.

Klagers hebben gedurende het schooljaar 2003/ 2004 om de 6 à 8 weken met de leerkrachten een gesprek gevoerd om de ontwikkelingen te kunnen volgen en om mogelijke problemen te bespreken. De indruk die klagers uit die gesprekken kregen was een positieve. In een tien minutengesprek in april 2004 werd aangegeven dat er geen reden was om zich over het wel of niet overgaan van de jongens zorgen te maken. De problemen die zich voordeden, konden met een beperkt behandelplan worden opgelost.

In juni 2004 is echter door de groepsleerkrachten aan klagers medegedeeld dat zij een gebrek aan concentratie vertoonden. Bovendien was er volgens die leerkrachten sprake van sociaal-emotionele problemen. Een en ander zou leiden tot de bevinding dat de kinderen op dat moment nog niet toe waren aan groep 2. Voorgesteld werd om ze groep 1 nog eens over te laten doen, dan wel om hen de eerste weken van het nieuwe schooljaar alsnog alle werkjes van groep 1 te laten maken en om vervolgens de beslissing te nemen over het wel of niet doubleren.

Klagers verwijten de school dat zij zich onvoldoende moeite heeft getroost om inzicht te krijgen in de problemen waarmee de jongens te maken hadden, hetgeen een adequate aanpak in de weg heeft gestaan. Dat heeft geleid tot de in juni 2004 aan klagers medegedeelde achterstand.

Dat heeft bovendien tot gevolg gehad dat klagers een te positief beeld hebben gekregen van de vorderingen van hun kinderen. Contact tussen klagers en de interne begeleider is er tot juni 2004 nooit geweest. Werk- of zorgplannen zijn voor juni 2004 nooit met klagers besproken.

Aan klagers is als gevolg van het tekortschieten van de school de mogelijkheid onthouden om tijdig corrigerend op te treden. Toen klagers na de voor hen verontrustende mededelingen in juni 2004 het initiatief hadden genomen tot het doorbreken van de impasse, vonden zij beide aangeklaagden op hun weg. In juli 2004 wilden klagers met de toenmalige directeur de verder uit te zetten koers bespreken. Het was nodig om voor het nieuwe schooljaar duidelijkheid te hebben over de schoolomgeving van hun kinderen. Op vragen van klagers over de begeleiding reageerde de directeur met de zin: "Als jullie geen vertrouwen hebben in de school, dan is daar de deur", waarbij zij een wijzend gebaar maakte in de richting van de deur.

Suggesties voor het nieuwe schooljaar leverde het gesprek niet op. Klagers wezen namelijk de in het vooruitzicht gestelde vergroting van de groepen af. Die zou voor de begeleiding van de jongens nog meer problemen opleveren dan er al waren geweest. Klagers werden in hun standpunt echter niet gevolgd. De directeur gaf verder in het gesprek aan dat klagers een contract zouden moeten tekenen waarin vermeld stond welke keuze zij voor hun kinderen hadden gemaakt, hetzij voor doubleren in groep 1, hetzij voor doorgaan in groep 2. Klagers hebben dat als een ongepast drukmiddel ervaren.

In juni 2004 hebben klagers een gesprek gehad met de interne begeleider. Zij gaf bij voorbaat al blijk van terughoudendheid door te beginnen met zinnen als: "Ik ben er voor de docenten te begeleiden en niet de kinderen en de ouders" en "Als jullie heftig gaan reageren, dan beginnen we niet aan het gesprek en gaan we nu uit elkaar." De gesprekken leverden overigens niets constructiefs op. De school wilde het nieuwe schooljaar op de oude voet voortgaan, met dien verstande dat de groepen beduidend groter zouden zijn. Dat klagers gegronde redenen hadden om het daarmee niet eens te zijn, hadden zij reeds aangegeven.

De wijze waarop klagers de voornemens van de school ten aanzien van de zorg over hun kinderen moesten vernemen was niet correct. Pas op de eerste dag van de schoolvakantie hebben klagers van de school een aangetekende brief ontvangen waarin een reactie stond op hun verzoek om met opties voor het schooljaar 2004/ 2005 voor de jongens te komen. Het late tijdstip van de berichtgeving hebben klagers als teleurstellend en pijnlijk ervaren, temeer daar die informatie ook overhandigd of persoonlijk thuis bezorgd had kunnen worden. De school heeft nagelaten om in samenspraak met klagers tijdig tot passende maatregelen te komen, toen zij eenmaal van de E van de problemen van de jongens doordrongen was geraakt.

Het standpunt van aangeklaagden en het bevoegd gezag

Aangeklaagden hebben, daarin ondersteund door het bevoegd gezag, de klacht gemotiveerd weersproken. De Commissie zal bij de beoordeling van de klacht, voor zover relevant, nader op het door hen gestelde ingaan.

De beoordeling door de Commissie

De kinderen van klagers hadden, toen zij de school gingen bezoeken, gelet op hun Poolse verleden, een achterstand in hun taalontwikkeling. Er was bij hen ook sprake van hechtingsproblemen. Dat zij in omstandigheden verkeerden die reden voor extra aandacht opleverden is door de school ingezien. De school heeft wat zij aan problematiek kon overzien, aangepakt. De school was daarbij mede afhankelijk van wat haar van buitenaf aan relevante informatie bereikte. Van de peuterspeelzaal waarop de jongens voordien hadden gezeten, had de school geen berichten ontvangen die tot meer vragen aanleiding gaven dan haar al uit eigen wetenschap bekend waren. Op zichzelf is het positief dat de school bij aanmelding van leerlingen in tegenstelling tot vele andere scholen gebruik maakt van een intakeformulier. Zij poogt daarmee reeds in een vroeg stadium de eventuele noodzaak van extra zorg bij leerlingen te achterhalen. Voor de jongens is in overleg met klagers een handlingsplan opgesteld en regelmatig is met klagers overleg gevoerd over hun voortgang. Op initiatief van de leerkrachten is daarnaast door de GGD logopedisch onderzoek verricht.

De vraag staat centraal of het de school aan te rekenen valt dat in juni 2004 klagers met de boodschap werden geconfronteerd dat de resultaten van hun kinderen achter waren gebleven bij wat na een jaar basisschool in de lijn der verwachtingen zou hebben gelegen. Naar wat de Commissie heeft kunnen vaststellen heeft de school voldaan aan wat van de zorgplicht van een school redelijkerwijs verwacht mag worden. Daar waar de school heeft ingezien dat haar eigen mogelijkheden onvoldoende waren, is externe deskundigheid ingeschakeld. Voor zover klagers betogen dat de school in haar begeleiding tekort is geschoten, verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

Met wat de school aan zorgverplichtingen heeft, hangt samen hoe zij met ouders communiceert. Het ligt op de weg van de school om bij ouders van leerlingen die volgens de school mogelijk een jaar moeten overdoen draagvlak dan wel begrip te verwerven voor haar voornemen. Dat vereist een zorgvuldige communicatie. Als aan het eind van een schooljaar voorgesteld wordt om een leerling te laten doubleren, mag het niet anders zijn dan dat ouders ruim voor dat tijdstip al op de hoogte waren van de redenen die tot de mogelijkheid van een doublure aanleiding geven. De zogenaamde 10-minutengesprekken bieden de mogelijkheid om met ouders feiten en omstandigheden te bespreken die kunnen uitmonden in een doublure. Naar het oordeel van de Commissie heeft de school bij gebrek aan voldoende schriftelijke vastlegging van de gesprekken niet aan kunnen geven dat zij over een mogelijk doubleren van de jongens tijdig en voldoende met klagers heeft gecommuniceerd.

De Commissie acht de klacht gegrond, voor zover die impliceert dat de communicatie met klagers voor eind juni 2004 onvoldoende is geweest.

Van de onderdelen van de klacht die inhouden dat aangeklaagden in juli 2004 klagers op onbehoorlijke wijze zouden hebben toegesproken heeft de Commissie de ware toedracht niet kunnen achterhalen. Mogelijk heeft over en weer irritatie de toon gezet in de gesprekken, maar de Commissie acht het niet aannemelijk gemaakt dat de wijze waarop aangeklaagden klagers hebben toegesproken als onbehoorlijk dient te worden bestempeld. De Commissie verklaart de desbetreffende onderdelen van de klacht ongegrond.

Voor zover de klacht bezwaar inhoudt tegen de wijze waarop de school heeft gereageerd op de voorstellen van klagers ten aanzien van de begeleiding van hun kinderen in het schooljaar 2004/2005 is het niet aan de Commissie om die inhoudelijk te toetsen. Het is aan de school om, rekening houdend met haar mogelijkheden en beperkingen, voor de zorg voor haar leerlingen een beleid vast

te stellen. De vraag in hoeverre de school daarbij aan bijzondere wensen van ouders tegemoet kan komen, dient in laatste instantie door haarzelf beantwoord te worden. De Commissie kan alleen maar beoordelen of ten opzichte van klagers de school zodanig heeft gehandeld als van een goede school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden. De Commissie is van oordeel dat de school die toets kan doorstaan. De Commissie verklaart de klacht op dit onderdeel ongegrond.

Het onderdeel van de klacht dat behelst dat druk op klagers is uitgeoefend door hen een contract te doen tekenen is door de directeur gemotiveerd weersproken. Volgens haar was er geen sprake van pressie om akkoord te gaan met een voorgestelde werkwijze, maar van een voorstel om datgene wat er aan afspraken was gemaakt op papier vast te leggen teneinde daardoor in een volgend leerjaar niet opnieuw met een conflictueuze situatie te worden geconfronteerd. Dit komt de Commissie als een plausibele verklaring voor. De Commissie verklaart de klacht op dit onderdeel ongegrond.

Rest het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat klagers teleurgesteld waren door het feit dat zij op de eerste dag van de schoolvakantie een aangetekende brief hebben ontvangen, waarin de zorg werd aangegeven die hun kinderen gedurende het nieuwe schooljaar zouden ontvangen. Aangezien het om schriftelijke informatie ging die klagers ook had kunnen worden overhandigd voor de schoolvakantie, kan, gelet op de geïrriteerde sfeer die er in juli 2004 was, het sturen van een aangetekende brief niet aan de communicatie tussen de school en klagers ten goede zijn gekomen. Ook als een document informatie bevat die de ontvanger onwelgevallig is, moet de afzender zich realiseren dat het gebruik maken van het middel van de aangetekende brief, die bovendien pas in de schoolvakantie aankomt, reeds verstoorde verhoudingen kan doen escaleren. Ten aanzien van dit onderdeel acht de Commissie de klacht gegrond.

Aanbevelingen

De Commissie adviseert het bevoegd gezag te bewerkstelligen dat de onder haar vallende scholen de communicatie met de ouders bevorderen door zorg dragen voor een goede verslaglegging van wat met hen wordt besproken.

04/05 Z-05 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 17 november 2004

Klaagster is de moeder van een voormalige leerling van een basisschool en haar klacht richt zich tegen de directrice en twee groepsleerkrachten van de school.

De klacht houdt in:

De school heeft klaagster niet voldoende op de hoogte gesteld van de leerproblemen van haar zoon; Het ontbrak aan hulpprogramma's voor hem en er zijn geen handelingsplannen opgesteld; Voorts was vanuit school alleen aandacht voor zijn gedrags-problemen en gevoerde gesprekken met klaagster gingen alleen daarover; Pas in groep 7 werd na aandringen van klaagster het BCO ingeschakeld.

De zoon van klaagster doorloopt tot groep 3 zonder problemen de school. In groep drie wordt echter het advies gegeven om hem te laten doubleren, hetgeen ook wordt opgevolgd. Vanaf dat moment presteert hij slecht. Voor klaagster is duidelijk dat hij een leerachterstand heeft, maar pas jaren later wordt duidelijk dat hij een serieus leerprobleem heeft. De school start echter geen hulpprogramma's en evenmin worden handelingsplannen geschreven.

In de contacten met de school wordt alleen gesproken over het toenemende gedragsprobleem. Klaagster ontkent ook niet dat er een gedragsprobleem valt te constateren, maar zij zoekt de oorzaak

van het probleem meer in het overvraagd worden. Haar zoon heeft inmiddels een hekel aan school gekregen en zowel voor hemzelf als voor de school lijkt de situatie alleen maar te verslechteren.

Klaagster stelt dat de school in gebreke is gebleven, door niet met haar te communiceren over de leerproblemen, maar alleen de gedragsproblemen aan de orde te brengen. Aan het begin van het schooljaar 2003-2004 geeft de school aan dat de jongen, inmiddels zit hij dan in groep 7, didactisch gezien aan zijn plafond zit. Klaagster heeft vervolgens bij de school aangedrongen om hulp en eerst dan wordt de onderwijsbegeleidingsdienst ingeschakeld.

Klaagster constateert dat de school inmiddels erkent dat zij terecht klaagt over deze gang van zaken, maar zij meent dat ze te lang niet serieus is genomen. Mede gezien het feit dat de aangeklaagde school de enige school in een kleine woongemeenschap is, heeft klaagster doen besluiten deze klacht aan de Commissie voor te leggen.

Het standpunt van de school en het bevoegd gezag

De school erkent dat er in het verleden geen onderzoeken zijn gedaan naar de leerproblematiek van de zoon van klagers. Een externe deskundige is pas ingeschakeld toen hij in groep 7 zat. De school erkent voorts dat in de benadering van zijn disfunctioneren het accent lag op de sociaal-emotionele problematiek, in ieder geval in de contacten met klaagster. Voorzover is gekeken naar de leerproblematiek, is dat niet gecommuniceerd met klaagster. De directeur ging er vanuit dat een en ander door de leerkrachten zou worden teruggekoppeld, maar achteraf valt vast te stellen dat dit niet is gedaan. De school erkent derhalve dat het aan een zorgvuldige informatieverstrekking aan klaagster heeft ontbroken. Voorts is het juist dat er geen handelingsplannen zijn opgesteld. De school en het bevoegd gezag geven aan lering te zullen trekken uit deze klacht en maatregelen te zullen nemen om te voorkomen dat in de toekomst soortgelijke gevallen zullen spelen.

De beoordeling van de klacht

De Commissie stelt vast dat uit de stukken blijkt dat de school in feite de klacht op alle onderdelen erkent, en nu een en ander ook ter zitting door de schoolrepresentanten wordt bevestigd, acht zij derhalve de klacht gegrond.

Nu de school en het bevoegd gezag ter zitting aangeven zich rekenschap te zullen geven van het belang van een zorgvuldige begeleiding van leerlingen en zij voorts kenbaar maken dat zij de procedure met betrekking tot de communicatie met ouders van leerlingen zullen aanscherpen, ziet de Commissie af van het doen van aanbevelingen.

04/05 Z-06 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 15 december 2004

Klager is de heer X., vader van A X., gewezen leerling van het Y.-College Z.

De klacht is gericht tegen mevrouw A, de heer B, de heer C en de heer D, respectievelijk als docente, conrector, coördinator en rector verbinden aan het Y.-College.

De klacht houdt het volgende in:

Bij een schorsing die A is opgelegd, is in strijd met het geldende reglement gehandeld.

De straf is opgelegd, omdat een uitlating van A, waarin hij verklaarde zijn vader op school te laten komen, door mevrouw A. ten onrechte als een bedreiging is opgevat. Zo een straf al op haar plaats was, was die buiten proportie.

Bij de vaststelling van de rapportcijfers voor de overgang heeft mevrouw A. door naar beneden af te ronden en niet naar boven, zodat hij een 5 kreeg in plaats van een 6, A welbewust laten doubleren.

Ook andere aangeklaagden zijn er met mevrouw A. op uit geweest om A te laten doubleren.

Blijkens de documentatie die door het Y.College is overgelegd heeft A vanaf zijn eerste schooljaar herhaaldelijk blijk gegeven van gedragingen die voor de school onaanvaardbaar waren. In zijn houding werd hij gestijfd door het optreden van klager die regelmatig in aanwezigheid van A de desbetreffende schoolfunctionarissen daarop aansprak. Zij hebben dat als een beperking van hun mogelijkheden ervaren om tegen A de juiste sancties te kunnen treffen.

In het derde schooljaar heeft een als bedreiging ervaren uitlating van A de school gebracht tot het opleggen van de maximaal mogelijk schorsing en de verlenging daarvan. Het lijkende dossier van A was daarbij een belangrijk gegeven.

De Commissie ziet de klacht tegen die achtergrond.

Bij het beoordelen van de handelwijze van de school gaat de Commissie na of zij heeft gehandeld zoals van een redelijk handelende school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden.

Ten aanzien van de opgelegde schorsing overweegt de Commissie dat het Schoolreglement de rector toestaat een leerling voor maximaal vijf dagen te schorsen. Daarnaast geeft het reglement de mogelijkheid om een leerling te schorsen, wanneer vooruitlopend op een besluit tot definitieve verwijdering het verplichte overleg met de Onderwijsinspectie wordt gevoerd.

Aangeklaagde D. heeft echter de verlenging van de schorsing niet gebaseerd op het feit dat er in verband met de voorgenomen verwijdering van A overleg met de Onderwijsinspectie gaande was, maar hij is er daarbij ten onrechte vanuit gegaan dat het mogelijk is vaker dan een keer wegens hetzelfde wangedrag de maximale schorsing op te leggen.

De Commissie is van opvatting dat het Y.College zich bij het verlengen van de schorsing niet heeft gehouden aan haar eigen regels en daardoor mogelijk procedurele waarborgen over het hoofd heeft gezien.

In die zin is het onderdeel van de klacht dat strijdigheid met de regelgeving op het oog heeft gegrond.

Voor wat betreft de duur van de schorsing zelf is de Commissie van opvatting dat er sprake was van een situatie die tot het treffen van maatregelen noopte. Mevrouw A. had, gelet op eerdere moeilijkheden die zij met A heeft gehad reden om in de gebezigde uitlating een bedreiging te zien.

De Commissie ziet in de opgelegde schorsing geen onevenredigheid.

De gevolgen van de schorsing werden ook nog eens verzacht doordat A wel gedurende de schorsing in staat is gesteld om zijn proefwerken te maken.

In zoverre komt de Commissie klager tegemoet dat het Y.College met het opleggen van de maatregel heeft gewacht tot de maximale schorsing moest worden opgelegd. Het Y.-College heeft het voordien geven van passende signalen die corrigerend konden werken achterwege gelaten.

Dat heeft ertoe bijgedragen dat de oplegging van de schorsing klager onaangenaam heeft verrast en hem het gevoel gegeven dat A, zo niet ten onrechte, dan toch te zwaar werd getroffen door een straf.

Voor wat betreft het bij klager op dit punt gewekte gevoelens verklaart de Commissie het desbetreffende onderdeel van de klacht gegrond.

De Commissie heeft geen reden kunnen vinden die de gevolgtrekking zouden wettigen dat aangeklaagden, ieder in zijn eigen rol, te erop aan zouden hebben gestuurd dat A zou doubleren.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Advies

De Commissie adviseert het bevoegd gezag met de nodige dosering zijn sancties toe te passen en met ouders daarover te communiceren dat na herhaaldelijk gebleken wangedrag van leerlingen het opleggen van een maximale schorsing naar aanleiding van een escalatie niet onverwacht komt.

04/05 Z-09 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 16 februari 2005

De klacht is afkomstig van de heer S., wonende te V., vader van de minderjarige Sebald S., leerling van de Speciale School voor Basisonderwijs F. (F- school) te H., die door de Stichting KN. in stand gehouden wordt

De klacht is ingediend tegen 1. de heer M., algemeen directeur van de Stichting KN en
2. de heer B., directeur van de F.- school.

De klacht luidt als volgt:

De F- school is weigerachtig in het verstrekken van volledige informatie aan klager over zijn zoon Sebald. Op grond van artikel 1: 377C van het Burgerlijk Wetboek moet de school aan klager als de niet met het gezag belaste ouder, de informatie over zijn kind verschaffen waarop hij als vader recht heeft.

In strijd met een aanbeveling van de Commissie weigert de F.- school een protocol op te stellen waarin de problematiek van de informatieverschaffing aan ouders en verzorgers bij wie een kind niet verblijft wordt geregeld. Deze weigerachtigheid werkt in klagers nadeel.

De wijze waarop de F.-school klager benadert, is minachtend en soms zelfs intimiderend te noemen.

Het oordeel van de Commissie:

Het onderdeel van de klacht dat de niet-naleving van artikel 1:377C BW betreft, kan de Commissie niet in behandeling nemen. De rechter is daarvoor de aangewezen instantie..

De Commissie verklaart de klacht op dit onderdeel niet ontvankelijk.

Voor wat betreft de inhoud van de klacht overweegt de Commissie dat haar is gebleken dat klager en zijn gewezen echtgenote sinds hun echtscheiding in een groot aantal moeilijkheden zijn verwickeld die samenhangen met de wijze waarop zij met hun zoon Sebald omgaan. Officiële instanties zijn bij de problematiek betrokken. Er bestaat geen effectieve bezoekenregeling.

De F.-school ziet zich reeds een aantal jaren geconfronteerd met de gevolgen van de veelvuldige conflicten tussen klager en zijn gewezen echtgenote.

Dit veroorzaakt voor de school vele problemen.

De Commissie beschouwt de klacht tegen die achtergrond. Zij heeft reeds zich eerder een klacht tegen de F.-school, die van klager afkomstig was, moeten behandelen.

Toegespitst op de onderdelen van de klacht waar de Commissie zich wel over dient te buigen komt zij tot de volgende bevindingen:

Het niet- opstellen van een code over omgaan met informatieverschaffing:

Uit wat de Commissie ter zitting van de heer W. heeft vernomen, verbindt zij de gevolgtrekking dat de Stichting KN binnen zes weken na de zitting een dergelijke code opgesteld zal hebben.

Weliswaar minder voortvarend dan de Stichting KN bij brief aan de Commissie van 25 februari 2004 heeft doen voorkomen, is zij naar aanleiding van het gegeven advies aan het opstellen van een code begonnen.

De Commissie vertrouwt erop dat de Stichting KN de toezegging van de heer B, aangeklaagde, dat er binnen zes weken na de zitting een code zal zijn ook na zal komen. Zij gaat ervan uit dat daarmee haar aanbeveling uit haar advies van 23 januari 2004 wordt opgevolgd.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Het respectloos, soms zelfs intimiderend omgaan met klager:

De Commissie is gebleken de aangeklaagden behoedzaam moeten manoeuvreren tussen de diametraal op elkaar staande wensen van klager en die van zijn gewezen echtgenote. Het belang van Sebald dient bij dit alles centraal te staan.

Daarom kan niet altijd aan wat klager van de F.-school verwacht tegemoet worden gekomen. Het is de Commissie niet aannemelijk geworden dat aangeklaagden, wanneer zij zich tegenover klager weigerachtig opstelden, hem daarbij respectloos hebben behandeld.

Evenmin is aannemelijk geworden dat er enige handeling is verricht die intimiderend genoemd kan worden. Wat klager ter staving daarvan aanvoert is een passage uit een brief van de Stichting KN van 14 april 2004.

In de bewuste brief wordt klager gemaand om aangeklaagden niet meer telefonisch lastig te vallen. Ingeval van niet-voldoen daaraan wordt het doen van aangifte bij de politie in het vooruitzicht gesteld.

Naar het oordeel van de Commissie bevat de bewuste brief geen onbetamelijkheid.

Het opperen van het doen van aangifte als reactie op gedrag dat als strafbaar kan worden beschouwd kan niet als buitenproportioneel worden aangemerkt.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht eveneens ongegrond

De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling.

04/05 Z-08 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 15 december 2004

Klaagster is mevrouw X, moeder van de minderjarige R Y, leerling van de basisschool A. te B.

De klacht is gericht tegen de heer D, als leerkracht verbonden aan basisschool A.

De klacht houdt het volgende in:

D. heeft op 5 oktober 2004 op het schoolplein R enkele klappen gegeven en vervolgens opgepakt en laten vallen. Door dat laatste is een tand losgestoten. Als dat geen melktand blijkt te zijn, beschouwt klagster D. als schadeplichtig. De reactie van D. op wat hij had aangericht was een onverschillige. Klaagster is niet door de school zelf in kennis gesteld van het incident.

D. heeft zijn weergave van het gebeuren aan de Commissie voorgelegd. Hij heeft aannemelijk kunnen maken dat er veeleer sprake was van een uit de hand gelopen stoeipartij, waarbij eventueel door hem veroorzaakt letsel per ongeluk is toegebracht.

D. had geen reden om – gelet op de bagatelliserende reactie van R zelf- het toegebrachte letsel als ernstig te beschouwen.

In het schrift, bestemd voor klagster, waarin gerubriceerd per dag melding wordt gemaakt van bijzonderheden R betreffende, stond bij de bewuste dag niets vermeld.

Kennelijk had de klassenonderwijzeres geen reden tot zorg.

D. heeft voor wat hij eventueel fout heeft gedaan daags daarop zijn verontschuldiging aangeboden aan de echtgenoot van klagster. Uit diens reactie daarop heeft D. geconcludeerd dat alle onvrede naar aanleiding van het voorval was weggenomen.

Klaagster heeft nadien met D. geen contact meer gezocht.

Klaagster is niet op de zitting verschenen. Zij heeft zichzelf daarmee de mogelijkheid ontnomen om de inbreng van D. tegen te spreken of te corrigeren.

De Commissie acht de versie van het gebeuren van D. de meest waarschijnlijke. Zij verklaart de klacht ongegrond.

De Commissie geeft het bevoegd gezag ter overweging dat de professionaliteit van onderwijsgeevenden zodanig wordt ontwikkeld dat geen lichamelijk contact meer plaatsvindt dat, hoewel onbedoeld, als intimiderend of gewelddadig zou kunnen overkomen.

04-05 Z-10 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 16 februari 2005

De klacht is afkomstig van mevrouw Z. en de heer Y, wonende te A., ouders van E Z., gewezen leerlinge van het ROC-V te A.

De klacht is gericht tegen de heer N., als trajectbegeleider werkzaam op het ROC-V.

De klacht houdt in:

Reeds een aantal jaren wordt E tengevolge van tegen haar bestaande vooroordelen door functionarissen van de achtereenvolgende scholen die zij heeft bezocht stelselmatig tegengewerkt. Opleidingen die zij heeft gekozen kan zij daardoor niet afmaken.

Het ROC- V valt te verwijten dat door zijn toedoen E de opleiding voor administratief medewerker heeft afgebroken dat het weer oppakken daarvan heeft verhinderd.

Oordeel van de Commissie:

Voor de Commissie is een aantal feiten en omstandigheden vast komen te staan:

E heeft in het schooljaar 2003/ 2003 op het ROC-V de opleiding voor administratief medewerker gevolgd. Die opleiding is op 31 juli 2003 voortijdig beëindigd vanwege haar slechte studieresultaten. In overleg met klagers is toen naar een andere opleiding gezocht..

Het ROC-V maakte zich zorgen om een gebrek aan motivatie bij E. Desondanks heeft het haar een herkansing geboden door haar in september 2003 te plaatsen in de opleiding voor helpende bij de afdeling Zorg en Welzijn.

In februari 2004 heeft E te kennen gegeven met die opleiding te willen ophouden.

Via de opleidingscoördinator is zij toen aangemeld bij het trajectbureau voor de zogenaamde korte keuzebegeleiding. Na dit begeleidingstraject heeft E medegedeeld zich te willen melden bij een ander ROC. Zij is daar om redenen die het ROC- V onbekend zijn, afgewezen.

In juli 2004 heeft E zich weer gemeld bij het ROC-V. Zij bleek de opleiding voor administratief medewerker weer te willen oppakken.

Zij heeft op 23 september met aangeklaagde een intakegesprek gevoerd.

In dat gesprek is aangegeven dat het ROC-V geen vertrouwen had in een succesvol verloop van de opleiding, gelet op de eerdere ervaringen die met L waren opgedaan.

Uit wat de Commissie is gebleken heeft het ROC-V ten aanzien van E de zorgvuldigheid in acht genomen die van een ROC in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden.

Van enig tegen E bestaand vooroordeel, dat aangeklaagde zou hebben gebracht tot obstructie, is niet gebleken.

Dat het intakegesprek niet eerder dan 23 september 2004

heeft plaatsgevonden is toe te schrijven aan de bij het begin van het schooljaar bestaande werkdruk en aan het late tijdstip waarop E zich heeft aangemeld voor de opleiding, niet aan tegenwerking van aangeklaagde.

Overigens bestond tot 1 december 2004 de mogelijkheid om het bij de aangeboden opleiding passende werk te zoeken. Als leerlingen daarbij moeilijkheden ondervinden, is het ROC bereid hulp te bieden.

Zo de datum van het intakegesprek al nadelig zou hebben uitgepakt, treft aangeklaagde daarvan geen verwijt.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling.

04-05 Z-12 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 16 februari 2005

De klacht is afkomstig van mevrouw M., wonende te EG., moeder van de minderjarige M M., leerlinge van de basisschool P te EG. die door de Stichting KP te EG. in stand wordt gehouden

De klacht is gericht tegen mevrouw K., als leerkracht verbonden aan de basisschool P.

De klacht houdt in:

:De behandeling die M,, klaagsters minderjarige dochter, zich heeft moeten laten welgevalen is als onpedagogisch te kenschetsen. Ten onrechte is M tweemaal naar de directeur gestuurd. Zij heeft ten onrechte strafwerk opgelegd gekregen. Een dergelijke behandeling ondergraaft het zelfvertrouwen van M.

Klaagster voert hiervoor een aantal feiten en omstandigheden aan:

Aangeklaagde stond als invaller voor de klas van M, groep 8b. Irritatie ontstond al, toen aangeklaagde in strijd met de gemaakte afspraken een proefwerk Engels wilde afnemen. Toen leerlingen hun misnoegen daarover uitten, werden er meteen drie kinderen, onder wie M, de klas uitgestuurd.

Diezelfde dag is M 's middags door aangeklaagde bij wijze van straf in de aula gezet om daar passages uit het geschiedenisboek over te schrijven.

Klaagster stelde er geen prijs op dat aangeklaagde het gesprek met de directeur dat naar aanleiding van de opgelegde straffen was aangevraagd, kwam bijwonen. Klaagster vermoedt dat M op die weigerachtigheid is afgerekend.

De dag daarop is M weer twee keer de klas uitgestuurd, waarvan één keer naar de directeur.

Er is op 13 december 2004 een bijeenkomst georganiseerd voor de ouders van kinderen uit groep 8B om het gebeurde tijdens de twee dagen waarop aangeklaagde in de groep van M les gaf, te bespreken. Helaas was aangeklaagde daarbij niet aanwezig.

De Commissie:

Naar het oordeel van de Commissie konden de moeilijkheden in groep 8 niet allereerst worden toegeschreven aan de wijze waarop aangeklaagde met de groep omging. Er bleek in de bewuste groep reeds eerder sprake te zijn geweest van ordeproblemen.

Als een invaller een groep twee dagen moet leiden, veronderstelt dat een gedegen overdracht. Als daarvan geen sprake geweest is, kan niet de invalkracht primair verantwoordelijk worden gesteld voor een mogelijk misverstand over een proefwerk Engels.

Dat M op 25 november als gevolg van het uiten van haar misnoegen over het proefwerk Engels door aangeklaagde de klas uitgestuurd zou zijn is aanvechtbaar gebleken. Volgens aangeklaagde is M zelf de klas uitgelopen om naar de directeur te gaan.

Dat klaagster niet wilde dat de aangeklaagde op 25 november 2004 bij het gesprek met de directeur aanwezig was, heeft het oplossen van de gerezen kwestie zeker niet bevorderd, nu de begeleiding van leerlingen een goede communicatie tussen ouders en leerkrachten veronderstelt. Klaagster is een contact dat zij met aangeklaagde had kunnen hebben welbewust uit de weg gegaan. Als leerkrachten bij ouders geen draagvlak hebben, kan dat recalcitrant gedrag van leerlingen in de hand werken.

Het is de Commissie niet aannemelijk geworden dat de aangeklaagde M heeft afgerekend op de weigering van klaagster om contact te hebben met aangeklaagde en dat zij zich in haar reacties jegens M onredelijk heeft opgesteld.

De Commissie ziet in het niet aanwezig zijn op de bijeenkomst van 13 december 2004 geen diskwalificatie van aangeklaagde. Kennelijk was door de directie besloten om met ouders te communiceren over ordeproblemen in groep 8B buiten aanwezigheid van de invallers.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

De Commissie beveelt het bevoegd gezag aan om ingeval van het indienen van een klacht in zijn hoedanigheid van werkgever zorgvuldig positie te kiezen.

04/05 Z-13 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 22 april 2005

Klagers zijn de heer en mevrouw A, ouders van de minderjarige R, gewezen leerling van de C-basisschool te G. De klacht is gericht tegen mevrouw K., directeur van de C-basisschool.

Inhoud van de klacht

De aangeklaagde heeft zonder vooraf de ouders in kennis te stellen een viertal kinderen, onder wie R op school apart genomen en hen geconfronteerd met twee politieagenten. Aan hen moesten de kinderen schuld bekennen aan wat aangeklaagde als een racistisch gebeuren beschouwde.

2. Aangeklaagde heeft gedichten die leerlingen in het kader van een poëziewedstrijd hadden gemaakt herschreven om daardoor de C basisschool in de prijzen te doen vallen.

Ten aanzien van het eerste onderdeel is voor de Commissie vast komen te staan dat aangeklaagde reden kon hebben om de ruzie op 22 oktober 2004 met E S. als een verontrustende uiting van aanwezigheid van racisme te zien.

E is van vaderskant van Indonesische afkomst. Hij heeft volgens zijn moeder door zijn getinte uiterlijk zich van medescholieren vaak opmerkingen als "vieze Turk" en "bruine neger" moeten laten welgevalen. Opmerkingen die op 22 oktober 2004 tegen hem werden gemaakt waren van soortgelijke aard.

Aangeklaagde heeft de ouders van de bewuste leerlingen aangesproken op wat hun kinderen aan discriminerende gedragingen werd verweten.

Op 10 november 2004 werd een les in groep 7 gegeven over discriminatie, waarin enkele geüniformeerde politieagenten een inbreng hadden. De ruzie met E is voor aangeklaagde mede aanleiding geweest om die les te vervroegen. Aan de ruzie met E is in die les ook aandacht besteed.

Na die les moesten de leerlingen die bij de ruzie met E op 22 oktober 2004 betrokken waren geweest mee naar de kamer van aangeklaagde om daar in aanwezigheid van de agenten verantwoording van hun gedrag tegenover E af te leggen. Van deze maatregel waren de ouders van de desbetreffende leerlingen vooraf niet op de hoogte gesteld.

De Commissie acht het in overeenstemming met de professionaliteit van een schooldirecteur dat die handelend optreedt, als mogelijk discriminerend gedrag de kop gaat opsteken.

Dat aangeklaagde de ouders van de bewuste leerlingen heeft aangesproken op discriminerend taalgebruik tegen een leerling die kennelijk als allochtoon wordt gezien, past daarbij. Eveneens past daarbij dat na een ernstig incident de lessituatie wordt aangepast om daardoor adequaat op fout gedrag te kunnen reageren.

De Commissie is wel van oordeel dat bij het nemen van maatregelen tegen leerlingen van de basisschool middelen dienen te worden gehanteerd die hun gevoel van veiligheid op school geen geweld aan dreigen te doen.

Van het voor een gesprek mee moeten gaan naar de directiekamer gaat op zichzelf voor leerlingen reeds een beklemmende werking uit. Als dat gesprek dan ook nog plaatsvindt in aanwezigheid van twee geüniformeerde politieagenten, kan voor die leerlingen de situatie zelfs beangstigend zijn. Met het welbewust organiseren van deze confrontatie heeft aangeklaagde de grenzen van wat haar tot taak is gesteld overschreden, zeker wanneer vooraf met de ouders van de bewuste kinderen geen overleg heeft plaatsgevonden.

De Commissie acht dit onderdeel van de klacht in zoverre gegrond dat bij het nemen van de laatste maatregel aangeklaagde niet de nodige terughoudendheid in acht heeft genomen.

Voor wat het tweede onderdeel van de klacht aangaat overweegt de Commissie dat het in het algemeen met de vereisten van goed onderwijs strookt dat het creatieve werk van leerlingen wordt verbeterd.

Dit komt anders te liggen, wanneer dat werk in het kader van een wedstrijd wordt beoordeeld. Het gaat er in een dergelijke situatie om dat voor degenen die moeten oordelen zoveel mogelijk van de vaardigheid van de leerlingen zelf blijkt.

Het is, mede op grond van uitlatingen van aangeklaagde zelf de Commissie duidelijk geworden dat haar bemoeienis met de gedichten verder ging dan een uitsluitend taalkundige toetsing.

Het optreden van aangeklaagde heeft dan ook aan het eerlijk kunnen beoordelen door een jury van de prestaties van de leerlingen in de weg kunnen staan. Dat ouders zich met de wijze van aansturen

bij het nakijken van de gedichten van de leerlingen niet konden verenigen, hebben zij aan aangeklaagde kenbaar gemaakt.

De Commissie acht dit onderdeel van de klacht gegrond, voor zover het betreft het ingrijpen in de gedichten om daardoor het peil daarvan te verhogen.

Uit de uitlatingen van aangeklaagde heeft de Commissie niet de overtuiging gekregen dat het resultaat van haar correctiewerk als vervalsing dient te worden gekwalificeerd. Aangeklaagde heeft niet meer willen doen dan het ingeleverde werk taalkundig bijstellen.

Voor zover dit onderdeel van de klacht aangeklaagde het plegen van vervalsingen verwijt, verklaart de Commissie het ongegrond.

Advies

Uit het dossier is de Commissie gebleken dat degene die in de schoolgids als contactpersoon genoemd wordt zich inhoudelijk actiever met de verhouding tussen klagers en aangeklaagde heeft bezig gehouden dan haar taakomschrijving in de schoolgids aangeeft.

De Commissie adviseert de het bevoegd gezag erop toe te zien dat de contactpersoon zich conform haar functie beperkt tot haar eigenlijke taak.

04/ 05 Z 15 Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs 9 november 2004

Klaagster is mevrouw X., moeder van de minderjarige J X., leerlinge van het Y- College te Z.

De klacht is gEht tegen de heer D, rector van het Y-College te Z.

De klacht betreft het beleid inzake de ouderbijdrage:

Het Y- College presenteert de jaarlijkse bijdrage die het ouders in rekening brengt niet als een vrijwillige. Het bedrag, bestemd voor het schoolfonds wordt op dezelfde nota vermeld als die waarop de huur van de schoolboeken in rekening wordt gebracht.

Bovendien blijkt uit de opgave die het Y- College aan klaagster heeft doen toekomen dat uit de opbrengst van de ouderbijdragen ook activiteiten worden bekostigd die voor de leerlingen verplicht zijn. De opbrengst van de ouderbijdragen wordt dus niet uitsluitend besteed aan extra activiteiten.

De wijze waarop het Y- College klaagster tot betaling heeft willen bewegen wordt door haar als intimiderend ervaren. Er werd, toen klaagster niet tot betaling bereid bleek, geschermd met incassomaatregelen. Bovendien is in het vooruitzicht gesteld dat niet-betaling zou inhouden dat J van extra activiteiten zou worden uitgesloten.

Aangeklaagde heeft het formele verweer gevoerd dat klaagster niet ontvankelijk zou zijn in haar klacht, aangezien zij niet alle voorstadia van de door de school vastgestelde klachtprocedure doorlopen heeft. Volgens die regeling is een gang naar de Commissie pas mogelijk, als eerst van die interne voorziening gebruik is gemaakt. Aangezien klaagster dat heeft nagelaten, zou zij volgens aangeklaagde te vroeg zijn geweest met het indienen van haar klacht bij de Commissie.

De Commissie verwerpt het door aangeklaagde aangevoerde verweer. Bij de wetgever heeft immers in 1998 voorop gestaan dat er een laagdrempelige voorziening moet bestaan voor het indienen van een klacht bij een klachtencommissie met een onafhankelijke voorzitter en dat klagers rechtstreeks toegang tot deze commissie moeten hebben. Een school is dan ook niet gerechtigd degenen die een klacht hebben, de toegankelijkheid van deze commissie te bemoeilijken.

Rest de inhoudelijke beoordeling van de klacht:

De Commissie constateert in dat verband dat het Y-College in zijn correspondentie met klaagster onvoldoende heeft doen uitkomen dat de bevoegdheid om een bijdrage voor het schoolfonds te vorderen alleen bestaat, als de desbetreffende ouder zich tot betaling heeft verplicht. Door in de correspondentie met klaagster de indruk te wekken dat er voor klaagster wel een verplichting tot betaling van de ouderbijdrage bestond, met name door daarin de tussenkomst van een deurwaarder

op te voeren, is de handelwijze van het Y- College niet correct geweest. Het Y- College heeft het namelijk ten onrechte doen voorkomen dat het tegen klaagster, die zich niet tot betaling had verbonden, een incassomaatregel kon hanteren.

Ten aanzien van dit onderdeel verklaart de Commissie de klacht gegrond.

De Commissie constateert voorts dat door het Y-College aan klaagster posten in rekening zijn gebracht die niet kunnen worden beschouwd als extra activiteiten. Een school mag alleen die activiteiten uit de opbrengst van de ouderbijdragen bekostigen die niet uit de reguliere middelen van de school betaald mogen worden. Door bijvoorbeeld de schoolpas, de planner en de drukwerkkosten van de leerlingeninfo's bij ouders in rekening te brengen heeft het Y- College zijn bevoegdheden overschreden.

Op dit punt verklaart de Commissie de klacht eveneens gegrond.

De Commissie stelt verder vast dat niet is gebleken dat de rekening die klaagster in eerste instantie kreeg, inzicht verschafte in de keuzes die zij kon maken in de activiteiten die zij eventueel wel en die zij mogelijk niet wilde bekostigen. Van een school die gerechtigd is aan ouders een bijdrage te vragen, mag worden verwacht dat die de ouders tijdig en inzichtelijk informeert over de besteding daarvan.

Door die informatie niet te verschaffen op de wijze die van een goede school mag worden verwacht is onder verantwoordelijkheid van aangeklaagde het Y-College in zijn communicatie met klaagster tekort geschoten.

Voor zover de klacht daarop doelt, verklaart de Commissie die eveneens gegrond.

Voor zover de klacht inhoudt dat gezegd is dat niet- betaling uitsluiting van activiteiten ten doel zou hebben, kan de Commissie daarin geen laakbaar handelen zien.

Het recht om te vragen om een vrijwillige bijdrage houdt tevens in dat deelname aan de daaruit bekostigde activiteiten beperkt kan worden tot leerlingen voor wie betaald is.

De Commissie verklaart op dit punt de klacht ongegrond.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag de inhoud van de op 10 februari 2005 vastgestelde Gedragscode Schoolkosten Voortgezet Onderwijs, die ook namens de Bond KBVO is ondertekend, tot onderdeel van zijn beleid te maken.

04-05 Z-16 Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs 24 juni 2005

De klacht is ingediend door de heer en mevrouw X., ouders van de minderjarige E X, gewezen leerling van de Y- Basisschool te Z.

Zij is gEht tegen een aantal functionarissen van de Y- basisschool.

De inhoud van de klacht:

De Y- basisschool heeft tegen de eerder gewekte verwachting in zich onvoldoende willen verdiepen in de adoptieachtergrond van de kinderen van klagers en daarmee in de achtergrond van het handelen van klagers zelf. E was vijf jaar, toen hij vanuit China door klagers werd geadopteerd.

De school is Eig tekortgeschoten in het verstrekken van duidelijkheid over haar standpunten, visie en beleid ten aanzien van de kwesties waarover klagers hun zorgen uitten. Het ging daarbij met name om problemen die samenhangen met adoptie.

Een en ander leidde tot onbevredigende discussies met allerlei schoolfunctionarissen. Voor constructieve suggesties van klagers bleek men niet ontvankelijk te zijn.

Met een aantal voorbeelden geven klagers het tekortschieten van de Y-basisschool aan: Er is ooit in de klas een videofilm vertoond over conceptie en geboorte, bij een buitenschoolse activiteit werden ooit meer kinderen met de auto vervoerd dan wettelijk was toegestaan, de schooldirecteur greep in

een gesprek dat klager met de groepsleerkracht van E hadden en op een gegeven moment mochten klagers alleen nog maar gesprekken op school voeren met de directeur. Klagers hebben uiteindelijk een andere school voor hun kinderen moeten kiezen.

Het oordeel van de Commissie:

Aan de Commissie is ter beoordeling of de Y- basisschool heeft kunnen en willen voldoen aan wat klagers in redelijkheid van een goed functionerende school konden verwachten. De Commissie toetst het handelen van de school aan de hand van wat klagers aan voorbeelden hebben opgesomd.

Voor wat betreft de vertoning van de videofilm is aangegeven dat wel degelijk rekening is gehouden met de bijzondere achtergrond van E. In tegenstelling tot wat gebruikelijk is bij vertoning van de desbetreffende film, is afgezien van het mee doen nemen van babyfoto's.

Voor de Commissie is aannemelijk geworden dat in ieder geval een aantal keren meer kinderen in de auto zijn vervoerd dan was toegestaan. Eveneens is aannemelijk geworden dat de School, mogelijk door interventies van klagers van haar fouten heeft geleerd. Uit wat in het verleden is fout gelopen kan echter geen bestendigheid in onjuist beleid worden afgeleid.

Ten aanzien van het ingrijpen in een gesprek door de directeur overweegt de Commissie dat als een schooldirecteur constateert dat een leerkracht een gesprek met ouders als confronterend ervaart, het hem juist kan voorkomen dat hij ingrijpt en het gesprek verder zelf voert. Daarin ziet de Commissie geen diskwalificatie.

Voor wat het beperken van het contact tussen klagers en de groepsleerkracht van E aangaat is de Commissie van oordeel dat een schooldirecteur mede tot taak heeft erop toe te zien dat de werkzaamheden van het personeel doEtig worden ingEht. Als hij merkt dat gesprekken met ouders een te groot beslag gaan leggen op het personeel, kan dat leiden tot het treffen van maatregelen. Een maatregel kan zijn dat discussies voortaan uitsluitend met de directeur mogen plaatsvinden.

De Commissie kan bij het beschouwen daarvan aan klagers toegeven dat het optreden van De Y- basisschool mogelijk niet in alle gevallen vrij is geweest van fouten, maar zij is uit wat door hen naar voren is gebracht niet overtuigd geworden van de juistheid van wat de klacht in essentie inhoudt, namelijk dat zij ernstig tekort geschoten is in de zorg die E met zijn adoptieachtergrond nodig had, alsmede dat zij aan klagers in hun gerechtvaardigde wensen niet tegemoet heeft willen komen.

De Commissie verklaart de klacht daarom ongegrond.

04/05 Z-17 Klachtencommissie katholiek onderwijs 24 juni 2005

De klacht is afkomstig van de heer G.X. en mevrouw L. Z., ouders van de minderjarige G X., als leerling ingeschreven op de Y- basisschool te A. Zij is gEht tegen de Y- basisschool.

De klacht luidt als volgt:

G is een leerling die in verband met zijn handicaps bijzondere zorg nodig heeft. Thans is hij ingedeeld in cluster 3 van de Wet op de Expertisecentra.

Aan het eind van het schooljaar 2001/2002 is G aangemeld bij de Kruisschool, een rechtsvoorgangster van Y- basisschool.

Klagers hebben bij de aanmelding aan de toenmalige directeur verteld welke zorgen zij om G hadden. De reactie van de directeur gaf klagers vertrouwen in wat de school aan G zou kunnen bieden.

De stellingname van de toenmalige directeur was voor klagers mede aanleiding om over te gaan tot een verhuizing naar A., alsmede tot de aankoop van een woning aldaar.

Afspraken die in verband met G's handicaps gemaakt zijn, werden echter niet nageleefd.

De begeleiding waarop G als rugzakleerling recht heeft, heeft hij niet gekregen. De Y- basisschool heeft te weinig willen doen met wat klagers aan suggesties hebben aangedragen, waarbij zelfs adviezen die deskundigen hebben uitgebracht, zijn genegeerd.

Uit een aantal voorbeelden moge dat blijken:

Een klassenassistent die er in verband met G's handicaps aangetrokken zou worden is er nooit gekomen. Voor klagers was de in het vooruitzicht gestelde benoeming van een klassenassistent wel reden geweest om aan het aanvragen van een zmlk- indicatie mee te werken.

De Y- basisschool wilde alleen gebruik maken van externe hulp die van REC-3 kwam. Suggesties van klagers om ambulante hulp van elders, waarmee zijzelf goede ervaringen hadden, in te roepen werden in de wind geslagen.

De ambulante begeleiding van de REC-3 ging slechts uit van een laag IQ van G. Zij hield te weinig rekening met G's visuele en motorische problemen. Wat hij aan capaciteiten en mogelijkheden heeft werd niet positief aangewend.

Klagers hebben aan opeenvolgende interim-directeuren voorgesteld om G thuis te kunnen voorbereiden op het werk dat hij de dag erop op school moest doen. Hij zou dan beter toegerust zijn en beter kunnen participeren in de klas.

Op het voorstel zelf werd positief gereageerd. Afspraken die daarover zijn gemaakt zijn echter nooit nagekomen.

In het schooljaar 2004/2005 heeft de toenmalige interim-directeur aan klagers aangegeven dat, als zij met de school verder wilden, zij moesten accepteren wat door of namens de school werd voorgesteld. Klagers voelden zich daardoor met de rug tegen de muur gezet.

Op 18 maart 2005 werd aan klagers echter medegedeeld dat de school geen mogelijkheden meer zag voor G. Als klagers niet mee zouden werken aan een vrijwillig vertrek, dan zou er met een procedure tot verwijdering worden begonnen.

Deze mededeling stond haaks op nog kort daarvoor gedane toezeggingen. Zij heeft klagers erg teleurgesteld in de Y- basisschool. Er was voor de zoveelste keer sprake van schending van een afspraak.

Het oordeel van de Commissie:

Het is de Commissie duidelijk geworden dat aan de klacht spanning ten grondslag ligt tussen enerzijds wat de Y- basisschool aan een REC-3 leerling als G aan zorg kan bieden enerzijds en anderzijds de verwachtingen die klagers daarvan hadden, mede gelet op het bij hen gewekte vertrouwen.

Daarbij speelde ook het verschil in inzicht in wat de beste methoden zijn een rol.

De Commissie stelt vast dat het de school is die vaststelt op welke wijze onderwijs en bijzondere begeleiding wordt gegeven aan zogenaamde rugzakleerlingen. Het is ook de school die uitmaakt in hoeverre de onderwijsmethoden mogelijkheden voor suggesties van ouders bieden.

De school is daarbij wel aan een aantal regels gebonden:

Zij dient aan de ouders van de desbetreffende leerlingen tijdig duidelijk aan te geven hoever haar mogelijkheden reiken en waar die ophouden.

Aan toezeggingen die zij doet is zij behoudens gewijzigde omstandigheden gebonden.

Voor zover de Commissie de klacht in behandeling neemt, kan zij alleen ingaan op de wijze waarop de huidige directeur met G en met klagers is omgegaan. Het klachtenreglement sluit uit dat een klacht tegen gewezen personeelsleden in behandeling wordt genomen.

Over het verwijt jegens de huidige directeur dat zij afspraken met klagers niet is nagekomen, merkt de Commissie op dat toezeggingen die namens een school worden gedaan, nooit dermate absoluut kunnen zijn dat zij onder alle omstandigheden gestand dienen te worden gedaan. Met name, toen gebleken was dat het verschil van opvatting over wat het beste was voor G onoverbrugbaar was geworden, kon de directeur, gelet hierop, in redelijkheid tot de conclusie komen dat er voor hem op de Y-basisschool geen plaats meer was. De Commissie ziet dan ook in de aankondiging van de verwijdering van G, neergelegd in de brief van 25 maart 2005 geen verwijtbaar terugkomen van gemaakte afspraken.

De Commissie heeft ook voor het overige in het optreden van de huidige directeur geen handelingen of gedragingen kunnen vinden die kunnen leiden tot de bevinding dat zij tegenover klagers tekortgeschoten is. Aangegeven is dat de Y- basisschool binnen haar mogelijkheden en beperkingen aan G datgene heeft geboden wat van een goede school verwacht mocht worden. Blijkens de overgelegde rapportage is daarbij de uiterste nauwkeurigheid in acht genomen.

De klacht is derhalve ongegrond.

Aanbeveling:

De Commissie wil niet volstaan met het uitspreken van de ongegrondheid van de klacht. Naar het oordeel van de Commissie vindt de klacht namelijk haar oorzaak in verwachtingen die klagers door toedoen van schoolfunctionarissen van de school hadden en waarin zij werden teleurgesteld.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag dan ook uitdrukkelijk dat, wanneer een leerling bijzondere zorg behoeft, de school tijdig en duidelijk aan diens ouders mededeelt, hoever haar mogelijkheden, gelet op wat de ouders wensen, reiken en waar die ophouden. Dit speelt temeer in een geval als het onderhavige, waarin de ouders, kennelijk, gelet op de houding van een toenmalige directeur, zijn overgegaan tot verhuizing naar en aankoop van een woning in de nabijheid van de school.

04/05 Z-20 Klachtencommissie katholiek Onderwijs 6 juli 2005

De klacht is ingediend door heer en mevrouw M., respectievelijk klager en klaagster, ouders van de minderjarige L M, als leerlinge ingeschreven op de Y-basisschool te Z.

De klacht is ingediend tegen mevrouw E, als leerkracht verbonden aan de Y- basisschool en de heer P, directeur van Y- basisschool.

Inhoud van de klacht:

Mevrouw E heeft niet adequaat gereageerd op signalen over pesten/ verbale en fysieke bedreiging. Haar uitlatingen wezen op een schromelijke onderschatting van de ware toedracht van wat L was overkomen.

Mevrouw E heeft, na klaagster op incorrecte wijze te woord te hebben gestaan zich ten overstaan van de klas tegenover L intimiderend gedragen en zich daarbij negatief uitgelaten over klaagster.

Mevrouw E heeft herhaaldelijk geweigerd om met klagers over wat zij haar te verwijten hadden, te praten.

De school heeft onder verantwoordelijkheid van de heer P nagelaten corrigerende acties te ondernemen.

Het oordeel van de Commissie

Uit wat ter zitting is aangevoerd is het de Commissie aannemelijk geworden dat de reactie van mevrouw E op het bewuste pest- en bedreigingsincident niet strijdig geacht moet worden met hetgeen van een leerkracht in vergelijkbare omstandigheden in redelijkheid verwacht mag worden. Zij kon er immers van uitgaan dat L in de tijd die aan het incident voorafging, niet het slachtoffer is geweest van pesterij en bedreiging van de kant van de desbetreffende jongen.

Mevrouw E had op de dag van het incident derhalve geen reden om te veronderstellen dat aan een structureel pest- en/of bedreigingsprobleem, waarvan L het slachtoffer was, het hoofd geboden moest worden. Daar komt nog bij dat de leerkracht niet alleen verder moest met L, maar ook met de bewuste jongen.

Aan mevrouw E valt daarom niet te verwijten dat zij zich door klaagster niet heeft laten overtuigen van de juistheid van een andere visie op wat aan maatregelen diende te worden getroffen. De Commissie verklaart onderdeel 1 van de klacht ongegrond.

De Commissie begrijpt onderdeel 2 van de klacht aldus dat mevrouw E door haar reactie op de interventie van klagster, alsmede door haar weergave van de gebeurtenis ten overstaan van de klas, daags na het incident, de problemen heeft doen escaleren.

De Commissie overweegt te dien aanzien dat mevrouw E redenen kon hebben om het pest- en bedreigingsincident als gesloten te beschouwen. Zij heeft vanuit die perceptie klagster te woord gestaan. De irritatie die tijdens het gesprek is ontstaan, kan haar oorzaak hebben gevonden in de verschillende visies op het gebeuren bij klagster en bij de leerkracht.

De Commissie komt echter niet tot de bevinding dat het optreden van mevrouw E tegenover klagster incorrect zou zijn geweest

's Anderendaags heeft de leerkracht de behoefte gevoeld om voor de klas, waarvan de kinderen getuige waren geweest van het gesprek met klagster, haar visie op het gebeuren te schetsen. Het is de Commissie niet gebleken dat mevrouw E zich daarbij nodeloos grievend over klagster heeft uitgelaten of daarbij intimiderend is opgetreden in de richting van L.

De Commissie verklaart onderdeel 2 van de klacht ongegrond.

Onderdeel 3 houdt in dat mevrouw E na de aanvaring naar aanleiding van het incident alle mondelinge communicatie met klagers uit de weg is gegaan. De Commissie overweegt ter zake dat van onderwijsgevendende voldoende professionaliteit mag worden verwacht om te kunnen omgaan met eventuele weerstanden die bij ouders leven. Daarbij hoort ook het aangaan van gesprekken met de desbetreffende ouders.

Het inschakelen van deskundige derden biedt voldoende mogelijkheden om ontmoetingen die als confronterend zouden kunnen worden ervaren, binnen geleide banen te brengen.

Er is niet aannemelijk gemaakt dat er een reden was om, gegeven de aan een leerkracht te stellen professionaliteitseisen, onder alle omstandigheden een gesprek met klagers te weigeren.

De Commissie verklaart onderdeel 3 van de klacht gegrond.

Ten aanzien van onderdeel 4 overweegt de Commissie dat van een schooldirecteur mag worden verwacht dat die zijn uiterste best doet om de communicatie tussen ouders en een leerkracht weer vlot te trekken wanneer die is vastgelopen. Uit wat de heer P ter zitting heeft aangevoerd heeft de Commissie geenszins de indruk gekregen dat zijn optreden zich heeft gekenmerkt door een vast voornemen om, desnoods met enige druk in de richting van de leerkracht, aan de moeilijkheden die er na het bewuste incident tussen klagers en mevrouw E waren, een einde te maken. Evenmin heeft de heer P aangegeven dat hij zich de nodige moeite heeft getroost om L op een andere wijze onderwijs te laten volgen dan in de groep van mevrouw E.

Aan de heer P valt tegen te werpen dat hij onvoldoende voortvarend is geweest in het behartigen van het belang van L bij schoolonderwijs.

De Commissie verklaart onderdeel 4 van de klacht gegrond.

Aanbevelingen

Uit het dossier blijkt niet dat het bevoegd gezag zich gegeven de daaraan te stellen eisen moeite heeft getroost om de problemen die uit de klacht zijn voortgevloeid naar vermogen op te lossen. Ook heeft het geen gebruik gemaakt van de uitnodiging om een schriftelijk standpunt in te dienen.

De Commissie is van oordeel dat het op de weg van een goed werkgever ligt om ingeval van een klacht tegen een werknemer serieus daarmee om te gaan en om waar noodzakelijk die werknemer te steunen en, indien nodig, deze te corrigeren.

De Commissie beveelt het bevoegd gezag aan om ingeval van het indienen van een klacht tegen een werknemer in zijn hoedanigheid van werkgever duidelijk en zorgvuldig positie te kiezen, zowel in het belang van de werknemer als dat van de klager(s).